

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH

№ 3 T.

Rok III.

Tajne!

WARSZAWA,

dnia 10 lutego

1921 r.

DZIENNIK ROZKAZÓW TAJNYCH

TREŚĆ:

I. Dekret Naczelnego Wodza.

26. Organizacja Najwyższych Władz Wojskowych.

II. Rozkazy Ministra Spraw Wojskowych.

27. Zmiana w etacie Naczelnego Sądu Wojskowego.
28. Sztaby Generalów Członków Rady Wojennej.
29. Uruchomienie P. K. U. w Łucku, Kowlu, Dubnie i Włodzimierzu Wołyńskim.
30. Etat Sekcji Jeńców.
31. Powiększenie etatu obozu internowanych w Toruniu.
32. Powiększenie etatu uzupełniającego kursu Aplikacyjnego oficerów piechoty w Rębortowie o jedną maszynistkę.
33. Wojenny Etat obozu izolacyjnego i stacji rozdzielczej dla jeńców wojennych Polaków w Dęblinie.
34. Wojenny Etat obozu izolacyjnego i stacji rozdzielczej dla jeńców wojennych Polaków w Siedlcach i Małkini.
35. Cennik przedmiotów umundurowania i ekwipunku, obowiązujący od dnia 1 stycznia 1921 r. aż do odwołania.
36. Zakaz wydawania listów polecających i rekomendacji dla dostawców.

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

470 231

I. DEKRETY WODZA NACZELNEGO.

O. I. Szt. 200. Org.

26.

DEKRET

o Organizacji Najwyższych Władz Wojskowych (Rady Wojennej i Ministerstwa Spraw Wojskowych).

Do czasu ustawowego zatwierdzenia organizacji Najwyższych Władz Wojskowych ustalę tymczasowo, tytułem próby, następujące zasady organizacji Rady Wojennej i Ministerstwa Spraw Wojskowych.

RADA WOJENNA.

A. Pełna Rada Wojenna.

1. Rada Wojenna ustanowiona jest przy Prezydencie Rzeczypospolitej. Jako całość jest ona organem doradczym w ważnych sprawach wojskowych, — jak zasadnicze ustawy, ważne zmiany w uzbrojeniu i zaopatrzeniu Armji, system jej organizacji, — wyrażającym we wszystkich tych sprawach swą opinię.

2. Rada Wojenna nadaje ogólny kierunek odnośnie zasadniczych zagadnień, wchodzących w zakres jej kompetencji ad pkt. 1. — Jej uchwały stanowią ogólną wytyczną działalność M. S. Wojsk.

3. Prezydent Rzeczypospolitej jest przewodniczącym Rady Wojennej.

4. Członkami Rady Wojennej są:

- a) Minister Spraw Wojskowych, — jako 1-szy Wiceprzewodniczący,
- b) Generał — przewidziany na Naczelnego Wodza, w czasie wojny, jako 2-gi Wiceprzewodniczący,
- c) Szef Sztabu Generalnego,
- d) Wiceminister,
- e) obydwaj zastępcy Szefa Sztabu Generalnego,
- f) Generałowie — przewidziani na Dowódców Armji w czasie wojny i fungujący w czasie pokoju, jako Inspektorzy Armji,
- g) Generałowie — w liczbie nieprzekraczającej 3, wyznaczani specjalnie co roku przez Ministra Spraw Wojskowych.

5. Rada Wojenna ma być obowiązkowo informowaną o wszystkich kwestjach, wpływających lub mogących wpływać na siłę zbrojną i na organizacyjne przygotowania do wojny, przedewszystkiem zaś w przedmiotach dotyczących:

- a) ogólnej organizacji Armji, systemów wyszkolenia i przygotowania wojsk, oraz służb do wojny,
- b) zarządzeń zasadniczych o mobilizacji,
- c) sieci komunikacyjnych, względnie ich planów budowy,
- d) udoskonaleń wojskowo-technicznych,
- e) tworzenia, względnie zniesienia fortyfikacji wszelkiego rodzaju.

Ponadto Rada Wojenna jest informowaną o wszystkich sprawach, które Prezydent Rzeczypospolitej, względnie Minister Spraw Wojskowych uzna za pożyteczne poddać jej-rozważaniu.

6. We wszystkich kwestjach, rozważanych przez Radę Wojenną może ona, dla dokładnego zorientowania się w danej sprawie, powoływać do referatu oficerów, względnie inne osoby według swego uznania.

Z posiedzeń Rady Wojennej prowadzony jest protokół.

B. Ścisła Rada Wojenna.

1. Ścisła Rada Wojenna pracuje pod przewodnictwem Generała, przewidzianego na Naczelnego Wodza w czasie wojny.

Ścisła Rada Wojenna jest organem kierującym w zakresie przygotowań wojennych, planów operacyjnych i obrony kraju. W tych sprawach decyzje Ścisłej Rady Wojennej obowiązują Ministerstwo Spraw Wojskowych.

2. Członkami ścisłej Rady Wojennej są członkowie Rady Wojennej, wskazani w punkcie 4 lit. b), c) i f) — 2-gi zastępca Szefa Sztabu Generalnego jako Szef Biura Ścisłej Rady Wojennej, bez prawa głosu decydującego.

Minister Spraw Wojskowych bierze udział w posiedzeniach Ścisłej Rady Wojennej, według potrzeby i swojego uznania.

3. Członkowie Rady Wojennej wskazani w punkcie 4 lit. f., pozostają pod rozkazami Generała, przewidzianego na Naczelnego Wodza w czasie wojny i opracowują pod bezpośrednim jego kierownictwem w myśl punktu 1 wszystkie sprawy, które z punktu widzenia sprawowania Dowództwa w pól mają lub mogą mieć związek z wyznaczonymi im z góry zadaniami wojennymi.

Pozatem w związku z powyższymi zadaniami opracowują oni plany operacyjne w zakresie prac Sztabu Generalnego.

4. Do kompetencji Ścisłej Rady Wojennej należy również kwalifikacja Dowódców, od Dowódcy pułku włącznie w górę, przyzem powzięte przez nią w tym zakresie opinie — są decydującymi.

5. Członkowie Rady Wojennej wskazani w punkcie 4 lit. f. posiadają jako swój bezpośredni organ pracy: po kilku oficerów Sztabu Generalnego, z niezbędnym personelem pomocniczym. Oficerowie ci stanowią Kadry przyszłych Dowództw Armji.

Sztab Generalny, Sekretarjat Generalny, Wiceminister, jako też wszelkie podwładne Ministrowi Spraw Wojskowych organy obowiązane są dostarczyć członkom Ścisłej Rady Wojennej potrzebnych materiałów i informacji na bezpośrednie ich żądanie.

6. 2-gi Wiceprzewodniczący Rady Wojennej na poruczoną z ramienia Ministra stałą inspekcję wszystkich Dowództw, oddziałów, zakładów i instytucji wojskowych, oraz w szczególności inspekcję Szkoły Sztabu Generalnego.

Generałowie, przewidziani na Dowódców Armji wykonują podczas pokoju — z urzędu — inspekcjonowanie wojsk i służb tych jednostek terytorjalnych, które na wypadek mobilizacji, wystawić mają odnośną Armję Polową. Czynności ich w tym zakresie obejmują również inspekcję szkół oficerskich.

7. Członkom Rady Wojennej wskazanym w punkcie 4 lit. f. wykonującym już z urzędu inspekcjonowanie Armji, może Minister Spraw Wojskowych powierzać również pewne szczególne zlecenia do wykonania w drodze służbowej przez 2-go Wiceprzewodniczącego Rady Wojennej.

8. Zakres władzy, przysługujący osobom ad punkt 6 i 7 w wykonywaniu inspekcji wobec poszczególnych Dowództw, oddziałów, zakładów i instytucji wojskowych określi osobny dekret.

9. Ścisła Rada Wojenna posiada dla prowadzenia należących do niej spraw Biuro Rady Wojennej, zorganizowane w trzy Oddziały. Naczele Biura Rady Wojennej stoi II Zastępca Szefa Sztabu Generalnego, jako Szef Biura Ścisłej Rady Wojennej.

10. Zakres czynności poszczególnych oddziałów Biura Ścisłej Rady Wojennej jest następujący:

a) Oddział IIA.

Układanie planów w zakresie informacji (wywiadów) w związku z ogólnymi planami operacyjnymi. — Całokształt wywiadu ofenzywnego.

233
174

b) Oddział IIIa.

Układanie planów operacyjnych i planów manewrów wyższych jednostek.
Ogólne plany zaopatrzenia materialnego i zagadnienia dotyczące komunikacji w związku z planami operacyjnymi.

c) Oddział Va.

Obsada personalna wyższych Dowództw na czas wojny i sprawy związane z kwalifikacją Dowódców przez Ścisłą Radę Wojenną ad punkt 4).
Sprawy ogólne i bieżące Rady Wojennej, sprawy personalne i gospodarcze pracowników Biura.

11. Szczegółowa organizacja Biura Ścisłej Rady Wojennej i jego Oddziałów wraz z etatami zostanie ustaloną osobnymi rozkazami Ministra Spraw Wojskowych.

I.

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH.

1. Na czele Ministerstwa Spraw Wojskowych stoi Minister Spraw Wojskowych.
2. Ministerstwo Spraw Wojskowych składa się z następujących części:
 - a) Sztabu Generalnego,
 - b) Szefostwa Administracyjnego,
 - c) Departamentów, (względnie samodzielnych Oddziałów),
 - d) Sekretariatu Generalnego,
 - e) Gabinetu Ministra.

II.

SZTAB GENERALNY.

1. Pracą Sztabu Generalnego kieruje bezpośrednio General noszący tytuł „Szefa Sztabu Generalnego” i pozostający pod rozkazami Ministra Spraw Wojskowych.
2. Szef Sztabu Generalnego ma dwóch zastępców, którzy noszą tytuły „I i II Zastępca Szefa Sztabu Generalnego”.
I Zastępca Szefa Sztabu Generalnego pozostaje i pracuje w Sztabie Generalnym, II Zastępca jest Szefem Biura Ścisłej Rady Wojennej.
3. W czasie wojny obejmuje Szef Sztabu Generalnego stanowisko Szefa Sztabu Generalnego wszystkich walczących sił zbrojnych, zaś I Zastępca Szefa Sztabu Generalnego pozostaje przy Ministrze, obejmując wraz z tytułem Szefa Sztabu Ministerstwa Spraw Wojskowych kierownictwo pracy Sztabu Generalnego w kraju.
4. Dla prowadzenia należących do niego zadań Sztab Generalny zorganizowany jest w 5 Oddziałów (I, II, III, IV, V).
5. Całokształt spraw leżących w kompetencji Sztabu Generalnego rozdzielony jest między poszczególne jego Oddziały w sposób następujący:

Oddział I.

Sprawy dotyczące zasadniczej organizacji całej siły zbrojnej włącznie z rezerwami, przygotowania mobilizacyjne i demobilizacyjne, ustalenia dylokacji, sprawy uzbrojenia i zasadniczego wyposażenia z punktu widzenia bitności wojsk, ogólne wytyczne przeprowadzenia poboru ludzi i koni.

Oddział II.

Sprawy dotyczące informacji defenzywnej, zaś w razie potrzeby według odnośnych wytycznych Ścisłej Rady Wojennej, sprawy informacji ofenzywnej, wszystkie sprawy organizacji i działalności właściwych wojskowych przedstawicielstw zagranicznych; studjum Armji obcych.

Oddział III.

Według potrzeby czynności wykonawcze związane z planami operacyjnymi i planami manewrów w myśl odnośnych wytycznych Ścisłej Rady Wojennej, sprawy ogólne bezpieczeństwa (służba wartownicza i asystencje) szkolenie wojsk i oficerów, a w szczególności oficerów Sztabu Generalnego, opracowywanie ogólnych regulaminów i instrukcji służbowych.

Oddział IV.

Plan materialnego zaopatrzenia sił zbrojnych w czasie wojny i rozbudowy sieci komunikacyjnych według odnośnych wytycznych Ścisłej Rady Wojennej, ewidencja komunikacji i przygotowanie ogólnego ruchu (transportów), oraz wdrażanie transportu kolejowego i wodnego, sprawy organizacji etapów i obszaru wojennego wogóle, opisy kraju i terenów obcych państw.

Oddział V.

Opracowywanie zasadniczych wytycznych dotyczących pragmatyki służbowej oficerów (równorzędnych) i szeregowych, sprawy personalne generałów i oficerów Sztabu Generalnego (z wyjątkiem tych, które należą wyłącznie do kompetencji Ścisłej Rady Wojennej ad B. pkt. 4), dyrektywy odnośnie utrzymania dyscypliny i poziomu intelektualnego żołnierza, służba administracyjno-kancelaryjna w ogólności.

6. Sztab Generalny nadaje w ramach jego kompetencji ogólny kierunek pracy Departamentów, które w tych sprawach są od niego uzależnione.

7. Szczegółowa organizacja Sztabu Generalnego i jego Oddziałów, wraz z etatami zostanie ustalona osobnymi rozkazami Ministra Spraw Wojskowych.

III.

SZEFOSTWO ADMINISTRACYJNE.

1. Szefem administracji Armji jest Generał-Wicemister, podlegający bezpośrednio Ministrowi Spraw Wojskowych.

2. Szefostwo Administracji Armji składa się z Biura Administracji i Biura Przemysłu Wojennego.

3. Zakres działania tych biur jest następujący:

Biuro Administracji:

Wszelkie sprawy ogólnego kierownictwa administracji i gospodarki materialnej wojskowej, a w szczególności całokształt materialnego zaopatrzenia armji w czasie pokoju i jego przygotowania na wypadek wojny (ostatnie w porozumieniu z oddziałem IV Sztabu Generalnego).

Biuro Przemysłu Wojennego:

Plany organizacji i uruchomienia przemysłu wojennego, wykorzystania przemysłu krajowego przez kompetentne Ministerstwa dla celów wojskowych na wypadek wojny, wpływ na jego wytwórczość, prowadzenia odnośnej ewidencji i statystyki, sprawy rynków zagranicznych odnośnie uzyskania odpowiedniego materiału surowego lub gotowego dla potrzeb armji, kierowanie całokształtem spraw przemysłu krajowego, pracującego w czasie wojny dla potrzeb siły zbrojnej.

4. Szefostwo Administracji Armji nadaje w ramach jego zakresu działania ogólny kierunek pracy Departamentów, które w tych sprawach są od niego uzależnione.

5. Szczegółowa organizacja Biur Szefostwa Administracji Armji zostanie ustalona osobnymi rozkazami Ministra Spraw Wojskowych.

IV.

DEPARTAMENTY.

1. Na czele każdego Departamentu stoi Szef Departamentu. Szefowie Departamentów podlegają służbowo w zasadzie Ministrowi, który ze względu na organizację pracy oddaje kierownictwo Departamentów Wiceministrowi.

Pozatem Szefowie Departamentów zależą od Sztabu Generalnego w sprawach należących do kompetencji Sztabu Generalnego, zaś od Szefostwa Administracji Armji w sprawach należących do zakresu działania tegoż.

2. Do kompetencji Departamentów, jako organów pomocniczych Ministra Spraw Wojskowych należy opracowywanie i w razie potrzeby referowanie spraw organizacyjnych, wyszkolenia, personalnych i administracyjnych w zakresie, powierzonym im przez Ministra Spraw Wojskowych.

3. Szef Departamentu odnosi się bezpośrednio do Ministra Spraw Wojskowych zasadniczo tylko w tych sprawach, które ustawowo bezpośredniej decyzji Ministra Spraw Wojskowych podlegają.

4. Ilość, tudzież szczegółowa organizacja i etaty Departamentów (samodzielných Wydziałów) zostaną ustalone osobnymi rozkazami Ministra Spraw Wojskowych.

V.

SEKRETARJAT GENERALNY.

1. Na czele Sekretarjatu Generalnego stoi Generał lub wyższy urzędnik, noszący tytuł Generalnego Sekretarza, podległy bezpośrednio Ministrowi Spraw Wojskowych.

2. Sekretarjat Generalny zapewnia Ministrowi Spraw Wojskowych prawidłowy bieg całokształtu spraw budżetowych, pełni w imieniu Ministra Spraw Wojskowych kontrolę pieniężną i materialną całej Armji, bada wszelkie projekty ustaw, dekretów i rozporządzeń pod względem prawnym i finansowym i jest organem doradczo-prawnym Ministra Spraw Wojskowych w sprawach wojskowych i cywilnych.

3. Dla prowadzenia wszystkich do jego zakresu należących spraw Sekretarjat Generalny zorganizowany jest w trzy Biura, mianowicie: Biuro Budżetu, Biuro Kontroli i Biuro Prawne.

4. Zakres działania poszczególnych Biur Sekretarjatu Generalnego jest następujący:

Biuro Budżetu:

Zestawianie i badanie preliminarza budżetowego na podstawie opracowań poszczególnych Departamentów.

Przestrzeganie, by poszczególne Departamenty pozostały w granicach uchwalonego budżetu.

Zestawianie bilansu budżetowego Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Opinowanie z punktu widzenia finansowego wszelkich zamierzeń, które spowodować mogą nowe lub zwiększyć już istniejące wydatki.

Badanie wszelkich zamierzeń pod względem budżetowym i finansowym.

Biuro Kontroli:

Wykonywanie kontroli pieniężnej i materialowej w imieniu Ministra w całej Armji.

Biuro Prawne:

Badanie projektów ustaw, dekretów, i rozporządzeń z punktu widzenia prawnego i opinowanie projektów ustaw, nadesłanych z innych Ministerstw z punktu widzenia interesów wojskowości.

Porada prawna dla wszystkich części Ministerstwa Spraw Wojskowych w sprawach wojskowych i cywilnych.

5. Szczegółowa organizacja Sekretarjatu Generalnego i jego Biur wraz z etatami zostaną ustalone osobnymi rozkazami Ministra Spraw Wojskowych.

VI.

GABINET MINISTRA.

1. Na czele Gabinetu Ministra stoi Szef Gabinetu Ministra podległy mu bezpośrednio.

2. Do kompetencji Gabinetu Ministra należą sprawy ogólne Ministerstwa Spraw Wojskowych, sprawy sejmowe, sprawy osobiste i reprezentacyjne Ministra Spraw Wojskowych.

3. Szczegółowa organizacja i etat gabinetu Ministra zostaną ustalone osobnymi rozkazami Ministra.

Warszawa, dnia 7 stycznia 1921 roku.

Naczelnny Wódz
(—) Piłsudski

II. ROZKAZY MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH.

B. P. 4413. 20.1.

27.

Zmiana w etacie Naczelnego Sądu Wojskowego.

W etacie Naczelnego Sądu Wojskowego ogłoszonym w Dzienniku Rozkazów Tajnych z dn. 27.II.1920 r. L. 406.20 Pr. I., zamiast 1 st. maszyn. X kat. płacy i 2 mł. maszyn. XI kat. płacy w Sądzie i Prokuraturze tegoż sądu ustanawiam po 3 siły pomocnicze od IX do XI kategorii płacy.

O. I. Szt. 16647. Org.

28.

Sztaby Generałów Członków Rady Wojennej.

W myśl dekretu o organizacji Najwyższych Władz Wojskowych (M. S. Wojsk., Oddział I Szt. L. 200. Org. ex 21 r.), rozdział „Rada Wojenna”, pkt. B. art. 5, zatwierdzam następujący etat próbny oficerów i niezbędnego personelu pomocniczego członków Rady Wojennej — Generałów, przewidzianych na D-ców Armji w czasie wojny

WYSZCZEGÓLNIENIE	Generał broni	Ofic. Szt. Gen.			Ppor. por. broni	Szeregowi				Pocztowy	Ordyn. do koni	Konie		Tabor		Uwaga	
		Pulkownik	Major	Kapitan		Sierż. szt.	Sierżant	Kapral	Szeregow.			Wierzchowe	Pociągowe	Powóz	Samochód		
Generał Członek Rady Wojennej	1				1a)					2	1	2					a) Oficer ordynansowy. b) Służby adm. kanc. c) Kierowcy. d) Wóźnicy.
1-szy ofic. Sztabu.		1								1	1	1					
Referenci			3							3	2	3					
Kancelarja					1b)	2			1	1							
Samochód osob.									1c) 1c)						1		
Powóz									1d)			2	1				
Razem	1	1	3		2	2	1	3	7	4	6	2	1				

O. I. Szt. 50. Pob. i Uzup.

29.

Uruchomienie P. K. U. w Łucku, Kowlu, Dubnie i Włodzimierzu Wołyńskim.

Uruchamiam, zlikwidowane w swoim czasie, w związku z sytuacją wojenną, P. K. U. w Łucku, Kowlu, Dubnie i Włodzimierzu-Wołyńskim. Wymienione P. K. U. podlegać będą, pod względem garnizonowym odnośnemu Dowództwu Armji, pod względem zaś fachowym, związanym z poborem D. O. Gen. Lublin.

237
A73

Etat wspomnianych P. K. U. będzie identyczny z etatem wszystkich P. K. U. (Dz. Rozk. Wojsk. 14 ex 1918, 52 i 68 ex 1919, oraz rozk. M. S. Wojsk. L. 76941.10128.20-1 z dnia 31.XII.20 r.) z dołączeniem po 1-ym Oficerze Ewidencyjnym i 1 pisarzu na każdy powiat.

O. I. Szt. 295.Jeń.

30.

Etat Sekcji Jeńców.

Zatwierdzam etat Sekcji Jeńców przy Oddz. I Szt. M. S. Wojsk., powstałej z dawnej Sek. Jeńców Oddz. IV Eksp. M. S. Wojsk., Wydziału Jeńców i Centr. Biura Rejestr. Jeńc. Oddz. I Szt. M. S. Wojsk. Sek. Mob. na mocy rozkazu L. 104, 400.IV i L. 27321.Mob. Oddz. I Szt. M. S. Wojsk., a mianowicie:

W Y S Z C Z E G Ó L N I E		Pułkownik	Podpułkownik	Major	Mjr. podpor.	Por.—podpor.	Podch. do szeregu, wzgl. urz. cyw. IX—XI k. p.	Szeregowcy	Woźni	Maszyn. do pis.
Szef Sekcji		1								
Of. Szt. do zleceń		1				1	1			
Kierownik Wydz.			4							
St. referent				4						
Referent					8					
Kier. Kanc. Sek.						1				
Personel	} maszynist. } pisarze, kanceliści (stki)						5			
pomoc.							15			
Woźni								1	1	
Gońcy										
Maszyny do pisania										5
R a z e m		2	4	4	8	2	21	1	1	5

O. I. Szt. 488.Jeń.

31.

Powiększenie etatu obozu internowanych w Toruniu.

Dowództwo obozu intern. w Toruniu sformowane wedle etatu.— „Etat Komendy Obozu Intern. Nr. I w Dąbiu pod Krakowem”, (pkt. 210, Dz. R. W. 15.tj. 19), powiększam o 4 podoficerów kanc., 1 szer., 2 konie tabor., 3 wierzch., 1 bryczkę, 3 rowery i 1 auto ciężarowe.

O. I. Szt. 407.Org.

32.

Powiększenie etatu Uzupełniającego Kursu Aplikacyjnego oficerów piechoty w Rembertowie o jedną maszynistkę.

W uzupełnieniu rozkazu Oddziału III Szt. M. S. Wojsk. L. 5907.20. N. S. 2 ogłoszonego w Dzienniku Rozk. Wojsk. № 42 ex 20, pozycja 698, w sprawie otwarcia Uzupełniającego Kursu Aplikacyjnego oficerów piechoty w Rembertowie, powiększam czasowo etat powyższego kursu o jedną maszynistkę.

O. i. Szt. 173. Jen.

33.

Wojenny Etat Obozu Izolacyjnego i Stacji Rozdzielczej dla jeńc. wojen. Polaków w Dęblinie—
(5.200 miejsc + 800 łóżek szpit.).

WYSZCZEGÓLNIENIE .	Officerowie	Urząd. Wojsk.	Szeregowi										Majstrzy Wojsk.	Sily cywilne	Tabor	Srodki przew.				Uwagi
			Sierż sztab.	Sierżant	Plutonowy	Kapral	St. szereg.	Szereg.	Poczt. osob.	Woźnica	Suma	Bryczki i Powozy				Wozy	Samoch. cięż.	Auto sanitarne	Maszyna do pisania	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
I. Dowództwo Obozu i Stacji:																				
D-ca płk.—ppłk. lekarz	1								1		1									
Adjutant por.—ppor.	1								1		1									
Kancelarja d-twa 2 podof.— 1 ordynans kanc.					1 ¹⁾ 1 ¹⁾			1			3								1	
II. Kancelarja ewidencyjna:																				
Kierown. por.—ppor., 9 podof., 2 szereg.	1		1 ¹⁾ 2 ¹⁾	2 ¹⁾ 4 ¹⁾				2	1		12									
III. Komisja gospodarcza: *)																				
2 of. rach. — 1 kpt., 1 ppor., 2 podof. rach.	2		1	1						2	4									
2 of. prow., por.—ppor., 3 podof. prow., 1 podof. mund, 10 kuch.	2				2	2		10	2		16									
IV. Szpital Obozu i Stacji: (800 łóżek)																				
Etat № 40, Rozk. liczb. 3900.org. Oddział I Sztab. M. S. Wojsk. (bez Komisji Gospodarczej).																				
V. Oddział dezynfekcyjny:																				
1 kpt.—por. lek., 8 dezynfekt., 6 fryzjerów, 1 majster wojsk. 1 mł. majst. wojsk. (mech.-śl.)	1			2	2	2			1		7									
					2	2	2				6	2								
VI. Oddział dozorczy:																				
2 por.—ppor., 56 podof.	2		1	5	10	20	20		2		58									
VII. Defenzywa:																				
1 kpt.—por., 3 podof.	1				3				1		4									
VIII. Administracja Obozu:																				
1 techn. bud. urz. w. w IX—XI r.	1									1	1									
1 nadz. urz. w. XI r.	1									1	1									
majster w., 2 majst. w., 2 mł. majstr. w., (elektr., masz. i t.p.) Person. pom. (palacze i t. p.)												5	36							
IX. Tabor:																				
2 kier. samoch., 2 pom. kier. 1 podof. tab i 13 woźniców					1	2	2				18	18							1	
R a z e m	11	2	1	7	22	31	30	15	13	13	132	7	36	26	1	13	1	1	1	

*) Komisja Gospodarcza wspólna ze szpitalem obozu i stacji — równocześnie kantyna i sklep żołnierski.
1) = podof. kanc. mogą być zastąpieni kancelistkami.

239

C. I. Szt. 173. Jeń

34.

Wojenny Etat Obozu Izolacyjnego i Stacji Rozdzielczej dla jeńców wojennych Polaków w Siedlicach i Małkini (Każdy na 1000 miejsc plus 200 łóżek szpitala).

WYSZCZEGÓLNIENIE	Officerowie	Urząd. wojsk.	Szeregowi									Majstrzy wojsk.	Sity cywilne	Tabor koni pociąg.	Środki przewoz.			Maszyna do pisania	UWAGI
			Sierż. sztab.	Sierżant	Plutonowy	Kapral	St. szereg.	Szereg.	Poczt. osob.	Woźnica	Suma				Bryczki i pow.	Wozy	Samoch. cięż.		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
I. Dowództwo Obozu i Stacji:																			
D-ca ppłk. lekarz	1								1		1								
Adjut. por.—ppor., 1 plut. kanc.	1																	1	
1 ordyn. kanc.					1			1	1		3								
II. Kancelarja ewidencyjna *)																			
Kierown. 1 por.—ppor., 2 podof.	1				1 ⁰	1 ⁰		1	1		4								
1 ordyn. kanc.																			
III. Komisja Gospodarcza:																			
1 por.—ppor. rach., 2 podof. rach.	1				1	1			1		3								
1 por. i ppor. prow., 2 podof. prow.	1				1	1			1		3								
1 podof. mund., 5 kucharzy . . .					1		2	3			6								
IV. Szpital Obozu Izolac. i St. Rozdziel.																			
V. Oddział dezynfekcyjny:																			
Kpt.—por. lekarz, 4 dezynfekt.	1				1	2	1		1		5								
4 fryzjer, 1 majst. w. (ślusarz)						2	2				4	1							
VI. Oddział dozorczy:																			
2 por.—ppor., 2 sierż., 5 plut.	2								2		2								
10 kpł., 7 st. szereg.				2	5	10	7				24								
1 komp. wart.																			
VII. Defenzywa:																			
1 kpt.—por., 3 plut.	1				3						3								
VIII. Administracja obozu i stacji:																			
1 nadz. bud. urz. w. X—XI r.	1								1		1								
1 doz. sierż.-szt., sierżant . . .			1								1								
1 st. majstr. wojsk., 2 majstr. w.												5							
2 młod. majstr. w. (mech. ślusarz)													8						
8 robotników (palacze i t. p.)																			
IX. Tabor:																			
1 kierowca, 1 pom. kier., 3 woźnic						2	1			3	6			6	1	2	1		
Razem	9	1	1	2	14	19	13	5	9	3	66	6	8	6	1	2	1	1	

Etat Nr. 46 Rozk. 3900 Oddział I Sztab. M. S. Wojsk. (bez Komisji Gospodarczej).

*) Komisja Gospodarcza wspólna ze szpitalem obozu, równocześnie kantyna.

*) podof. kanc. mogą być zastąpieni kancelistkami.

D. VII 12423. M.

35.

Cennik przedmiotów umundurowania i ekwipunku obowiązujący od dnia 1 stycznia 1921 r. aż do odwołania.

Odnosny numer porz. przedmiotu w/g. wykazu stanu magazynów	P R Z E D M I O T	Cena Mkp.
Przed- A-34,	Hełm	150.—
mioty A-17,	Rogatywka	150.—
umundu- A-18,	Furażerka	90.—
rowania A-24,	Czapka skórzana	490.—
A-21,	Czapka kucharska	50.—
A-88,	Płaszcz sukieny	2600.—
A-1,	Bluza sukienna	1700.—
A-103, 104,	Spodnie sukienne	1200.—
A-2, 5,	Bluza drelichowa	600.—
A-106, 107, 108, 111,	Spodnie drelichowe	400.—
A-4,	Ubranie robotnicze (bluza, sp.)	1200.—
A-9,	Bluza skórzana	4270.—
A-112,	Spodnie skórzane	2500.—
A-8,	Bluza impregnowana	800.—
A-112,	Spodnie impregnowane	600.—
A-91,	Palto cywilne	2000.—
A-6,	Bluza cywilna	1100.—
A-109,	Spodnie cywilne	710.—
A-87,	Płaszcz papierowy	260.—
A-7,	Bluza papierowa	170.—
A-110,	Spodnie papierowe	120.—
A-121, 124,	Trzewiki sznurowane	1100.—
A-122,	Trzewiki górskie	1250.—
A-120, 125,	Trzewiki z drewn. podeszwami	200.—
A-10,	Buty kawaleryjskie	2100.—
A-11,	„ saperskie	1700.—
A-12, 15,	„ ochronne od śniegu	450.—
A-13,	„ kauczukowe	900.—
A-14,	„ rybarskie	950.—
A-47,	Koszula letnia	200.—
A-48,	„ zimowa	240.—
A-52,	Kalesony letnie	190.—
A-53,	„ zimowe	220.—
A-79,	Onuce	70.—
A-114,	Skarpetki	90.—
A-56,	Koszula „khaki“ wełniana	1400.—
A-56,	„ bawełniana	700.—
A-58,	Koc żołnierski	500.—
A-59,	„ papierowy	160.—
A-22,	Chustka do nosa	30.—
A-23, 115,	„ na szyję	70.—
A-16,	Basztyk	180.—
A-64,	Kominiarka	80.—
A-71,	Nauszniki	10.—
A-73, 99,	Napulśniki	25.—
A-74, 72,	Nabrzuszniki	50.—
A-76,	Nakolanniki	25.—
A-45, 77,	Kamasze wełniane (getry)	150.—
A-85, 41,	Kożuszek (ułanka)	2000.—

Odnosny numer porz. przedmiotu wg. wykazu stanu magazynów	P R Z E D M I O T	Cena Mkp.
Przedmioty umundurowania A—36, A—37, A—42, A—40, A—38, A—43, A—117, 39, A—117, 39, A—95, 96, A—97, 98, A—102, A—100, A—126, A—101, A—119, A—85, 86, A—30, A—31, B—74, A—28, B—67, A—81,	Kozuszek krótki Kozuchy długie Kamizelka futrzana bez rękawów " sukienna bez rękawów " watawana z rękawami " cywilna Sweter wełniany " bawełniany Rękawiczki " futrzane " sukienne Rękawki watawane Mufka Ręcznik Ścierka Opończa dla lekarzy Fartuch dla kucharzy " skórzany dla kowali Worek jutowy " do spania Owijacze	1400.— 4000.— 400.— 150.— 850.— 150.— 600.— 350.— 100.— 400.— 100.— 50.— 75.— 75.— 70.— 500.— 300.— 860.— 140.— 1850.— 90.—
Przedmioty ekwipunku B—1, B—45, B—56, B—15, 62, B—31, B—32, B—34, B—37, B—41, 54, B—38, 61, B—52, B—39, B—40, B—33, B—54, B—67, B—53, B—51, B—68, B—4, B—55, B—50, B—72, B—73, B—19, B—20, B—11, B—48, B—48, B—66, B—65, B—44,	Chlebak Plecak z pasami Tornister z pasami Ładownice potrójne Pas główny skórzany " parciany " kawaleryjski Pasek do plecaka " " tornistra, para " " płaszcz " " ostróg " " menażki " " manierki " " karabina Szelki do ładownic Podpinka do czapki Rzemień do lancy Rapcie do szabel Żabka Futerał na pistolet Sznur na pistolet Portfel żandarmski Torba żandarmaska Sznur żółty żandarmski Menażka Manierka Kubek Pudełko do konserw Puszka emaljowana do kawy Woreczek na sól " suchary Przybór do jedzenia	150.— 500.— 300.— 300.— 100.— 50.— 115.— 25.— 100.— 22.— 20.— 20.— 20.— 75.— 75.— 20.— 35.— 75.— 45.— 150.— 25.— 115.— 290.— 50.— 80.— 80.— 20.— 50.— 50.— 8.— 12.— 30.—

Odnosny numer porz. przedmiotu w/g. wykazu stanu magazynów	P R Z E D M I O T	Cena Mkp.
Przedmioty ekwipunku	B-42, B-12, B-47, 23, A-78, B-8, B-58, A-82, A-92, B-7, B-60, B-2, A-80, B-24, C-81, C-16, C-17, C-19, C-20, C-18, C-24, C-24, C-23, C-5, C-31, C-32, C-33, A-118, C-77, C-8, C-7, C-6, 21, 30, 40, 107, C-79, 38, C-72, B-36,	Przybór do czyszczenia 40.— Kubelek brezentowy 100.— Płachta namiotowa (1 m. 2) 200.— Orzelek 1.80 Kapsla legitymacyjna 1.50 Temblak 40.— Odznaka 6.— Patka sukienna 5.— Gwizdek 6.— Trąbka sygnałowa 2500.— Chorągiewka do lancy 15.— Opaska z krzyżem 15.— Ostrogi 40.— Sznurówka, para 20.— Guzik cynkowy do koszuli —.05 " " kałesonów —.40 " mundurowy duży —.50 " " mały —.40 " do spodni —.15 " skórzany większy 15.— " " mały 12.— " cywilny —.50 Baryłka z pętlką skórzaną 6.— Haftka z konikiem większa —.15 " " mała —.12 Hak do bluzy 1.40 Sprzączka do spodni —.50 Daszek okuty 15.— Okucie do plecaka, komplet 45.— " " chlebaka " 6.— Sprzączka do pasa głównego 3.— Podkówek, para 8.— Pasek do spodni 75.—
Przybory szewcko-krawieckie	D-17, D-18, D-40, D-29, D-28, 31, D-21, 22, 23, D-59, D-60, D-1, 2, D-3, 4, D-50, D-20, D-9, D-52, D-51, 53, C-35, D-10, D-54, D-5, 6, 7, 45, D-13, D-37,	Kopyto drewniane, para 75.— " żelazne, potrójne 160.— Pociągiciel skórzany 50.— Nóż do krajania 30.— " " " kamaszniczy 40.— Młotek kuty z trzonkiem 60.— Raszpla prosta 90.— " " łyżkowa z trzonkiem 50.— Cęgi 80.— " płaskie 170.— Przyrząd do dziurek 350.— " do umocowywania oczek 400.— Hak do kopyt 25.— Szydło krzywe 3.50 " proste 2.50 Igiła ręczna, szewcka, rymarska 3.— Szpilarczyk 2.— Cyrkiel 35.— Kostka 20.— Opuszcza rogowa 25.—

Odnosny numer porz. przedmiotu w/g. wykazu stanu magazynów	P R Z E D M I O T	Cena Mpk.
Przybory D—57,	Trzonek drewniany	20.—
szewcko- D—36,	Osełka piaskowcowa	40.—
krawiec- D—25,	Miarka centymetrowa	30.—
kie C—95,	Smola szewcka (1 kg.)	40.—
C—25, 26,	Gwoździe do podeszew (1 kg.)	110.—
C—28,	„ „ podkówek (1 kg.)	50.—
C—27,	„ rymarskie (1 kg.)	100.—
C—37,	„ drewn. do butów (1 kg.)	45.—
C—59,	Oczko do trzewika	—18
D—26,	Maszyna szewcka, nożna	25.000.—
D—32,	Nożyce	400.—
D—30,	Nóż prosty mały krawiecki	40.—
D—30,	„ „ większy krawiecki	150.—
D—61,	Żelazko do prasowania	600.—
D—33,	Naparstek	15.—
D—34, 36,	Igły, paczka	75.—
D—27,	Maszyna krawiecka, nożna	20.000.—
C—69,	Przędza (40 gr.)	25.—
C—109,	Wosk (1 kg.)	70.—
C—102,	Tektura (1 kg.)	50.—
C—41,	Klej (1 kg.)	40.—
C—93,	Sztywnik (1 m.)	150.—
C—94,	Smar do obuwia (1 kg.)	33.—
B—29,	Oliwiarka	5.—
C—74,	Papier szklany (ark.)	7.00
C—111,	Waselina (1 kg.)	33.—
C—53, 54, 13,	Nici szewckie i rymarskie (200 y.)	60.—
C—47, 48, 49, 50, 51, 52,	Nici krawieckie № 10—20 (200 y.)	40.—
	„ „ „ „ № 24 i wyżej	35.—

Tęsamem unieważniam cennik przedmiotów mundurowych ogłoszony w Dzienniku Rozkazów Tajnych № 11 z 1920 r. za L. Departamentu Gospodarczego 6861.M.20.Tj.

Zaznaczam równocześnie, że cennik traktuje przedmioty mundurowe ogólnie, nie specjalizując ich pod względem pochodzenia lub gatunku. Oznaczenie cen drobnych przedmiotów szczególnie z zakresu przyborów szewcko-krawieckich, nie objętych cennikiem, pozostawiam w zakresie Intendentur, według średnich cen rynkowych miejsca pobytu Intendentury. Każdorazowe oznaczenie ceny na te przedmioty przesłać należy do wiadomości Departamentu Gospodarczego M. S. Wojsk.

Numeracja przedmiotów, podana w rubryce 1-ej jest niezmienna i przystosowana do wykazów stanu zapasów magazynowych.

Podane w cenniku ceny stosować należy do sorty a. Sortę b. liczyć w stosunku 75 i 50% cen sorty a. (podział sorty b. na dwie ceny ustanawiać komisyjne). Sortę „c” liczyć w stosunku 25% cen sorty a.

Zakaz wydawania listów polecających i rekomendacji dla dostawców.

Okólnik pana Prezydenta Ministrów L. 21530, z dnia 6.XII.20 stwierdza, iż zdarzają się wypadki wydawania listów polecających i rekomendacji, i że tego rodzaju pisma wpływały na osłabienie powagi Rządu Polskiego.

Postępowanie podobne jest niedopuszczalne. Bezwzględnie zakazuję praktykowania tych metod i korzystania z podobnych materiałów informacyjnych w celach służbowych, jak naprzykład przy orzeczeniu czy z tą lub inną firmą (dostawcą) ma się wejść w porozumienie, skorzystać z usług tej lub innej osoby, czy tego lub innego wyznaczyć ma pewne stanowisko.

Miarodajnymi przy rozstrzyganiu powyższych pytań winny być, w razie gdy w grę wchodzi firmy (dostawcy), materiały informacyjne, zebrane przez odnośną placówkę zagraniczną w porozumieniu z instytucjami handlowo-przemysłowymi (izby handlowe, syndykaty i t. d.). Gdy się rozchodzi o pojedyncze osoby, z usług których przez wyznaczenie ich na pewne stanowisko ma się skorzystać, to tylko kwalifikacje ich, stwierdzone przez powołane ku temu władze i przesłane w drodze oficjalnej, mogą być brane w rachubę.

Warszawa, dnia 10 lutego 1921 r.

Minister Spraw Wojskowych
(—) Sosnkowski
generał-porucznik.

Wydano w Ministerstwie Spraw Wojskowych.

Tłoczono w Zakł. Graf. Min. Spraw Wojskowych w Warszawie.

Za № 3919, 3000, 10.II.1921

SOBODSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

SOBODSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

245

A77

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH

Nr. 8

WARSZAWA,
dn. 26 kwietnia 1921 r.

DODATEK TAJNY

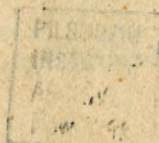
DO Nr. 16

DZIENNIKA ROZKAZÓW

TREŚĆ:

Rozkazy Ministra Spraw Wojskowych.

95. Utworzenie Działu Kontroli Gosp. Władz i Zakładów Centralnych.
96. Dowódcy i Kwatery Główne wyższych jednostek siły zbrojnej.
97. Zachowanie tajemnicy wojskowej przez oficerów, wyjeżdżających za granicę.
98. Polska Wojskowa Misja we Francji.
99. Szef Łączności przy Dowództwie Wybrzeża Morskiego — uzupełnienie.
100. Kompetencje Intendentur odnośnie do personelu Działu Kontroli Gospodarczej.
Sprostowania.
Załączniki № 1 i 2 do poz. 97.

Celem szybkiego podawania do wiadomości rozkazów tajnych zmieniam z dniem 26.IV r. b. Dziennik Rozkazów Tajnych na Dodatek Tajny do Dziennika Rozkazów.

Dodatek ten będzie wychodził podobnie jak Przegląd Ustaw przy każdym numerze Dziennika Rozkazów w miarę wpływającego materiału.

ROZKAZY MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH.

O. 1 Szt. 4523. Org.

95.

Utworzenie Działu Kontroli Gosp. Władz i Zakładów Centralnych.

W związku z reorganizacją M. S. Wojsk. w myśl dekretu Wodza Naczelnego o organizacji najwyższych władz wojskowych L. O. I. Szt. Nr. 200. Org. T. (Dz. Rozk. Wojsk. Nr. 3.21) stwarzam, jako instytucję przejściową, poza M. S. Wojsk., „Dział Kontroli Gospodarczej Władz i Zakładów Centralnych“, o następującej organizacji:

KIEROWNICTWO DZ. KONTROLI.

Kierownik Dz. K. G. Wł. i Zakładów Centr. podlega bezpośrednio Sekretarzowi Generalnemu, względnie jego zastępcy.

Jest on bezpośrednim referentem Sekretarza Generalnego, względnie jego zastępcy w zasadniczych sprawach, wchodzących w zakres kontroli.

Kierownikowi Dz. K. G. podlega bezpośrednio, służbowo i fachowo cały personel Działu K. G., wobec którego posiada on prawa dyscyplinarne d-cy pułku.

Kierownik Dz. K. G. wydaje samodzielne polecenia w fachowych sprawach dotyczących się kontroli gosp. Komisjom Gospodarczym Wojskowych Władz Centralnych i Zakładów Centr.

W sprawach budżetowych i zaopatrzenia pieniężnego kierownik Dz. K. G. pracuje w ścisłym porozumieniu z odnośnymi Deptami, a fachowe dyrektywy otrzymuje z Sekretarjatu Generalnego.

Kierownika Dz. K. G. zastępuje org. i etatowo przewidziany pomocnik ofic. int. lub gospodarczy, a w razie nieobecności tegoż najstarszy stopniem i starszeństwem oficer int. lub gosp. przydzielony do Dz. K. G.

Wydatki związane z utrzymaniem Działu Kontroli Gospodarczej należą do normalnego utrzymania wojska (Dział budż. II).

I. KONTROLA WSTĘPNA.

Wydział I.

Na podstawie dyrektyw Sekr. Gen. M. S. Wojsk.:

- a) ogólna ewidencja i rzeczowa kontrola gosp. wojsk., wszelkich zakupów i dostaw uskutecznianych przez komisję gosp. władz i zakładów centralnych;
 - b) stwierdzanie uprawnień do czynienia zakupów przez kom. gosp. władz centralnych i zakładów, oraz odpowiedzialności za rzeczowe i terminowe wykonywanie zakupów;
 - c) agendy lotnej komisji kontrolnej w odniesieniu do kom. gosp. władz i zakładów centr.;
 - d) w porozumieniu z odnośnym Dep. fachowym w ramach kompetencji, przyznanych dla Działu Kontroli Gospodarczej Okręgu Generalnego, w odniesieniu do kom. gosp. wł. i zakł. centr.:
1. Pokrycia rachunkowe i ich ewidencja.
 2. Umarzanie strat pieniężnych i materiałowych i ich ewidencja.
 3. Orzeczenia zwrotu.

IV. Etat Polskiej Misji Wojskowej we Francji.

Lp.	WYSZCZEGÓLNIENIE	OFICEROWIE							SZEREGOWI				Pers. cywil.			Samoch.							
		General	Pułkownik	Pporucznik	Major	Kapitan	Porucznik	Pporucznik	Razem	Podoficer	Żandarm	Szeregowiec	Szofer mech.	Razem	Urzędnik cyw.	Maszynistka	Robotnik cyw.	Szofer mech.	Razem	Osobowy	Ciężarowy	Razem	
1	Pełnomocnik wojsk we Francji	1																					
2	adjutant osobisty						1																
3	żandarm								1														
4	goniec									1													
5	szofer															1							
6	samochód osob.							2					2						1	1		1	
7	Delegat Kontroli Faktycznej M. S. Wojsk	1																					
8	Referent prawny Pełnomocn. wojskowego pdf. Kancelaryjny (piszący na maszynie)		1					2	1				1										
Biuro wojskowe																							
9	Szef Biura wojsk.	1																					
10	referent org. op. (st. referent)																						
11	pomocnik referenta																						
12	referent informacyjny																						
13	pomocnik referenta																						
14	referent wyszkolenia																						
15	pomocnik referenta																						
16	pracownicy kancelarji i służba								4														
17	szofer										1												
18	samochód							7					5							1		1	
Adjutantura Służbowa Pełnomocnika																							
19	kierownik starszy refer.																						
20	referent dla spr. ogólnych i personalji																						
21	kierownik kancelarji																						
22	*) oficer służbowy (szeregowi i samoch.)																						
23	pdf. kancelaryjni								4														
24	żandarmi									1													
25	gońcy										2												
26	telefonista (ka)										1												
27	maszynistki							4					8		4					4			
Biuro Zakupów we Francji																							
28	Szef Biura Zakupów	1																					
29	podoficer kanc.								1														
30	a) Referat uzbrojenia (broń, am., gazy i t. p.)																						
31	starszy referent																						
32	pomocnik referenta																						
33	odbiorcy									1													
34	pdf. kancelaryjni									2													
35	b) Referent lotnictwa (referent)																						
36	odbiorca									1													
37	c) Referent techniczny (łączn., sam., ozolgi)																						
38	referent																						
39	pdf. kanc.																						
40	d) Referent sanitarny																						
41	goniec } dla całego biura											1											
42	szofer } dla całego biura											1											
43	samochód osobowy dla całego biura																					1	
44	e) Referent transportowy																						
45	kierownik (st. ref.)																						
46	pomocnik ref.																						
47	pdf. kancel.									1													
48	f) Buchalterja																						
49	kierownik (st. referent)																						
50	pomocnik																						
51	pdf. kancelaryjni								5														
52	maszynistka																						
53	goniec											1											
54	g) Oficer Kasowy (Kom. gosp.)																						
55	pdf. kanc.								11	1			16							2		1	
Razem w Paryżu																							
									26				32							7		3	
***) Baza załadowcza w Cherbourg'u																							
56	kierownik (starszy ref.)																						
57	referent transportowy (pom. ref.)																						
58	buchalter																						
59	pdf. załadowczy																						
60	personel służbowy																						
61	wartowniczy (żand. i szereg.)																						
62	pdf. służbowy																						
63	szoferzy																						
64	samochody								2				27							1	1	1	2

U W A G A

Przydzieleni podoficerowie i szeregowcy z etatu 5 komp. I/I Baonu wartowniczego w liczbie 165 pd i szereg. Rozkaz M. S. Wojsk. I Szt. L. 18942 z dn. 26.12.1920 r.

szyfr.
szyfr.

*) z etatu komp. war.

Gdyby się wyloniła potrzeba stałego personelu kontrolnego w fabryce zostanie tenże dodatkowo przez M. S. Wojsk. zatwierdzony.

lub cyw.

Ewent. wzmocnienie czelbne personelu w Paryżu i w Bazie załad. w Cherbourg'u tylko za zezwoleniem M. S. Wojsk., a to przy przyjęciu pracowników wільnych, lub w ukończeniu pracy załad. w Romorantin przez przejęcie części tego personelu.

**) Załadowanie pomocy robotników miejscowych, płatnych po cenach lokalnych.

+ 1 motocykl

13	pomoceń referenta	1							
14	referent wyszkolenia	1							
15	pomoceń referenta	1							
16	pracownicy kancelarji i służba		4						
17	szofer			1					
18	samochód		7		5			1	1
Adjutantura Służbowa Pełnomocnika									
19	kierownik starszy refer.	1							
20	referent dla spr. ogólnych i personalji	1							
21	kierownik kancelarji	1							
22	*) oficer służbowy (szeregowi i samoch.)	1							
23	pdf. kancelaryjni		4						
24	żandarmi			1					
25	gońcy				2				
26	telefonista (ka)				1				
27	maszynistki		4		8	4		4	
Biuro Zakupów we Francji									
28	Szef Biura Zakupów	1							
29	podoficer kanc.			1					
30	a) Referat uzbrojenia (broń, am., gazy i t. p.)								
31	starszy referent	1							
32	pomoceń referenta	1							
33	odbiorcy	1		1					
34	pdf. kancelaryjni			2					
35	b) Referent lotnictwa (referent)								
36	odbiorca	1		1					
37	c) Referent techniczny (łązn., sam., ozolgi)								
38	referent	1							
39	pdf. kanc.			1					
40	d) Referent sanitarny								
41	goniec } dla całego biura	1			1				
42	szofer }				1				
43	e) Referent transportowy								1
44	kierownik (st. ref.)	1							
45	pomoceń ref.	1							
46	pdf. kancel.			1					
47	f) Buchalterja								
48	kierownik (st. referent)	1							
49	pomoceń						1		
50	pdf. kancelaryjni			5				1	
51	maszynistka								
52	goniec				1				
53	g) Oficer Kasowy (Kom. gosp.)	1							
54	pdf. kanc.								
55	Razem w Paryżu		26	1	16			2	1
56	***) Baza załadowcza w Cherbourg'u								
57	kierownik (starszy ref.)	1							
58	referent transportowy (pom. ref.)	1							
59	buchalter						1		
60	pdf. załadowczy			2					
61	personel służbowy			10					
62	wartowniczy (żand. i szereg.)			12					
63	pdf. służbowy			1					
64	szoferzy			1	1				
65	samochody		2		27			1	1 1 2
66	W Paryżu		26		32			7	3
67	Łącznie		28		59			8	5
Baza załadowcza w Romorantin									
68	kierownik (st. ref.)	1							
69	*) dowódca oddz. żołn. i pom. kier. (ref.)	1							
70	inżynier						1		
71	mechanicy cywilni							4	
72	stolarze							4	
73	mechanicy wojskowi				20				
74	stolarze				14				
75	personel załadowczy				49				
76	„ służb. komp.				17				
77	żandarmi			4					
78	szoferzy				1	1			
79	samochody		2		106			9	1 1 2
Baza załadowcza w Salonkach									
80	kierownik (st. ref.)	1							
81	pdf. kancel.			1					
82	personel pomocn.			2			3		
83	Łącznie z Bazami załad.		31		168			17	7
Baza załadowcza w St. Mazaire									
84	personel i konie, odchodzą najbliższym okrętem do kraju.								

szyfr.
szyfr.

*) z etatu komp. war

Gdyby się wyłoniła potrzeba stałego personelu kontrolnego w fabrykach zostanie tenże dodatkowy przez M. S. Wojsk. zatwierdzony.

lub cyw.

Event. wzmocnienie niezbędne personelu w Paryżu i w Bazie załad. w Cherbourg'u tylko za zezwoleniem M. S. Wojsk., a to po przyjęciu pracowników cywilnych, lub po ukończeniu pracy załad. w Romorantin przez przejęcie częściowego tego personelu.

**) Załadowanie przy pomocy robotników portowych, płatnych po cenach lokalnych.

+ 1 motocykl

Baza w Romorantin po ukończeniu transportu wysyła personel cały do kraju względnie pozostawia część we Francji dla zasilenia personelu w Paryżu i Cherbourg'u, gdyby to było koniecznym.

Po ukończeniu transportów zwija się, personele wraca do kraju.

5 osobowych + 1 motocykl
2 ciężarowe

IV. Etat Polskiej Misji Wojskowej we Francji.

Lp.	WYSZCZEGÓLNIENIE	OFICEROWIE					SZEREGOWI				Pers. cywil.			Samoch.		UWAGA			
		Generał	Podpułkownik	Pporucznik	Kapitan	Porucznik	Podoficer	Żandarm	Szeregowiec	Szofer mech.	Razem	Urzędnik cyw.	Maszynistka	Robotnik cyw.	Szofer mech.		Razem	Osobowy	Cieżarowy
1	Pełnomocnik wojsk we Francji	1																	
2	adjutant osobisty			1															
3	żandarm					1													
4	goniec						1												
5	szofer										1								
6	samochód osob.						2				2				1	1		1	
7	Delegat Kontroli Faktycznej M. S. Wojsk	1																	
8	Referent prawny Pełnomocn. wojskowego pdf. Kancelaryjny (piszący na maszynie)		1				2	1			1								
Biuro wojskowe																			
9	Szef Biura wojsk.	1																	
10	referent org. op. (st. referent)		1																
11	pomochnik referenta		1																
12	referent informacyjny		1																
13	pomochnik referenta		1																
14	referent wyszkolenia		1																
15	pomochnik referenta		1																
16	pracownicy kancelarji i służba						4												
17	szofer							1											
18	samochód						7			5					1		1		
Adjutantura Służbowa Pełnomocnika																			
19	kierownik starszy refer.		1																
20	referent dla spr. ogólnych i personalji		1																
21	kierownik kancelarji		1																
22	*) oficer służbowy (szeregowi i samoch.)		1																
23	pdf. kancelaryjni						4												
24	żandarmi							1											
25	gońcy								2										
26	telefonista (ka)								1										
27	maszynistki						4			8	4			4					
Biuro Zakupów we Francji																			
28	Szef Biura Zakupów	1																	
29	podoficer kanc.						1												
30	a) Referat uzbrojenia (broń, am., gazy i t. p.)																		
31	starszy referent		1																
32	pomochnik referenta		1																
33	odbiorcy		1					1											
34	pdf. kancelaryjni							2											
35	b) Referent lotnictwa (referent)																		
36	odbiorca							1											
37	c) Referent techniczny (łączn., sam., ozolgi)																		
38	referent		1																
39	pdf. kanc.							1											
40	d) Referent sanitarny																		
41	goniec } dla całego biura							1											
42	szofer }							1											
43	samochód osobowy dla całego biura															1			
44	e) Referent transportowy																		
45	kierownik (st. ref.)		1																
46	pomochnik ref.		1																
47	pdf. kancel.							1											
48	f) Buchalterja																		
49	kierownik (st. referent)		1																
50	pomochnik										1								
51	pdf. kancelaryjni							5											
52	maszynistka										1								
53	goniec								1										
54	g) Oficer Kasowy (Kom. gosp.)		1																
55	pdf. kanc.						11	1		16				2			1		
Razem w Paryżu																			
**) Baza załadowcza w Cherbourg'u																			
56	kierownik (starszy ref.)		1																
57	referent transportowy (pom. ref.)		1																
58	buchalter										1								
59	pdf. załadowczy							2											
60	personel służbowy							10											
61	wartowniczy (żand. i szereg.)							12											
62	pdf. służbowy						1												
63	szoferzy							1	1										
64	samochody						2			27				1	1	1	2		
Uwaga																			
Przydzieleni podoficerowie i szeregowcy z etatu 5 komp. I/I Baonu wartowniczego w liczbie 165 pdf. i szereg. Rozkaz M. S. Wojsk. I Szt. L. 18942 z dn. 26.IX. 1920 r.																			
szyfr. szyfr. *) z etatu komp. wart.																			
Gdyby się wyłoniła potrzeba stałego personelu kontrolnego w fabrykach, zostanie tenże dodatkowo przez M. S. Wojsk. zatwierdzony.																			
lub cyw.																			
Ewent. wzmocnienie liczebne personelu w Paryżu i w Bazie załad. w Cherbourg'u tylko za pozwoleniem M. S. Wojsk., a to przez przyjęcie pracowników cywilnych, lub po ukończeniu pracy załad. w Romorantin przez przejęcie częściowe tego personelu.																			
**) Załadowanie przy pomocy robotników portowych, płatnych po cenach lokalnych.																			
+ 1 motocykl																			

16	pracownicy kancelarji i służba		4						
17	szofer			1					
18	samochód		7		5		1	1	
Adjutantura Służbowa Pełnomocnika									
19	kierownik starszy refer.	1							
20	referent dla spr. ogólnych i personalji	1							
21	kierownik kancelarji	1							
22	*) oficer służbowy (szeregowi i samoch.)	1							
23	pdf. kancelaryjni		4						
24	żandarmi			1					
25	gońcy				2				
26	telefonista (ka)				1				
27	maszynistki		4		8	4	4		
Biuro Zakupów we Francji									
28	Szef Biura Zakupów	1							
29	podoficer kanc.			1					
30	a) Referat uzbrojenia (broń, am., gazy i t. p.)								
31	starszy referent	1							
32	pomocnik referenta	1							
33	odbiorecy	1		1					
34	pdf. kancelaryjni			2					
35	b) Referent lotnictwa (referent)	1							
36	odbiorca			1					
37	c) Referent techniczny (łączn., sam., ozolgi)	1							
38	referent	1							
39	pdf. kanc.			1					
40	d) Referent sanitarny	1							
41	goniec } dla całego biura				1				
42	szofer }				1				
43	samochód osobowy dla całego biura							1	
44	e) Referent transportowy								
45	kierownik (st. ref.)	1							
46	pomocnik ref.	1							
47	pdf. kancel.			1					
48	f) Buchalterja								
49	kierownik (st. referent)	1							
50	pomocnik					1			
51	pdf. kancelaryjni			5					
52	maszynistka					1			
53	goniec				1				
54	g) Oficer Kasowy (Kom. gosp.)	1							
55	pdf. kanc.		11	1	16		2	1	
Razem w Paryżu			26		32		7	3	
** Baza załadowcza w Cherbourg'u									
56	kierownik (starszy ref.)	1							
57	referent transportowy (pom. ref.)	1							
58	buchalter					1			
59	pdf. załadowczy			2					
60	personel służbowy			10					
61	„ wartowniczy (żand. i szereg.)			12					
62	pdf. służbowy			1					
63	szoferzy			1	1				
64	samochody		2		27		1	1	2
W Paryżu			26		32		7	3	
Łącznie			28		59		8	5	
Baza załadowcza w Romorantin									
65	kierownik (st. ref.)	1							
66	*) dowódca oddz. żoźn. i pom. kier. (ref.)	1							
67	inżynier					1			
68	mechanicy cywilni						4		
69	stolarze						4		
70	mechanicy wojskowi				20				
71	stolarze				14				
72	personel załadowczy				49				
73	„ służb. komp.				17				
74	żandarmi			4					
75	szoferzy				1	1			
76	samochody		2			106		9	1
Baza załadowcza w Salonikach									
77	kierownik (st. ref.)	1							
78	pdf. kancel.			1	2				
79	personel pomocn.					3			
Łącznie z Bazami załad.			31		168		17	7	
Baza załadowcza w St. Mazaire									
80	personel i konie, odchodzą najbliższym okrętem do kraju.								

szyfr.
szyfr.
*) z etatu komp. wart.

Gdyby się wyłoniła potrzeba stałego personelu kontrolnego w fabrykach, zostanie tenże dodatkowo przez M. S. Wojsk. zatwierdzony.

lub cyw.

Ewent. wzmocnienie liczebne personelu w Paryżu i w Bazie załad. w Cherbourg'u tylko za zezwoleniem M. S. Wojsk., a to przez przyjęcie pracowników cywilnych, lub po ukończeniu pracy załad. w Romorantin przez przejście częściowe tego personelu.

**) Załadowanie przy pomocy robotników portowych, płatnych po cenach lokalnych.

+ 1 motocykl

Baza w Romorantin po ukończeniu transportu wysła personel cały do kraju, względnie pozostawia część we Francji dla zasilenia personelu w Paryżu i Cherbourg'u, gdyby to było koniecznem.

Po ukończeniu transportów związa się, personel wraca do kraju.
5 osobowych + 1 motocykl
2 ciężarowe

IV. Etat Polskiej Misji Wojskowej we Francji.

Lp.	WYSZCZEGÓLNIENIE	OFICEROWIE							SZEREGOWI				Pers. cywil.			Samoch.						
		Generał	Pułkownik	Porucznik	Major	Kapitan	Porucznik	Pporucznik	Razem	Podoficer	Żandarm	Szeregowiec	Szofer mech.	Razem	Urządnik cyw.	Maszynistka	Robotnik cyw.	Szofer mech.	Razem	Osobowy	Ciężarowy	Razem
1	Pełnomocnik wojsk we Francji	1																				
2	adjutant osobisty				1																	
3	żandarm								1													
4	goniec									1												
5	szofer																1					
6	samochód osob.							2					2						1	1		1
7	Delegat Kontroli Faktycznej M. S. Wojsk	1																				
8	Referent prawny Pełnomocn. wojskowego pdf. Kancelaryjny (piszący na maszynie)			1				2	1				1									
Biuro wojskowe																						
9	Szef Biura wojsk.	1																				
10	referent org. op. (st. referent)			1																		
11	pomocnik referenta			1																		
12	referent informacyjny			1																		
13	pomoenic referenta			1																		
14	referent wyszkolenia			1																		
15	pomocnik referenta			1																		
16	pracownicy kancelarji i służba								4													
17	szofer										1											
18	samochód							7					5							1		1
Adjutantura Służbowa Pełnomocnika																						
19	kierownik starszy refer.			1																		
20	referent dla spr. ogólnych i personalji			1																		
21	kierownik kancelarji			1																		
22	*) oficer służbowy (szeregowi i samoch.)			1																		
23	pdf. kancelaryjni								4													
24	żandarmi									1												
25	gońcy										2											
26	telefonista (ka)										1											
27	maszynistki							4					8		4					4		
Biuro Zakupów we Francji																						
28	Szef Biura Zakupów	1																				
29	podoficer kanc.								1													
30	a) Referat uzbrojenia (broń, am., gazy i t. p.)																					
31	starszy referent			1																		
32	pomocnik referenta			1																		
33	odbiercy			1						1												
34	pdf. kancelaryjni									2												
35	b) Referent lotnictwa (referent)			1																		
36	odbiorca									1												
37	c) Referent techniczny (łączn., sam., ozołgi)																					
38	referent			1																		
39	pdf. kanc.									1												
40	d) Referent sanitarny			1																		
41	goniec } dla całego biura										1											
42	szofer } dla całego biura										1											
43	samochód osobowy dla całego biura																					1
44	e) Referent transportowy																					
45	kierownik (st. ref.)			1																		
46	pomocnik			1																		
47	pdf. kancelaryjni																					
48	maszynistka																					
49	goniec																					
50	f) Oficer Kasowy (Kom. gosp.)			1																		
51	pdf. kanc.																					
Razem w Paryżu																						
								26					32							7		3
***) Baza załadowcza w Cherbourg'u																						
52	kierownik (starszy ref.)			1																		
53	referent transportowy (pom. ref.)			1																		
54	buchalter															1						
55	pdf. załadowczy									2												
56	personel służbowy										10											
57	wartowniczy (żand. i szereg.)											12										
58	pdf. służbowy									1												
59	szoferzy										1	1										
60	samochody							2					27							1	1	2
W Paryżu																						
								26					32							7		3
Łącznie																						
								28					59							8		5
Baza załadowcza w Romorantin																						
61	kierownik (st. ref.)			1																		
62	*) dowódca oddz. żołn. i pom. kier. (ref.)			1																		
63	inżynier															1						
64	mechanicy cywilni																				4	
65	stolarze																				4	
66	mechanicy wojskowi												20									

U W A G A

Przydzieleni podoficerowie i szeregowcy z etatu 5 komp. I/I Baonu wartowniczego w liczbie 165 pdf. i szereg. Rozkaz M. S. Wojsk. 1 Szt. L. 18942 z dn. 26.IX. 1920 r.

szyfr.
szyfr.

*) z etatu komp. wart.

Gdyby się wyłoniła potrzeba stałego personelu kontrolnego w fabrykach, zostanie tenże dodatkowo przez M. S. Wojsk. zatwierdzony.

lub cyw.

Ewent. wzmocnienie liczebne personelu w Paryżu i w Bazie załad. w Cherbourg'u tylko za pozwoleniem M. S. Wojsk., a to przez przyjęcie pracowników cywilnych, lub po ukończeniu pracy załad. w Romorantin przez przejście częściowe tego personelu.

**) Załadowanie przy pomocy robotników portowych, płatnych po cenach lokalnych.

+ 1 motocykl

Baza w Romorantin po ukończeniu transportu wysłała personel cały do kraju, względnie pozostawia część we Francji dla zasilenia personelu w Paryżu i Cherbourg'u, gdyby to było koniecznym.

IV. Etat Polskiej Misji Wojskowej we Francji.

Lp.	WYSZCZEGÓLNIENIE	OFICEROWIE						SZEREGOWI				Pers. cywil.			Samooh.			U W A G A			
		Generał	Pułkownik	Pporucznik	Major	Kapitan	Porucznik	Podoficer	Żandarm	Szeregowiec	Szofer mech.	Razem	Urzędnik cyw.	Maszynistka	Robotnik cyw.	Szofer mech.	Razem		Osobowy	CieŜarowy	Razem
1	Pełnomocnik wojsk we Francji	1																			
2	adjutant osobisty				1																
3	żandarm						1														
4	goniec							1													
5	szofer													1							
6	samochód osob.									2						2		1	1		1
7	Delegat Kontroli Faktycznej M. S. Wojsk. .	1																			
8	Referent prawny Pełnomocn. wojskowego . pdf. Kancelaryjny (piszący na maszynie)		1							2	1			1							
Biuro wojskowe																					
9	Szef Biura wojsk.	1																			
10	referent org. op. (st. referent)				1																
11	pomocnik referenta				1																
12	referent informacyjny				1																
13	pomocnik referenta				1																
14	referent wyszkolenia				1																
15	pomocnik referenta				1																
16	pracownicy kancelarji i służba							4													
17	szofer								1												
18	samochód									7						5		1			1
Adjutantura Służbowa Pełnomocnika																					
19	kierownik starszy refer.				1																
20	referent dla spr. ogólnych i personalji				1																
21	kierownik kancelarji				1																
22	*) oficer służbowy (szeregowiec i samoch.)				1																
23	pdf. kancelaryjni							4													
24	żandarmi								1												
25	gońcy										2										
26	telefonista (ka)										1										
27	maszynistki									4			8	4							4
Biuro Zakupów we Francji																					
28	Szef Biura Zakupów	1																			
29	podoficer kanc.							1													
30	a) Referat uzbrojenia (broń, am., gazy i t. p.)																				
31	starszy referent				1																
	pomocnik referenta																				

Przydzieleni podoficerowie i szeregowcy z etatu 5 komp. 1/I Baonu wartowniczego w liczbie 165 pdf. i szereg. Rozkaz M. S. Wojsk. 1 Szt. L. 18942 z dn. 26.IX. 1920 r.

szyfr.
szyfr.

*) z etatu komp. wart.

Gdyby się wyłoniła potrzeba stałego personelu kontrolnego w fabrykach, zostanie tenże dodatkowo przez M. S. Wojsk. zatwierdzony.

7	Delegat Kontroli Faktycznej M. S. Wojsk .	1						
8	Referent prawny Pełnomocn. wojskowego . pdf. Kancelaryjny (piszący na maszynie)	1		2	1	1		
Biuro wojskowe								
9	Szef Biura wojsk.	1						
10	referent org. op. (st. referent) . . .	1						
11	pomoenik referenta	1						
12	referent informacyjny	1						
13	pomoenik referenta	1						
14	referent wyszkolenia	1						
15	pomoenik referenta	1						
16	pracownicy kancelarji i służba . . .			4				
17	szofer				1			
18	samochód			7		5		1 1
Adjutantura Służbowa Pełnomocnika								
19	kierownik starszy refer.	1						
20	referent dla spr. ogólnych i personalji	1						
21	kierownik kancelarji	1						
22	*) oficer służbowy (szeregowi i samoch.)	1						
23	pdf. kancelaryjni			4				
24	żandarmi				1			
25	gońcy					2		
26	telefonista (ka)					1		
27	maszynistki			4		8	4	4
Biuro Zakupów we Francji								
28	Szef Biura Zakupów	1						
29	podoficer kanc.			1				
30	a) Referat uzbrojenia (broń, am., gazy i t. p.)							
31	starszy referent	1						
32	pomoenik referenta	1						
33	odbiercy	1			1			
34	pdf. kancelaryjni					2		
35	b) Referent lotnictwa (referent)	1						
36	odbiorca				1			
37	c) Referent techniczny (łączn., sam., czołgi)							
38	referent	1						
39	pdf. kanc.					1		
40	d) Referent sanitarny	1						
41	goniec } dla całego biura					1		
42	szofer }					1		
43	samochód osobowy dla całego biura .							1
44	e) Referent transportowy							
45	kierownik (st. ref.)	1						
46	pomoenik ref.	1						
47	pdf. kancel.					1		
48	f) Buchalterja							
49	kierownik (st. referent)	1						
50	pomoenik					5		1
51	pdf. kancelaryjni							
52	maszynistka							1
53	goniec					1		
54	g) Oficer Kasowy (Kom. gosp.)	1						
55	pdf. kanc.							
56	Razem w Paryżu			11	1	16	2	1
57	***) Baza załadowcza w Cherbourg'u .			26		32	7	3
58	kierownik (starszy ref.)	1						
59	referent transportowy (pom. ref.) . . .	1						
60	buchalter						1	
61	pdf. załadowczy					2		
62	personel służbowy					10		
63	„ wartowniczy (żand. i szereg.) . . .					12		
64	pdf. służbowy					1		
65	szoferzy					1	1	

Przydzieleni podoficerowie i szeregowcy z etatu 5 komp. I/I Baonu wartowniczego w liczbie 165 pdf. i szereg. Rozkaz M. S. Wojsk. 1 Szt. L. 18942 z dn. 26.IX. 1920 r.

szyfr.
szyfr.

*) z etatu komp. wart.

Gdyby się wyloniła potrzeba stałego personelu kontrolnego w fabrykach, zostanie także dodatkowo przez M. S. Wojsk. zatwierdzony.

lub cyw.

Event. wzmocnienie liczebne personelu w Paryżu i w Bazie załad. w Cherbourg'u tylko za zezwoleniem M. S. Wojsk., a to przez przyjęcie pracowników cywilnych, lub po ukończeniu pracy załad. w Romorantin przez przejęcie częściowe tego personelu.

**) Załadowanie przy pomocy robotników portowych, płatnych po cenach lokalnych.

38	d) Referent sanitarny	1								
39	goniec } dla całego biura			1						
40	szofer }			1						
41	samochód osobowy dla całego biura .								1	
42	e) Referent transportowy									
43	kierownik (st. ref.)	1								
44	pd. kancel.	1								
45	f) Buchalterja									
46	kierownik (st. referent)	1								
47	pd. kancelaryjni									
48	maszynistka			5				1		
49	goniec							1		
50	g) Oficer Kasowy (Kom. gosp.)	1								
51	pd. kanc.			11	1	16		2		1
	Razem w Paryżu			26		32		7		3
52	** Baza załadowcza w Cherbourg'u									
53	kierownik (starszy ref.)	1								
54	referent transportowy (pom. ref.) . .	1								
55	buchalter							1		
56	pd. załadowczy			2						
57	personel służbowy			10						
58	„ wartowniczy (żand. i szereg.)			12						
59	pd. służbowy			1						
60	szoferzy			1	1					
	samochody			2		27		1	1	2
	W Paryżu			26		32		7		3
	Łącznie			28		59		8		5
	Baza załadowcza w Romorantin									
61	kierownik (st. ref.)	1								
62	*) dowódca oddz. żołn. i pom. kier.(ref.)	1								
63	inżynier							1		
64	mechanicy cywilni								4	
65	stolarze								4	
66	mechanicy wojskowi					20				
67	stolarze					14				
68	personel załadowczy					49				
69	„ służb. komp.					17				
70	żandarmi			4						
71	szoferzy					1	1			
72	samochody			2		1	106		9	1 1 2
	Baza załadowcza w Salonikach									
73	kierownik (st. ref.)	1								
74	pd. kancel.				1					
75	personel pomocn.			1	2			3		
	Łącznie z Bazami załad.			31		168		17		7
	Baza załadowcza w St. Mazaire									
	personel i konie, odchodzą najbliższym okrętem do kraju.									

lub cyw.

Ewent. wzmocnienie li-
czebne personelu w Paryżu
i w Bazie załad. w Cher-
bourg'u tylko za zezwolen-
iem M. S. Wojsk., a to przez
przyjęcie pracowników cy-
wilnych, lub po ukończeniu
pracy załad. w Romorantin
przez przejęcie częściowe
tego personelu.

** Załadowanie przy
pomocy robotników portow-
ych, płatnych po cenach
lokalnych.

+ 1 motocykl

Baza w Romorantin po
ukończeniu transportu wy-
syła personel cały do kraju,
względnie pozostawia część
we Francji dla zasilenia
personelu w Paryżu i Cher-
bourg'u, gdyby to było ko-
niecznym.

Po ukończeniu transpor-
tów zwija się, personel
wraca do kraju.

5 osobowych + 1 motocykl
2 ciężarowe

Wydział II. Likwidatura.

- a) badanie i zestawienie zapotrzebowań pieniężnych kom. gosp. wł. i zakł. centr. i Kasy M. S. Wojsk.;
- b) asygnaty na Kasę M. S. Wojsk. (dotacje) i ich ewidencja;
- c) polecenia wypłaty na Kasę M. S. Wojsk. (wydatki definitywne) i ich ewidencja;
- d) asygnowanie walut obcych według dyrektyw Sekr. Gen. i ewidencja kursów;
- e) ewidencja kredytów udzielanych przez M. S. Wojsk.;
- f) sprawdzanie i przekazywanie zal. obrot. i zalicz. (księga kontr. zal. obr.);
- g) sprawdzanie miesięcznych zamknięć kasowych Kasy M. S. Wojsk.;
- h) badanie i zestawienie dat budżetowych dla Sekretariatu Gen.

II. KONTROLA NASTĘPNA.

Wydział I.

- a) kontrola aktów rachunkowych kom. gosp. Władz Centralnych i Kasy M. S. Wojsk.;
- b) kontrola miesięcznych zamknięć kasowych komisji gosp. wł. centr. i Kasy M. S. Wojsk.

Wydział II.

Kontrola aktów rachunkowych, placówek zagranicznych attachés wojskowych i misji zagranicznych i Wojsk. Misji Francuskiej w Polsce.

Wydział III.

Kontrola aktów rachunkowych kom. gosp. instytucji i zakładów Centr. (technicznych):

Wydział IV. Kontrola.

- a) aktów rachunk. kom. gosp. Centr. Zakł. Gosp.
- b) " " " " " " Mund.
- c) " " " " " " Biał. kom. wojsk.
- d) " " " " " " Obozu Jeńców Nr. 3
- e) " " " " " " Szpital Zap. w Łańcucie
- f) rachunków " " " " P. U. Z. A. P.
- g) " " " " " " Państwowy Urząd Zboż.
- h) " " " " " " Solny
- i) " " " " " " Ziemniacz.
- j) " " " " " " Naftowy
- k) " " " " " " Węglowy

Wydział V.

- a) likwidacja aktów rach. i rach. b. a. Gen. Hallera
- b) " " " " " " Gen. Żeligowskiego
- c) " " " " " " Sekcji Opieki
- d) " " " " " " G. U. Z. A.
- e) " " " " " " J. U. R.
- f) " " " " " " lot. dla inw.
- g) " " " " " " P. O. W.
- h) Kontrola rachunków Komitetu Narod. w Paryżu.

III. KASA M. S. Wojsk.

1. Księgowość obrotów pieniężnych jednostek gosp. wł. i zakł. centr.
2. Księgowość obrotów pieniężnych wypłat definitywn. M. S. Wojsk.
3. Uskutecznianie wypłat (dotacji i definitywnych) na podstawie asygnat Likwidatury D. K. O.
4. Wypłata walutą obcą.

TYMCZASOWY ETAT DZIAŁU KONTROLI GOSPODARCZEJ WŁADZ CENTRALNYCH
(na czas przejściowy likwidacyjny).

WYSZCZEGÓLNIENIE	Pułkownik	Podpułkownik	Major	Kapitan	Porucznik	Podporucznik	Kancelarja				Służba		UWAGA
							Podoficer.	Szeregow.	Maszynist.	Urz. cyw.	Wozny	Goniec	
Cyw. kat. pl.	IV	Va	Vb	VI	VII	VIII							
Szefostwo Działu Kontroli	1	1										1	1
I Wydział Kontroli Wstępnej		1	1		6							1	
II Wydział. Likwidatura		1	3		12							2	
I Wydział Kontroli Następnej		1	2		8							2	
II Wydział Kontroli Następnej		1	2		10							2	
III Wydział Kontroli Następnej		1	2		12							2	
IV Wydział Kontroli Następnej		1	2		8							2	
V Wydział Kontroli Następnej		1	2		6							2	
Kasa M. S. Wojsk.	1	1	4		12								
Kancelarja				1		1		4	6	4		1	3
Razem	2	9	18		76			4	6	19		2	4

O. 1 Szt. 3450:Org.

96.

Dowódcy i Kwatery Głównie wyższych jednostek siły zbrojnej. *)

Art. 1. Każdą formacją wojskową dowodzi jej Dowódca, będący indywidualnym źródłem woli i rozkazodawstwa w stosunku do wszystkich podporządkowanych mu wojsk, w ramach obowiązujących regulaminów i rozkazów przełożonego.

Art. 2. Dowódcy wyższych jednostek siły zbrojnej posiadają Sztab, jako swój bezpośredni organ pracy, oraz Szefów niektórych broni i służb, jako doradców fachowych.

I. D O W Ó D C A.

Art. 3. Dowódca dowodzi wszystkimi jednostkami broni i służb, t. j. wszystkimi wojskami, wchodzącymi w skład danej wyższej jednostki, jak również i temi, które są mu czasowo oddane do dyspozycji.

Władza Dowódcy rozciąga się na wszystkie kwestje życia wojskowego wogóle, a więc zarówno dotyczące przygotowania wszelkich formacji, będących pod jego rozkazami do wojny, ich organizacji, wyszkolenia i użycia taktycznego, oraz zaopatrzenia materialnego, jakoteż utrzymania dyscypliny, odpowiedniego poziomu moralnego i intelektualnego.

Za należyte wykonywanie powierzonej mu władzy Dowódca jest odpowiedzialnym przed swym bezpośrednim Dowódcą.

Odpowiedzialność materialną Dowódcy regulują specjalne ustawy.

Do zasadniczych atrybucji Dowódcy w wykonaniu jego władzy należą:

1) rozkazywanie,
2) inspekcja, oraz sprawdzanie stanu materialnego w myśl dekretu o administracji siły zbrojnej,

3) pociąganie swych podwładnych do odpowiedzialności,

4) dyscyplinarne kary, względnie pochwały, nagrody i zezwolenia,

5) kwalifikowanie swych podwładnych.

Pozatem szczegółowe atrybucje Dowódcy ustalają regulaminy.

Stopień tej władzy zależnym jest od hierarchicznego stanowiska organizacyjnego tej jednostki, nad którą dany Dowódca sprawuje swą władzę, a co ustalają odpowiednie rozkazy organizacyjne i regulaminy.

W razie nagłej nieobecności Dowódcy zastępuje go, przewidziany zgóry organizacyjnie, regulaminowo lub specjalnym rozkazem — Zastępca. Z chwilą objęcia dowództwa w zastępstwie wszelkie obowiązki, prawa i odpowiedzialność Dowódcy przechodzi na Zastępcę.

*) Pojęcie wyższej, względnie niższej jednostki ustalają regulaminy.

Art. 4. Wszystko to, co powiedziano w art. 3 o Dowódcy jednostki wyższej, stosuje się w równym stopniu do Dowódcy każdej formacji wojskowej wogóle.

II. KWATERA GŁÓWNA.

Sztab.

Art. 5. Sztab jest bezpośrednim organem pracy Dowódcy.

Zadaniem Sztabu jest:

- 1) przygotować wszelkie elementy, niezbędne dla Dowódcy do powzięcia decyzji,
- 2) zapewnić urzeczywistnienie decyzji Dowódcy przez redakcję rozkazów i instrukcji do wojsk,
- 3) zapewnić składanie przesyłanie rozkazów i instrukcji,
- 4) sprawdzić wykonanie rozkazów.

Sztab działa bezimiennie, t. zn., nie występuje nigdy sam, jako specjalny organ władczy. W żadnym wypadku nie jest on organem wykonawczym.

Szef Sztabu.

Art. 6. Na czele Sztabu stoi Szef Sztabu, kierujący jego pracą, i odpowiedzialny w tym kierunku przed swym Dowódcą.

Do pomocy Szefowi Sztabu może być dodany jeden, lub dwóch zastępców Szefa Sztabu. Szef Sztabu jest przełożonym całego personelu Sztabu, w stosunku do którego posiada on prawa Dowódcy formacji wojskowej, oraz kieruje całą służbą wewnętrzną Kwatery Głównej.

Szef Sztabu występuje nazewnątrz Sztabu zawsze tylko w imieniu Dowódcy (nigdy we własnym), podpisując wówczas „z rozkazu” Dowódcy.

Rozkaz, podpisany przez Szefa Sztabu zaś „z rozkazu”, jest rozkazem Dowódcy i ma tę samą moc obowiązującą.

Odpowiedzialność zaś ponosi Dowódca.

Szef Sztabu nie ma zasadniczo prawa podpisywania „z rozkazu” rozkazów, zawierających decyzje zasadnicze, oraz wogóle dokumentów, zawierających postanowienia, pociągające za sobą koszt dla Skarbu Państwa, zawierających wymówkę lub naganę dla podwładnego, jak też i dotyczących wszystkich spraw, co do których Dowódca zastrzegł prawo decyzji wyłącznie dla siebie.

Art. 7. Sztab zorganizowany jest zasadniczo w następujące Oddziały:

Oddział I—organizacja.

Oddział II—informacje i wywiady.

Oddział III—operacje i wyszkolenie wojsk.

Oddział IV—transporty i zaopatrzenia.

W Sztabach dywizji i równorzędnych jednostkach Oddział IV jest połączony z I-szym w jedną całość.

W Sztabach dywizji w czasie pokojowym Oddz. II nie istnieje.

W większych Sztabach może istnieć jeszcze Oddział V dla spraw personalnych.

Art. 8. Szefowie Oddziałów Sztabu są referentami Szefa Sztabu, kierownikami pracy w powierzonych im Oddziałach i przełożonymi służbowymi całego personelu swego Oddziału.

Szefowie Oddziałów nie posiadają prawa wydawania w swoim imieniu, ani też „z rozkazu” żadnych rozkazów na zewnątrz Sztabu.

Szefowie broni i służb.

Art. 9. Poszczególne rodzaje broni, wchodzące w skład danej wyższej jednostki, posiadają swego Szefa broni w tych wypadkach, w których wraz z D-twem danej broni jest związana pewna służba.

Szef broni jest podówczas doradcą fachowym D-cy, oraz równocześnie D-cą wszystkich formacji danej broni, które znajdują się w bezpośredniej dyspozycji D-cy danej wyższej jednostki.

D-ca pewnej broni, której Dowództwo nie łączy w sobie sprawowania służby, jak np. Dowódca piechoty Dywizyjnej, Dowódca Jazdy Dywizyjnej, czy Korpusnej, — nie podpada pod miano Szefa Broni.

W stosunku do innych formacji tejże broni w obrębie odnośnej wyższej jednostki posiada Szef broni stale prawo inspekcji fachowej, pozatem mogą być Szefowi broni poruczone przez Dowódcę specjalne misje i zadania z jego fachowej dziedziny.

Art. 10. Szefem broni może być równocześnie bezpośredni D-ca formacji tej broni, wchodzącej w skład danej wyższej jednostki.

Szefa broni obowiązują, jako równoczesnego Szefa danej służby, w całości postanowienia, zawarte w dekrete o administracji siły zbrojnej, oraz w artykule 11 niniejszego rozporządzenia.

Art. 11. Poszczególne rodzaje służb, działające w danej wyższej jednostce, posiadają swych Szefów służb, którzy są doradcami fachowymi D-cy, oraz równocześnie Dowódcami wszystkich formacji danej służby, które znajdują się w bezpośredniej dyspozycji Dowódcy danej wyższej jednostki.

W stosunku do innych formacji tejże służby w obrębie odnośnej wyższej jednostki posiada Szef służby stałe prawo inspekcji fachowej.

Atrybucje Szefów służb pod względem administracyjnym ustala dekret o administracji siły zbrojnej.

Art. 12. Szefowie broni i służb podlegają Dowódcy.

Niema żadnego służbowego stosunku między wojskami pewnego rodzaju broni, lub służby, a pewnymi oddziałami Sztabu.

Znoszą się one normalnie z Dowódcą przez Szefa Sztabu, lub jego Zastępcą.

Art. 13. Szefowie broni i służb dbają w swoim dziale o stan organizacyjny i wyszkolenie oficerów (równorzędnych) i szeregowych w obrębie danej jednostki, oraz posiadają w obrębie tej jednostki prawo kwalifikowania fachowego tak oficerów (równorzędnych) i szeregowych swej broni, względnie służby, jak i tych, którzy pełnią funkcję z zakresu tej broni lub służby.

Specjalne rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych ustala, które rodzaje broni i służb w poszczególnych kategoriach wyższych jednostek siły zbrojnej mają posiadać swoich Szefów broni, względnie Szefów służb.

Art. 14. Szefowie broni i Szefowie służb w jednostkach wyższego i niższego rzędu mają prawo znosić się bezpośrednio ze sobą, jak również z czynnikami fachowymi swej broni lub służby tylko w charakterze informacyjnym, t. z., o ile chodzi o zasięgnięcie, względnie udzielenie informacji, dotyczących specjalności ich broni lub służby.

Korespondowanie Szefów służb w sprawach administracyjnych reguluje dekret o administracji siły zbrojnej.

Art. 15. Sztab, Szefowie broni, oraz organa kierownicze służb, wreszcie pewne formacje wojskowe stanowią Kwaterę Główną danej wyższej jednostki.

Służbą wewnętrzną Kwatery Głównej kieruje Dowódca Kwatery Głównej, który podlega Szefowi Sztabu.

Art. 16. Formacje wojskowe, wchodzące w myśl art. poprzedniego w skład Kwatery Głównej wyższej jednostki (formacje wojsk łączności, żand. pol., poczt i t. p.), podlegają Szefowi Sztabu.

Ilość i rodzaj tych formacji wojskowych dla poszczególnych Kwater Gł. ustalają rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych.

III. OKRĘGI TERYTORJALNE (OKRĘGI KORPUSÓW).

Art. 17. Dowódcy terytorjalni (Dowódcy korpusów), podlegli bezpośrednio Ministrowi Spraw Wojskowych i określani w ustawie o podziale terytorjalnym kraju, posiadają w czasie wojny w stosunku do wszystkich wojsk, znajdujących się na ich terytorjum, a nienależących do armji operującej, wszelkie uprawnienia Dowódcy, określone w art. 3 niniejszego rozporządzenia.

Wyjątek od tej zasady stanowią centralne instytucje wojskowe, o których mowa w art. 16 dekretu o administracji armji. Kompetencje Ministra, oraz Dowódcy korpusu w stosunku do tych instytucji w zakresie administracji określi dekret o administracji armji. Poza to władza ich rozciąga się również tak w czasie wojny, jak i pokoju na wszystkie rezerwy, związane z danym terytorjum, w zakresie ich organizacji, wyszkolenia, przygotowania do mobilizacji i poboru.

Stosunek Dowódców terytorjalnych do jednostek, należących do armji operującej, a znajdujących się czasowo na terytorjum okręgów Korpusów, regulują każdorazowo osobne rozkazy.

Art. 18. W czasie pokoju Dowódcy terytorjalni, o których mowa w art. poprzednim, sprawują swą władzę w stosunku do wszystkich wojsk, znajdujących się na ich terytorjum, w zakresie ich organizacji, przygotowania do ich mobilizacji, utrzymania dyscypliny i odpowiedniego poziomu moralnego i intelektualnego, oraz w zakresie administracji.

W zakresie wyszkolenia taktycznego i kwalifikacji oficerów w tym kierunku kompetentne są odnośnie tych wojsk najwyższe władze wojskowe w myśl dekretu o organizacji najwyższych władz wojskowych i specjalnych przepisów, — względnie Dowódcy, o których mowa w art. 19 niniejszego rozporządzenia.

W sprawach związanych z wyszkoleniem taktycznym wojsk mają Dowódcy Korpusów prawo ingerencji w tym zakresie, w jakim się one łączą z dyscypliną ogólną i służbą garnizonową.

Prawa Dowódców korpusów w stosunku do centralnych instytucji wojskowych ustala art. 17 również i na czas pokojowy.

IV.

Art. 19. Dowódcy wyższych jednostek siły zbrojnej, znajdujący się pod rozkazami Dowódcy korpusu, sprawują w czasie pokoju władzę nad podległymi im wojskami w zakresie, ustalonym w art. 3 niniejszego rozporządzenia z tem ograniczeniem, że uprawnienia ich w zakresie administracji uregulowane są w dekrete o administracji siły zbrojnej.

V. ZARZĄDZENIA KOŃCOWE.

Art. 20. Wszelkie szczegóły dotyczące organizacji Kwater Głównych poszczególnych wyższych jednostek siły zbrojnej ustalają rozporządzenia Ministra.

Art. 21. Organizację najwyższych władz wojskowych ustala osobny dekret i przepisy wykonawcze do niego.

Art. 22. Postanowienia, zawarte w niniejszym rozporządzeniu, znoszą wszelkie dotychczas obowiązujące w tej mierze, a niezgodne z powyższem, rozporządzenia.

O. II Szt. 3354. Def.

97.

Zachowanie tajemnicy wojskowej przez oficerów wyjeżdżających za granicę.

Stwierdzono, że oficerowie, — przy sposobności swych wyjazdów za granicę, po przybyciu na miejsce, — w sposób lekkomyślny, dopuszczają się naruszenia tajemnicy wojskowej, udzielając zwłaszcza swym kolegom z b. armji państw zabereczych, w niewinnej i poufatej pogawędce informacji w sprawach wojskowych.

Wyjawienie, choćby kilku nieznaczących szczegółów, dotyczących jakichkolwiek urządzeń bezpośrednio lub pośrednio tylko wojska dotyczących, jest dla wywiadowczych instytucji zagranicznych nadzwyczaj pomocne; z poszczególnych, zebranych od każdego pojedynczo wiadomości, są one w możności złożyć sobie całość obrazu, przy równoczesnem wyjaśnieniu kwestji wątpliwych, niejasnych, — a nawet mogą się zaznajomić ze sprawami w tej materji zupełnie sobie obcymi, przez co zyskują nowe zupełnie ślady. — W ten sposób właśnie oficerowie mogą, z braku rozwagi, stać się zdrajcami ojczystej sprawy.

Celem zapobieżenia na przyszłość podobnym wypadkom, zarządzam:

1. Na podaniu każdego oficera, proszącego o zezwolenie na wyjazd za granicę, umieści odnośny oddział macierzysty przy wręczaniu paszportu klauzulę, że patentowi zwrócono między innemi uwagami o zachowaniu się, także uwagę na obowiązek zachowania bezwzględnej tajemnicy w sprawach wojskowych.

2. Wydział paszportowy O. II Szt. M. S. Wojsk. zwróci na ten punkt szczególną uwagę i przy wydawaniu paszportów zagranicznych zaznaczy w zezwoleniu, że oddział macierzysty ma klauzulę tę, przy wręczaniu oficerowi paszportu, przedstawić do własnoręcznego podpisu; w razie

zaniedbania Wydz. paszp. O. II Szt. M. S. Wojsk. zawiadomi o tem natychmiast Sekcję Def. O. II Szt. M. S. Wojsk. do dalszych zarządzeń.

3. Przy powrocie oficera z za granicy, ma oddział macierzysty, przy odbiorze paszportu, spisać z nim protokół, wedle następującego schematu:

- a) z jakimi oficerami obcymi stykał się za granicą: (szarża, imię i nazwisko, przydział taktyczny);
- b) w jakich sprawach konferował lub tylko prywatnie rozmawiał z nimi: w jakim czasie i gdzie;
- c) jakie spostrzeżenia poczynił przy tej sposobności: (odnośnie do armji obcych i do armji swojej);
- d) czy był wypytywany o kwestje lub szczegóły z jakiegokolwiek dziedziny wewnętrznych stosunków swojego państwa;
- e) uwagi ogólne: (jakie mu się nasuwają).

4. Protokół taki prześle natychmiast oddział macierzysty razem ze użytym paszportem do Sekcji Defenzywy O. II Szt. M. S. Wojsk. w drodze służbowej przez odnośny Wydział II Szt. D. O. G., który protokół ten zaopiniuje.

5. Za wykonywanie niniejszego rozkazu czynię odpowiedzialnych Dowódców Okręgów Generalnych.

O. IV Szt. 2176 O. A. T.

98.

Polska Wojskowa Misja we Francji.

W celu ścisłego skoordynowania służby wojskowo-politycznej i wojskowo-zakupowej we Francji zarządzam:

1. Dotychczasowe placówki wojskowe we Francji tworzą razem „Polską Wojskową Misję we Francji.”

Szef Misji będzie razem Pełnomocnikiem wojskowym przy Poselstwie Polskim w Paryżu i wchodzi jako taki w skład tego Poselstwa.

Szef Misji podlega służbowo Ministrowi Spraw Wojskowych.

We wszystkich sprawach natury wojskowo-politycznej, jakoteż ogólnej reprezentacji Państwa Polskiego, działa Szef Misji w najściślejszej łączności z Posłem Polskim w Paryżu, któremu w tym zakresie podlega.

2. Agendy Szefa Polskiej Wojskowej Misji we Francji skupiają się w dwóch biurach:

- a) Biuro wojskowe.
- b) Biuro zakupów.

Na czele każdego z tych Biur stoi Szef, podlegający służbowo wprost Pełnomocnikowi Wojskowemu.

Biuro wojskowe obejmuje agendy dotychczasowego Zastępcy Attaché wojskowego przy Poselstwie Polskim w Paryżu, oraz agendy dotychczasowego Oficera Łącznikowego przy Sztabie Pana Marszałka Foch'a.

Biuro zakupów obejmuje agendy dotychczasowej Polskiej Wojskowej Misji Zakupów we Francji.

3. Przy Pełnomocniku Wojskowym pełni stale służbę Delegat Kontroli Faktycznej M. S. Wojsk. na prawach członka Korpusu Kontrolerów.

4. Organizację Polskiej Wojskowej Misji we Francji ustanawiam według zał. 1.

5. Etat personalny i etat samochodów Misji ustanawiam według zał. 2.

6. Pobory członków Misji (oficerów, urz. w., u. cyw.) i przydzielonych szeregowych, ustanawiam jak poniżej.

7. Rozkaz niniejszy obowiązuje od dn. 1 kwietnia 1921 r.

Punkt 5 obowiązuje od dn. 15 kwietnia 1921 r.

Punkt 6 obowiązuje od dn. 1 maja 1921 r.

Uposażenie członków Polskiej Wojsk. Misji we Francji.

Art. 1. Oficerowie i równorzędni przydzieleni do Polskiej Wojskowej Misji we Francji, pobierają:

- a) uposażenie zasadnicze posiadanego stopnia wojskowego, przewidziane ustawą z dnia 29 października 1920 r. (o uposażeniu osób wojskowych) z dodatkiem

droższymi, obliczonym według mnożnika dla najdroższej klasy miejscowości, płatne we Francji we frankach francuskich według kursu obowiązującego w dniu 1-ym odnośnego miesiąca. Nadto:

b) djety dzienne w nast. wymiarze:	
Szef Polskiej Misji Wojskowej	100 fr. fr. dziennie
Delegat kontroli faktycznej	80 " " "
Szefowie Biur	80 " " "
Starsi Referenci	70 " " "
Referenci i odbiorcy	60 " " "
Pomocnik referenta	50 " " "

Art. 2. Na pokrycie wydatków związanych z reprezentacją, przyznaje się dodatek reprezentacyjny, w wysokości miesięcznej:

dla Szefa Polskiej M. Wojsk.	2000 fr. fr.
" Szefów Biur	1000 " "

Art. 3. Uregulowanie żołdu i ewtl. dodatków dla szeregowych przydzielonych do Polskiej Misji Wojskowej we Francji, nastąpi osobnym rozkazem.

Art. 4. Personel cywilny, pomocniczy i urzędników, jakoteż i robotników należy kontraktować na miejscu, za wynagrodzeniem według miejscowych warunków płacy i na obowiązujących terminach wypowiedzenia.

Art. 5. W razie koniecznych podróży służbowych poza miejscem stałego przydziału służbowego w obrębie Francji, otrzymują osoby w art. 1. wymienione, oprócz stałego uposażenia:

- a) zwrot rzeczywistych kosztów biletów jazdy koleją, a to dla oficerów i urz. referentów I kl., dla innych urzędników II kl.
- b) dodatek w wysokości 25% pobieranych djet na pokrycie zwiększonych wydatków spowodowanych podróżą, jednakże niemniej jak 15 fr. dziennie.

Żadnych innych kosztów, jakoto na dorożki, tragarzy i t. p. w Paryżu zaliczać nie wolno.

Przy wyjazdach służbowych do miejsc, do których nie dochodzi kolej, lub gdzie dworzec kolejowy oddalony jest więcej niż 2 km. od miejscowości, należy użyć własnych środków lokomocji, względnie wolno użyć dorożki za zaliczeniem rzeczywistych kosztów.

Pracownicy (urzędnicy i pomocnicze siły cyw.), pobierający zapłatę miesięczną, otrzymują przy wyjazdach służbowych dodatek w wysokości 25% przypadającego dziennego wynagrodzenia, jednak nie mniej jak 15 fr. fr. dziennie.

O ile spowodowany podróżą służbową pobyt w jednej i tej samej miejscowości trwa więcej niż 14 dni, nie przysługuje przewidziany tym artykułem dodatek do djet od 15-go dnia pobytu w tej miejscowości licząc.

Art. 6. W razie koniecznych podróży służbowych do kraju, nie przekraczających 21 dni, należy się za każdy dzień pobytu w kraju od chwili przekroczenia granicy Polski jedynie 25% pobieranych we Francji djet we frankach, a w miejsce potrąconych 75% przysługują uprawnienia, wynikające z rozporządzenia o należnościach osób wojskowych za podróże służbowe, odkomenderowania i przeniesienia (Dz. R. Wojsk. Nr. 43/20, poz. 919.).

Gdy pobyt służbowy w kraju trwa ponad 21 dni, licząc od dnia wyjazdu z Francji, potrąca się od 22-go dnia począwszy również i wymienione wpraw 25% pobieranych djet francuskich.

Art. 7. Wojskowi przydzieleni do Misji, otrzymują unormowane art. 1 djety od dnia przekroczenia granicy polskiej. Za podróż do granicy Polski obowiązują djety krajowe, które o ile likwidowane są we fr. fr., przeliczone być mają po kursie dziennym, obowiązującym w dniu pierwszym odnośnego miesiąca.

Art. 8. Przy definitywnym odwołaniu członka Misji do kraju, należą się djety przewidziane art. 1 do dnia przekroczenia granicy Polski — zaś od przekroczenia granicy obowiązujące djety krajowe.

Na dokumencie podróży uwidocznionem być musi termin zwolnienia i termin nakazanego wyjazdu. Wyjeżdżający obowiązany jest najkrótszą drogą zdążyć ku granicy Polski, o ile nie otrzyma innego rozkazu służbowego i musi najpóźniej w 2 dni po wyjeździe z Francji przekroczyć granicę kraju.

Art. 9. Za normalne urlopy wypoczynkowe, spędzone we Francji, należy się pełne uposażenie. Za urlop spędzony w kraju, należy się jedynie 25% przynależnych djet francuskich (art. I) i zwrot rzeczywistych wydatków na bilety kolejowe (na najkrótszej drodze), oraz za wizy paszportowe.

Udzielanie urlopów odpoczynkowych przy równoczesnym odwołaniu lub zwolnieniu z Misji do kraju, jest niedozwolone.

Art. 10. Przydzieleni do Misji oficerowie i równorzędni, posiadający w kraju własną rodzinę, mogą za pośrednictwem M. S. Wojsk. (Dep. VII Gosp.) w drodze swej Kom. Gosp. przekazać całe uposażenie krajowe lub część tego do wypłaty rodzinie.

Art. 11. Pozostałym w kraju rodzinom oficerów i równorzędnych, przysługuje przewidziana dla rodzin racja żywnościowa, za opłatą cen żołnierskich, oraz płatna racja opałowa. Oficerowie i równorzędni, przydzieleni do Misji, nie otrzymują dla siebie ani racji żywnościowej, ani opałowej i nie mają prawa do utrzymywania osobistych ordynansów.

Art. 12. Niniejsze normy uposażenia obowiązują od dn. 1 maja 1921 r. Z tą chwilą tracą moc obowiązujące dotychczas wydane zarządzenia w przedmiocie uposażenia osób wojskowych wysłanych w jakimkolwiek charakterze do pełnienia stałej służby we Francji.

D. II 4727.21. W. L.

99.

Szeł Łączności przy D-twie Wybrzeża Morskiego—uzupełnienie rozkazu.

W uzupełnieniu rozkazu Dep. II L. dz. 536.21.I W. L. Dz. Rozk. Tajn. Nr. 6, poz. 78. Utworzenie Szefostwa Łączności D-twa Wybrzeża Morskiego nadaje Szefowi Łączności D-twa Wybrzeża Morskiego prawa i kompetencje d-cy samodzielnego baonu w stosunku do bezpośrednio podległego mu personelu i formacji wojsk., oraz służby łączności.

D. VII 169.21. Org.

100.

Kompetencje Szefów Intendentur odnośnie do personelu Działu Kontrolli Gospodarczej.

Unieważniając rozporządzenia Dep. Gosp. L. 74885. Org. I z dnia 30.VIII.1920 r., L. 8002.20 Org. I z dnia 13.XII.1920 r. — Oddz. IV Szt. L. 97. K. W. T. z dnia 13.IX.1920 r. i L. 173. K. F. T. z dnia 6.XII.1920 r., zarządzam:

1. Ewidencję wszystkiego personelu gospodarczego w Okr. Gen. (więc i Działu Kontr.) prowadzi Intendentura O. G. — Działy Kontr. przeto obowiązane są podawać Intendenturom — dla celów wyłącznie ewidencyjnych — wszelkie zmiany personalne, oraz udzielić wszelkich żądanych przez nie wyjaśnień personalnych. Żaden z tych Działów jednak nie występuje wobec drugiego w żadnej zależności.

2. Wszelkie zarządzenia odnośnie do uzupełnień personelu Działu Kontr. (6f. urz. w. i szer.) należą wyłącznie do M. S. Wojsk. (Dep. Gosp.), przyczem zasadniczo uzupełnień tych będzie dostarczała Intendentura tego samego Okr. Gen. Tak więc Int. jak i Dz. K. nie mogą bezpośrednio między sobą tych spraw regulować, lecz winny zwracać się do Dep. Gosp. (Dz. K. przez Oddz. IV Szt.). Oba te Działy regulują sprawy personalne między sobą bezpośrednio jedynie w wykonaniu poszczególnych lub ogólnych zarządzeń M. S. Wojsk. (Dep. Gosp.). W myśl więc powyższego personel nie może być przenoszony z Int. do Dz. K. G. ani odwrotnie bez rozkazu Dep. Gosp. M. S. Wojsk.

3. Wszelkie nominacje i awanse szeregowych Dz. K. do podchor. włącznie, przeprowadza Szef Int. na zasadzie odpowiedniego wniosku nominacyjnego Szefa Dz. K., ostatni odpowiada za nieprzekroczenie etatu Działu Kontr. Rola Szefa Int. ogranicza się w tej sprawie zasadniczo do formalnego przeprowadzenia nominacji (awansu), t. j. opinjowania i referowania D-cy. W razie sprzecznej opinji obu Szefów winni oni uzgodnić swą opinję drogą porozumienia wzgl. w razie niedojścia do zgody — sprawę referuje Szef Int. Dowódcy O. G., który ostatecznie ją decyduje.

4. Wszelkie nominacje i awanse ofic. (urz. wojsk.), Działu Kontr. opinjuje i przedkłada do M. S. Wojsk. Szef Int. na zasadzie odpowiedniego wniosku nominacyjnego Szefa Dz. K.,

ostatni odpowiedzialnym jest za nieprzekroczenie etatu. Wnioski tego rodzaju podlegają zaopiniowaniu przez Szefa Int., przy czym opinia Szefa Dz. K. jest zasadniczą i podstawową. Ewent. odmienna lub sprzeczna opinia Szefa Int. winna być odpowiednio umotywowaną i przed odesłaniem do M. S. Wojsk. podana Szefowi Dz. K. do wiadomości. Zaznaczam przytem z naciskiem, że w tym wypadku Szef Int. występuje wobec Szefa Dz. K. jako mu równorzędny, a opinia pierwszego jest wymagana z tego względu, że personel obu Działów tworzy na razie jeden i ten sam korpus personalny.

5. Sprawy personalne Szefa Dz. K. należą do M. S. Wojsk. (Dep. Gosp. w porozumieniu z Oddz. IV Szt.).

6. Sprawy personalne Int. O. G. i podległych tej instytucji i zakładów pozostają bez zmiany.

Szefowie obu Działów winni przytem pracować w ścisłym między sobą porozumieniu i zgodzie, i winni unikać wszelkich tarć, jakie niestety w niektórych D. O. G. w ostatnim czasie, zwłaszcza w sprawach personalnych, miały miejsce. Szefowie Dz. K. winni bezwzględnie stosować się do obowiązujących przepisów personalnych, Szefowie Int. zaś winni wszelkie żądania personalne Działów Kontr. w granicach możliwości jaknajskrupulatniej przeprowadzać, mając zawsze ogólne dobro służby na widoku.

Sprostowania:

W Dz. Rozk. Tajnych Nr. 6 z dnia 7.IV b. r., poz. 74, zamiast tytułu „Zezwolenie Gdańszczanom na swobodną żeglugę na wodach polskich“, winno być: „Sposób postępowania delegatów wojskowych, wysyłanych na konferencje z władzami cywilnymi“.

W Dz. Rozk. Tajnych Nr. 7, z dnia 16.IV r. b., poz. 93, zamiast „obsadzenia Finlandji“, winno być: „obsadzenia w Finlandji“.

Warszawa, dnia 26 kwietnia 1921 r.

Minister Spraw Wojskowych
(—) Sosnkowski
generał-porucznik.

Wydano w Ministerstwie Spraw Wojskowych.

Tłoczono w Zakładach Graficznych Ministerstwa Spraw Wojskowych.

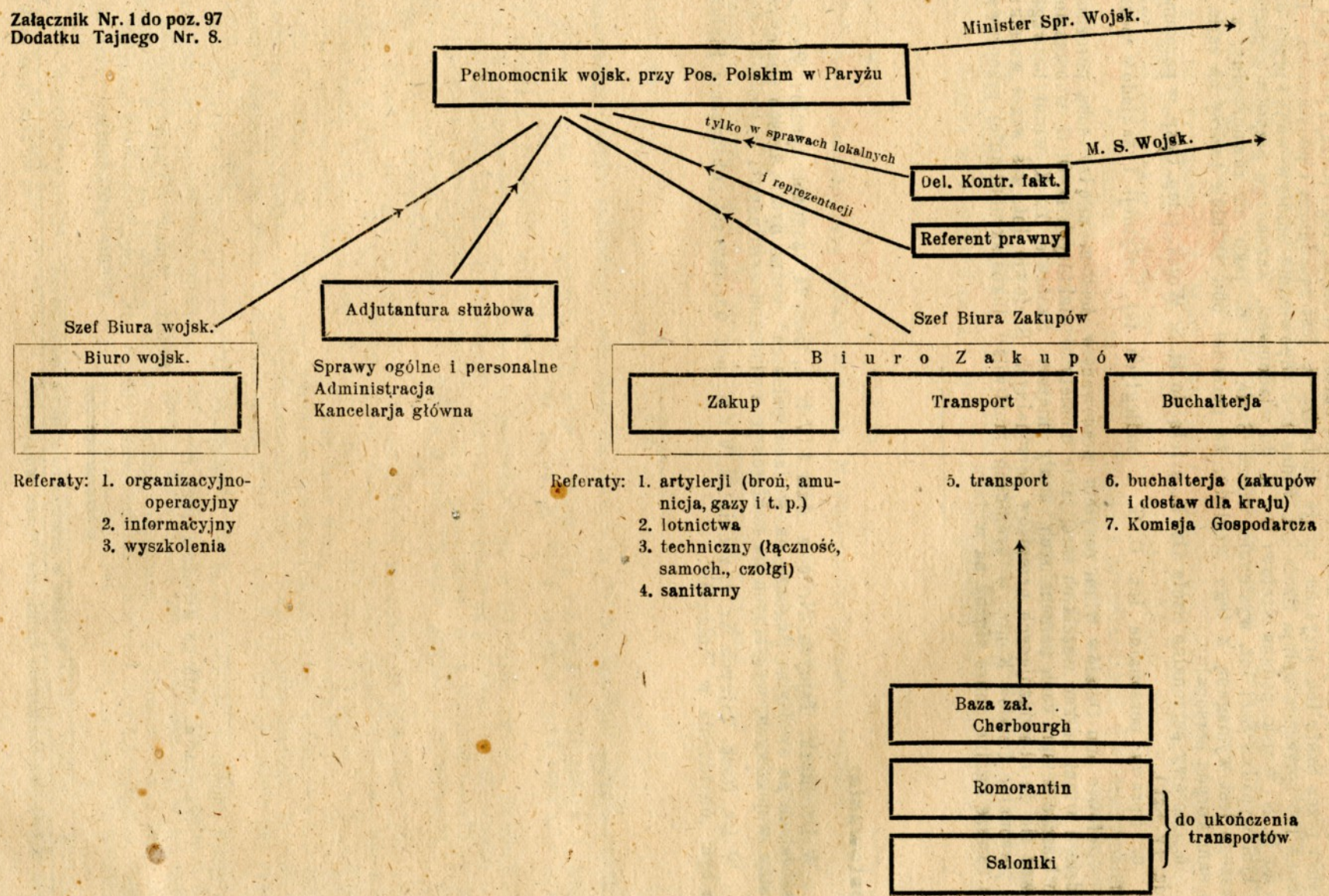
Za Nr. 4328. 3900. 26.IV.1921

257
184

Schemat Organizacyjny Polskiej Misji Wojsk. we Francji.

Załącznik Nr. 1 do poz. 97
Dodatku Tajnego Nr. 8.

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH

№ 15

Rok IV.

WARSZAWA,
dnia 19 kwietnia
1921 r.

DZIENNIK ROZKAZÓW

TREŚĆ:

I. Dekrety i Rozkazy Naczelnego Wodza.

- 295. Dekret o administracji Siły Zbrojnej.
- 296. Dekret o zadaniach Kontroli Administracji Wojskowej.

II. Rozkazy Ministra Spraw Wojskowych.

- 297. Zwolnienie żołnierzy jeńców i internowanych wyznania prawosławnego na czas świąt.
- 298. Ordynansi osobiści.
- 299. Wprowadzenie w życie podstawowych regulaminów broni i służb.
- 300. Oficerowie łącznkowi przy Y. M. C. A.
- 301. Zmiana terminologii przy określaniu czasowej niezdolności oficerów i równorzędnych do służby wojskowej.
- 302. Uzupełnienie tymczasowych zaświadczeń zarządzonych przez San.VI.
- 303. Ubezpieczenie urzędników cywilnych instytucji wojskowych w Kasach Chorych.
- 304. Unieważnienia.
Sprostowanie.

Załączniki: Nr. 1 obwieszczenie.
Nr. 2 do poz. 296.

I. DEKRETY I ROZKAZY NACZELNEGO WODZA.

O. I Szt. 3500.Org.

295.

DEKRET

o administracji Siły Zbrojnej.

I.

Zasady ogólne.

Art. 1. Zadaniem administracji Siły Zbrojnej jest zadośćuczynić potrzebom materialnym wojska tak w czasie pokoju, jak i w czasie wojny, przy pomocy wszelkich środków, oddanych w tym celu do dyspozycji Ministra Spraw Wojskowych przez Władzę Ustawodawczą.

Art. 2. Administrację Siły Zbrojnej zapewniają następujące służby administracyjne, każda w swoim specjalnym zakresie.

1. Służba uzbrojenia zaopatruje Siłę Zbrojną we wszelkiego rodzaju broń, amunicję, środki gazowe, sprzęt uzbrojenia i środki ich konserwacji.

2. Służba Intendentury zaopatruje Siłę Zbrojną w artykuły żywnościowe, umundurowanie, wyekwipowanie mundurowe, sprzęt gospodarczy, sprzęt koszarowy, światło, opał i materiały kancelaryjne i graficzne, w należności pieniężne, oraz administruje kredytami służb, w artykule niniejszym nieprzewidzianych.

3. Służba Zdrowia zaopatruje Siłę Zbrojną w sprzęt szpitalny, leki i przybory lekarskie, tak z dziedziny medycyny, jak i weterynarii.

4. Służba Inżynieryjno-Saperska przeprowadza fortyfikowanie i umocnienia, wszelkie przez wojskowość budowane drogi kołowe i wodne, oraz mosty drogowe; zapewnia Siłę Zbrojną budowle, tereny i instalacje, wreszcie zaopatruje Siłę Zbrojną w sprzęt inżynieryjny i saperski.

5. Służba Lotnictwa i Aeronautyki zaopatruje Siłę Zbrojną we wszelkie przyrządy, urządzenia i materiały z dziedziny awjatyki i aeronautyki.

6. Służba Łączności zaopatruje Siłę Zbrojną w urządzenia i materiały telegraficzny, telefoniczny, radjotelegraficzny i wogóle wszelki inny, służący dla celów łączności.

7. Służba Taborowa zaopatruje Siłę Zbrojną w uprzęż i siodła, wozy, urządzenia, oraz wszelki materiał taborowy.

8. Służba Samochodowa zaopatruje Siłę Zbrojną w samochody i w materiały samochodowy, oraz materiały pędne i smary.

9. Służba Kolejowa zaopatruje Siłę Zbrojną w specjalny materiał kolejowy, instaluje urządzenia kolejowe dla specjalnych celów wojskowych.

10. Służba Naukowo-Oświatowa zaopatruje armję w niezbędny materiał dla osiągnięcia celów tej służby.

Art. 3. Sprawy ogólne administracji przemysłu wojennego, oraz zakupów centralizuje w M. S. Wojsk. Szefostwo Administracji, przewidzianym osobnym dekretem.

Art. 4. Sprawowanie każdego działu administracji obejmuje:

- a) kierownictwo,
- b) wykonanie.

Kierownictwo przewiduje, ocenia potrzeby i środki materialne, dysponuje przyznanymi kredytami, daje rozkazy dla nagromadzenia zasobów i ich użycia, jednak nie bierze faktycznego udziału w czynnościach wykonania, które jest mu podporządkowane.

Ma ono stały fachowy nadzór, nad działalnością wszystkich czynników odnośnej służby administracyjnej, upewniając się o prawomocności jej wydatków, przeprowadzając w tym celu lub nakazując przeprowadzić „sprawdzenie“ stanu materialnego, oraz inne sposoby sprawdzania, jakie przewidują regulaminy i instrukcje wydane przez Ministra.

Wykonanie gromadzi zasoby, opiekuje się nimi, ewent. przetwarza je i przeprowadza rozdział.

Art. 5. Każda służba administracyjna posiada personel kierujący i personel wykonawczy, oraz zakłady, niezbędne dla wypełnienia jej zadań.

Art. 6. Niektóre z wymienionych służb administracyjnych, a szczególnie te, których istotę stanowią przeważnie kwestje personelu, mogą być w tem, co dotyczy wykonywania ich zadań, dołączane do innych służb administracyjnych na zarządzenie Ministra Spraw Wojskowych.

Art. 7. Osobne rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych ustala na podstawie i w myśl niniejszego dekretu szczegółową organizację i sposób działania poszczególnych służb administracyjnych.

II.

Administracja centralna.

Art. 8. Szefem administracji Siły Zbrojnej jest Minister Spraw Wojskowych, który nią kieruje i jest za nią odpowiedzialny.

Jego zastępcą jest Wiceminister.

Art. 9. Dla wykonywania administracji Siły Zbrojnej Wiceministrowi przydani są: Szef Biur administracyjnych, jako jego pomocnik i zastępca, oraz Szefowie Departamentów, pomiędzy których Minister Spraw Wojskowych dzieli kompetencje w zakresie poszczególnych spraw administracyjnych. Podstawą tego podziału jest zasada, iż Biura administracyjne są Sztabem administracyjnym, przydanym Wiceministrowi, — zaś Departamenty skupiają w swem ręku czynności wykonawcze w zakresie administracji Siły Zbrojnej.

Art. 10. Z uwagi na konieczność terytorjalnej decentralizacji administracji, Minister Spraw Wojskowych przekazuje swoje uprawnienia administracyjne Dowódcom okręgów korpusów, kredyty zaś budżetowe bezpośrednio Szefom poszczególnych służb O. K.

Okręgi Administracyjne.

Art. 11. Każdy Okręg Korpusu jest jednocześnie Okręgiem Administracyjnym w odniesieniu do wszystkich formacji wojskowych, załogujących na jego obszarze. Wyjątek w tym kierunku stanowić mogą centralne (specjalne) instytucje wojskowe, o których mowa w art. 16 niniejszego dekretu.

Art. 12. Dowódca Korpusu jest z upoważnienia Ministra Szefem Administracji wojskowej w danym O. K., jako Okręgu administracyjnym, odpowiedzialnym przed Ministrem Spraw Wojskowych.

Dowódca Korpusu, jako odpowiedzialny Szef administracji wojskowej swego O. K., ma obowiązek:

- a) przewidzieć i przedłożyć Ministrowi Spraw Wojskowych we właściwym czasie potrzeby wojsk, znajdujących się na obszarze Korpusu;
- b) wydawać w miarę potrzeby rozkazy o zaopatrzeniu, względnie rozdziale zaopatrzenia, stosownie do potrzeb i źródeł, w myśl odpowiednich regulaminów i przepisów, w granicach dotacji, przyznanych przez Ministra Spraw Wojskowych;
- c) mieć nadzór nad tem, by wojska znajdujące się na obszarze Korpusu były zaopatrzone we wszystko to, co im się należy według ustaw, regulaminów i rozporządzeń Ministra Spraw Wojskowych;
- d) upewniać się, o ile zaopatrzenie magazynów na terenie O. Korpusu jest w ustalonem komplecie, dobrym stanie i zdadne w każdej chwili do użytku;
- e) czuwać, by wszelkie ustawy i regulaminy, oraz rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych były dokładnie i ściśle stosowane we wszystkich służbach.

Nie ma on prawa bez specjalnego upoważnienia, oraz poza wypadkami, przewidzianymi w ustawach, regulaminach i rozporządzeniach ministerjalnych, wydawać jakichkolwiek zarządzeń, które mogłyby pociągnąć za sobą wydatki dla Państwa, za wyjątkiem okoliczności nadzwyczajnych, lub spowodowanych siłą wyższą.

W wypadkach tych winien on wydać rozkaz bezwarunkowo pisemnie, pod własną odpowiedzialnością materialną, oraz donieść o nim z umotywowaniem niezwłocznie Ministrowi Spraw Wojskowych.

Art. 13. Działalnością administracyjno-techniczną każdej służby administracyjnej Okręgu Korpusu kieruje z ramienia Dowódcy Korpusu Szef tej służby w O. K.

Szef służby O. K. podlega Dowódcy Korpusu.

Szef służby O. K. otrzymuje odpowiednie przekazane mu w myśl art. 10 kredyty budżetowe, oraz zarządza ich wydatkowaniem.

Może on przekazywać z kolei od siebie część tych kredytów Kierownikom rejonowym danej służby.

W wypadkach, kiedy Szef Służby O. K. otrzymuje od Dowódcy Korpusu rozkaz, o którym mowa w art. 12, ma on obowiązek złożyć pisemnie Dowódcy swe uwagi. W razie powtórzenia rozkazu przez Dowódcę Korpusu, ma on rozkaz wykonać, a odpis rozkazu i swe uwagi przedłożyć bezpośrednio Ministrowi Spraw Wojskowych.

Szef Służby O. K. może odnosić się do Ministra jedynie w charakterze kierownika danej służby administracyjnej, i to tylko za pośrednictwem Dowódcy Korpusu, przyczem korespondencja ta winna przechodzić w oryginale przez Dowódcę Korpusu, który zaopatruje ją, jeśli tego potrzeba, w swoje wyjaśnienia, lub uwagi, zależnie od okoliczności.

Bepośrednio z Ministrem może Szef Służby znosić się jedynie w wypadku, o którym mowa w niniejszym art., lub wyjątkowo, o ile korespondencja zawiera odpowiedź na zapytanie, jakie otrzymał bezpośrednio od Ministra; w tym ostatnim wypadku przedkłada swą odpowiedź w odpisie do wiadomości Dowódcy Korpusu.

Dokumenty czysto rachunkowe, statystyczne, i inne, niezawierające nic więcej poza tem, są wymieniane pomiędzy Ministrem i Szefem Służby O. K. bezpośrednio.

Szefowie Służb O. K. ponoszą odpowiedzialność materialną i karną za wydatkowanie, oraz rozdział zaopatrzenia ściśle w myśli istniejących regulaminów, rozporządzeń i przepisów. Nie mają oni prawa dokonywać wydatkowań i rozdziału zaopatrzenia, nieprzewidzianego przez regulaminy i rozkazy.

Rejony administracyjne.

Art. 14. Zależnie od potrzeby Okręgi Korpusu dzielą się pod względem administracyjnym na rejony administracyjne poszczególnych służb.

Działalnością administracyjną i techniczną danej służby administracyjnej w obrębie rejonu kieruje Kierownik Służby rejonu, według dyrektyw otrzymanych w tym kierunku bezpośrednio od Szefa służby O. K.

Rejonowi Kierownicy Służb podlegają Szefom Służb O. K.

W wypadkach, kiedy rejonowy Kierownik Służby otrzymuje od Dowódców rozkazy, o których mowa w artykule następnym niniejszego dekretu, ma on obowiązek złożyć odnośnemu Dowódcy pisemnie swoje uwagi.

W razie powtórzenia rozkazu ma on go wykonać, a odpis rozkazu i swe uwagi przedłożyć bezpośrednio Szefowi Służby O. K., który przedkłada je ze swej strony Ministrowi Spraw Wojskowych o ile tego zachodzi potrzeba.

Ci Kierownicy Służb rejonów administracyjnych, którym powierzono pracę nad przygotowaniem do wojny formacji poszczególnych służb — są w tym kierunku zależni od Dowódców tych jednostek, w skład których formacje te z chwilą mobilizacji wejść.

Art. 15. Dowódcy wyższych jednostek Siły Zbrojnej, znajdujących się pod rozkazem Dowódcy Korpusu, mają obowiązek przedkładać Dowódcy Korpusu we właściwym czasie potrzeby podległych im formacji, oraz w stosunku do nich posiadają obowiązki nadzoru, podane w punktach: c, d i e art. 12 niniejszego dekretu.

Nie mogą oni wydać rozkazu o rozdziale zaopatrzenia, poza wypadkami, przewidzianymi w upoważnieniach, dekretach i regulaminach, jako też bez poprzedniego zezwolenia Dowódcy Korpusu.

III.

Centralne (specjalne) Instytucje Wojskowe.

Art. 16. Bez względu na podział terytorjalny na Okręgi Korpusów istnieją pewne instytucje wojskowe, przeznaczone do zapewnienia ogólnej obrony kraju, lub do zadośćuczynienia ogólnym potrzebom armji.

Instytucje te podlegają Dowódcy tego Okr. Korpusu, na którego terytorjum znajdują się z tem jednak, iż kierownictwo fachową pracą, jakoteż dysponowanie zawartością tych instytucji, względnie magazynów, stanowią wyłączną prerogatywę Ministra Spraw Wojskowych.

Szczegółowo kompetencje Dowódcy Korpusu w tym zakresie określa specjalne przepisy Ministra Spraw Wojskowych.

Instytucje, o których mowa w niniejszej części, zostaną ustalone rozporządzeniem Ministra Spraw Wojskowych.

IV.

Administracja wewnętrzna formacji wojskowych.

Art. 17. Poszczególne formacje wojskowe otrzymują potrzebne im zasoby od poszczególnych służb administracyjnych i gospodarzą nimi same, posiadając własne kasy i własne magazyny.

Osobne rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych ustala sposób tej wewnętrznej administracji formacji wojskowych.

V.

Odpowiedzialność.

Art. 18. Odpowiedzialność materialną i karną z tytułu sprawowania administracji regulują specjalne ustawy, odpowiedzialność dyscyplinarną regulują przepisy dyscyplinarne.

VI.

Kontrola Administracji Siły Zbrojnej.

Art. 19. Kontrola administracji Siły Zbrojnej jest pełnioną w imieniu Ministra przez specjalny personel, zależny jedynie od Ministra, i stanowiący osobny korpus personalny.

Ma ona na celu stać na straży interesów Skarbu i praw osobistych, oraz upewniać się o stosowaniu we wszystkich służbach odnośnych ustaw, dekretów, regulaminów i rozporządzeń, które regulują administracyjne ich funkcjonowanie.

Kontrola ta rozciąga się na wszelkie wogóle instytucje Siły Zbrojnej bez wyjątku.

Osobny dekret ustali funkcjonowanie kontroli, oraz stworzy odnośną służbę przy Ministrze Spraw Wojskowych.

VII.

Art. 20. Osobny dekret ustali zasady administracji Siły Zbrojnej na czas wojenny.

VIII.

Zarządzenia końcowe.

Art. 21. Wprowadzenie niniejszego dekretu w życie, zabezpieczą rozporządzenia Ministra Spraw Wojskowych.

Art. 22. Wszelkie zarządzenia dekretów i regulaminów, sprzeczne z niniejszym dekretem unieważnia się.

Warszawa, dn. 20 marca 1921 r.

Minister Spraw Wojskowych
(—) Sosnkowski
Generał-porucznik.

Wódz Naczelny
(—) PIŁSUDSKI
Pierwszy Marszałek Polski.

PIŁSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PIŁSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

O. IV Szl. 264.Pom.

296.

D E K R E T

O zadaniach i organizacji Kontroli Administracji Wojskowej.

D Z I A Ł I-szy.

Rola i zadanie Kontroli Administracji Wojskowej.

Art. 1. Zwierzchnia Kontrola Administracji Wojskowej ma na celu ułatwić Ministrowi, ze względu na jego odpowiedzialność, utrzymanie w tej administracji ładu, porządku i gospodarności.

Kontrola ta jest ogólną; rozciąga się ona na czynności administracyjne dokonane tak przez Ministerstwo, jak również i przez podległe mu oddziały, zakłady i urzędy.

Art. 2. Kontrola obejmuje wszystkie sprawy odnoszące się do budżetu: jego przygotowanie, wykonanie, zdawanie rachunków. Bada ona kwestje, mając stale na uwadze stosowne użytkowanie grosza publicznego i wynajdywanie oszczędności.

Upewnia się, że przewidziane wydatki są pożyteczne i stosowne, to znaczy, że odpowiadają, pod względem swej natury i wysokości, rzeczywistej potrzebie, i że nie mogą być ani odroczone, ani uniknięte.

Stwierdza, że wydatki zostały dokonane w porządku, to znaczy zgodnie z zasadami i postanowieniami obowiązujących przepisów.

Art. 3. Obejmuje ona swemi badaniami wartunki techniczne, gospodarcze i finansowe, w których zostały zarządzone i wykonane czynności rekwizycji, zakupu, odbioru, przechowania, manipulacji, przetworzenia, transportów, podziałów i wogóle wszelkie czynności mające związek z materiałem wojskowym.

Porównanie stosowanych zabiegów z osiągniętymi wynikami pozwala jej stwierdzić, czy czynności te były pomyślane, przygotowane i wykonane jaknajkorzystniej dla interesów Skarbu i służby.

Art. 4. Specjalnie ma ona polecone stwierdzić istnienie i stan materiału wojennego służby bieżącej i zapasu wojennego.

Art. 5. Czuwa ona nad używaniem, utrzymaniem, oraz, o ile zachodzi potrzeba, budową i ulepszeniem nieruchomości wszelkiej natury, jakimi rozporządza Ministerstwo Spraw Wojskowych.

Art. 6. Kontrola upewnia się, że władze wszelkiego rodzaju i stopni wypełniając zadanie natury administracyjnej, dokonywują czynności swych w sposób wydatny i bez zarzutu.

Zawiadamia o dostrzeżonych nadużyciach, omyłkach i winach, oraz powoduje niezwłoczne ich usunięcie lub naprawę.

Art. 7. Kontrola dokonuje sprawdzeń rachunkowości dla zdania sobie sprawy z jej prawidłowości i ścisłości, oraz dla upewnienia się o czuwaniu oficerów lub równorzędnych powołanych do jej sprawdzenia lub prowadzenia.

Art. 8. Czuwa ona nad przestrzeganiem ustaw, regulaminów, instrukcji i rozporządzeń ministerjalnych z punktu widzenia obowiązków, które nakładają one na rozmaity personel cywilny i wojskowy powołany do kierowania, pilnowania lub zapewnienia wykonania, jak również z punktu widzenia praw, przysługujących z tych tytułów poszczególnym osobom.

Proponuje środki, zdążające do wyjaśnienia, uproszczenia lub ulepszenia jakie mogłyby być wprowadzone do przepisów administracyjnych.

Art. 9. Kontrola ma prawo asystować przy wszelkich czynnościach administracyjnych, nie wywiera jednak bezpośrednio żadnego wpływu na ich kierownictwo lub wykonanie. Nie może ona zabronić, przeszkodzić lub powstrzymać żadnej z tych czynności.

Jeżeli jakakolwiek czynność natury administracyjnej wyda się jej niesłuszną lub wadliwą, kontrola zawiadamia o tem odnośnie władze, które winny poczynić, na swą własną odpowiedzialność, kroki jakie uważają za stosowne.

Wyjątkowo tylko w wypadkach oczywistych błędów, jawnej kradzieży, fałszowania produktów lub nadużyć w kwestji rozdziału, kontrola może wstrzymać czynności, niezwłocznie powiadamiając o tem zainteresowane władze i zdając z tego sprawę Ministrowi.

Art. 10. Kontrola występuje jako obdarzona pełną reprezentacją władzy nadzorczej Ministra, lecz nie posiada ona żadnej mocy sankcjonowania lub bezpośredniej oceny.

Bada ona, stwierdza, zdaje sprawę i ustala odpowiedzialności; decyzja należy wyłącznie do Ministra.

Art. 11. Sekretarjat Generalny kieruje wykonaniem kontroli i uzgadnia je w imieniu i z upoważnienia Ministra, tak w Ministerstwie Spraw Wojskowych, jak i w oddziałach, zakładach i urzędach mu podległych.

D Z I A Ł II-gi.

Organizacja, stanowisko, utworzenie, uzupełnienie i awans Korpusu Kontrolerów Wojskowych.

Rozdział I-szy. Organizacja i stanowisko.

Art. 12. Zwierzchnią ogólną kontrolę administracji siły zbrojnej pełni w imieniu Ministra Spraw Wojskowych specjalny korpus oficerów noszący nazwę „Korpusu Kontrolerów Wojskowych“.

Oficerowie Korpusu Kontrolerów Wojskowych pozostają do dyspozycji Ministra dla wykonania wszelkiego rodzaju zleceń, studjów, prac natury administracyjnej, gospodarczej, finansowej lub dyscyplinarnej jakie Minister uzna za stosowne powierzyć im, tak w czasie pokoju, jak również i podczas wojny.

Art. 13. Hierarchja Korpusu Kontrolerów Wojskowych zawiera następujące stopnie:

Generał-Porucznik Korpusu Kontrolerów
Generał-Pporucznik Korpusu Kontrolerów
Pułkownik Korpusu Kontrolerów
Ppułkownik Korpusu Kontrolerów
Major Korpusu Kontrolerów

Etat Korpusu Kontrolerów Wojskowych ustaląm, jak następuje:

Generał-Porucznik Korpusu Kontrolerów	— 5
Generał-Pporucznik Korpusu Kontrolerów	— 9
Pułkownik Korpusu Kontrolerów	— 15
Ppułkownik Korpusu Kontrolerów	— 15
Majorów Korpusu Kontrolerów	— 6
	50

Art. 14. Oficerowie Korpusu Kontrolerów Wojskowych są bezpośrednimi przedstawicielami Ministra i pozostają w całkowitej niezależności od dowódców wojskowych wszelkich stopni. Podlegają oni pod wszystkimi względami tylko Ministrowi i przełożonym swej hierarchji. Zaopatrzeni są w pełnomocnictwa (według załączonego wzoru), patrz załącznik № 2, które winny mieć przy sobie podczas dokonywania powierzonych im zleceń.

Art. 15. Każdy oficer Korpusu Kontrolerów bez względu na stanowisko zajmowane przezeń we własnej hierarchji, jest z jednakową mocą przedstawicielem Ministra.

Oficerowie Korpusu Kontrolerów winni być przy wykonaniu swych zleceń otaczani względami wymaganymi przez specjalny charakter w jakim występują.

W szczególności, jeżeli oficer Korpusu Kontrolerów, wykonywujący swą misję, zawiadamia o swej wizycie jakikolwiek Oddział Wojskowy, urząd lub zakład, przełożony oddziału, urzędu lub zakładu w otoczeniu personelu administracyjnego winien oczekiwać u wejścia do koszar, urzędu lub zakładu przybycia reprezentanta Ministra.

Art. 16. Oficerowie Korpusu Kontrolerów, w ciągu 24-ch godzin od chwili ich przyjazdu do jakiegokolwiek miejsca, winni przyjazd ten podać do wiadomości dowódcy garnizonu i złożyć mu służbową wizytę, jeżeli posiada on stopień generała i jeżeli pobyt oficerów Korpusu Kontrolerów ma przewyższać cztery dni.

W razie jeżeli pierwsze czynności oficerów Korpusu Kontrolerów mają być dokonane zniemacka, przedłuża się wyżej wymieniony termin 24-ch godzin do 48-in.

Dowódca garnizonu winien oddać w ciągu 24-ch godzin otrzymaną wizytę. Winien on uczynić ją pierwszy, jeżeli oficer Korpusu Kontrolerów posiada stopień wyższy lub równy jego stopniowi.

Art. 17. Oficerowie Korpusu Kontrolerów podlegają ustawom, rozkazom i dekretem obowiązującym wszystkich oficerów, z zachowaniem zarządzeń specjalnie ich dotyczących. Ich uniform, specjalne pobory służbowe oraz djety i koszta podróży, ustala osobne rozkazy.

R O Z D Z I A Ł II-gi.

Utworzenie i uzupełnienie Korpusu Kontrolerów Wojskowych.

Art. 18. Korpus Kontrolerów Wojskowych będzie stopniowo utworzonym i doprowadzonym do etatu przewidzianego w art. 12 w sposób poniżej wykazany.

Szefem Korpusu Kontrolerów jest Sekretarz Generalny, względnie w wypadku gdy Sekretarz Generalny jest osobą cywilną, tegoż wojskowy zastępca.

Art. 19. Pierwszych oficerów Korpusu Kontrolerów w liczbie odpowiadającej $\frac{1}{4}$ ogólnej w art. 12 przepisanej ilości tychże oficerów zamianuje Minister Spraw Wojskowych z pośród oficerów i równorzędnych w stopniu od kapitana włącznie do pułkownika włącznie, których uzna za odpowiednich do niezwłocznego pełnienia funkcji.

Przez czas 1921 i 1922 roku stosowanem będzie dalsze bezpośrednie przyjmowanie oficerów i równorzędnych, od stopnia kapitana włącznie do stopnia pułkownika włącznie.

Oficerowie i równorzędni pragnący wstąpić do Korpusu Kontrolerów Wojskowych wystosują odpowiednią prośbę do Ministra dołączając do niej szczegółowe wyjaśnienia i wiarogodne dowody posiadanego wykształcenia akademickiego i w zawodzie, w którym pracowali, jak również odnoszące się do ich służby wojskowej.

Podania wniesione w ciągu kwartału zostaną zbadane przez Ministra, który zadecyduje w ostatnich dwóch tygodniach rzeczonego kwartału, o przyjęciu kandydatów, opierając się na ich kwalifikacjach, wieku, oraz liczbie miejsc wakujących w każdym stopniu.

Oficerowie i równorzędni, których kandydatura zostanie przyjęta, będą zakwalifikowani jako oficerowie-aspiranci Korpusu Kontrolerów i przydzieleni do Ministerstwa, gdzie otrzymają specjalne wykształcenie, biorąc udział w pracach Sekretarjatu Generalnego i w misjach kontroli pod kierownictwem Korpusu Kontrolerów Wojskowych.

Art. 20. Ostateczna decyzja o przyjęciu oficerów-aspirantów do Korpusu Kontrolerów Wojskowych zostanie powzięta po 6-ciu miesiącach ich pobytu w Ministerstwie.

W tym celu będzie zwołaną Komisja, pod przewodnictwem Sekretarza Generalnego lub jego przedstawiciela, złożona z 4-ch oficerów Kontrolerów wyznaczonych przez Ministra.

Komisja ta wypowie się o oficerach-aspirantach Korpusu Kontrolerów co do ich charakteru, zachowania się, kwalifikacji otrzymanych przez czas pobytu w Ministerstwie i podda ich egzaminowi w warunkach ustalonych przez Ministra.

Komisja ta wypowie się większością głosów, o ich uzdolnieniu do czynności Kontrolera, przyczem każdy z członków Komisji winien zdanie swe umotywować.

Art. 21. Na podstawie orzeczeń Komisji wymienionej w art. 19 Minister zdecyduje:

— albo ostateczne przyjęcie,

— albo odroczenie przyjęcia; w tym wypadku oficerowie-aspiranci odroczeni otrzymują na własną prośbę pozwolenie odbycia powtórnej 6-cio miesięcznej praktyki.

— albo odrzucenie z jednoczesnem oddaniem oficerów nieprzyjętych do dyspozycji szefa ich dotychczasowego Korpusu lub grupy personalnej.

Żaden oficer-aspirant Korpusu Kontrolerów uznany przez Komisję za nieuzdolnionego, nie będzie mógł być przyjętym do Korpusu Kontrolerów; odwrotnie, Minister może zadecydować odrzucenie oficera-aspiranta uznanego za uzdolnionego, jeżeli dla specjalnych względów uważać będzie zaliczenie tego oficera do Korpusu Kontrolerów za niestosowne.

Art. 22. Poczawszy od 1923 roku Korpus Kontrolerów Wojskowych rekrutować się będzie przez konkurs na stopień majora Korpusu Kontr. z pomiędzy oficerów i równorzędnych w stopniach majorów i kapitanów, posiadających warunki wieku i starszeństwa ustalone przez Ministra.

Co rok Komisja złożona z oficerów Korpusu Kontrolerów wyznaczonych przez Ministra, poddawać będzie kandydatów do stopnia majora-kontrolera egzaminowi, którego program i tematy będą ustalone osobną instrukcją ministerjalną.

Art. 31. Wszelkie kwestje odnoszące się do organizacji, stanowiska uzupełnienia, awansu i działalności Korpusu Kontrolerów Wojskowych są załatwiane przez Ministra, na wniosek Sekretarza Generalnego, lub przez Sekretarza Generalnego działającego w imieniu i z upoważnienia Ministra.

Warszawa, dnia 11 kwietnia 1921 r.

Minister Spraw Wojskowych
(—) Sosnkowski
Generał-Porucznik.

Wódz Naczelny
(—) JÓZEF PIŁSUDSKI
Pierwszy Marszałek Polski.

II. ROZKAZY MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH.

S. W. N. 3669.

297.

Zwolnienie żołnierzy, jeńców i internowanych wyznania prawosławnego na czas świąt.

Na czas prawosławnych świąt Wielkanocnych, t. j. dn. 1 i 2 maja b. r., zarządzam zwolnienie żołnierzy, jeńców i internowanych wyznania prawosławnego od zajęć i robót, o ile na to służba pozwala.

W garnizonach, w których znajdują się cerkwie prawosławne, należy żołnierzom zezwolić na wzięcie udziału w nabożeństwie świątecznym.

O. I Szt. 4010.Org.

298.

Ordynansi osobiści.

1. Prawo korzystania z przydziału ordynansa osobistego przysługuje:
 - a) każdemu generałowi,
 - b) „ oficerowi sztabowemu,
 - c) młodszemu oficerowi żonatemu lub wdowcowi z dziećmi.
 2. Oficerowie młodszy (kpt.-ppor.), o ile nie należą do kategorii 1.c. nie mają prawa do korzystania z przydziału ordynansa osobistego, mogą jednak korzystać z usług szeregowego, wyznaczonego przez dowódcę, przyczem o ile możliwości dwóch oficerów obsługuje jeden szeregowiec, wyznaczony do tej służby na pewne godziny dnia poza normalnymi zajęciami służbowymi.
- Szeregowych tych obowiązany jest dowódca zmieniać co miesiąc.
3. Dla generałów i oficerów sztabowych ustanawiam ordynansów osobistych etatowo: ordynansi osobiści oficerów młodszych kategorii 1.c. nie są przewidziani etatowo, lecz wyznaczani z ogólnego etatowego stanu szeregowców oddziału, w którym dany oficer pełni służbę.
 4. Oficerom, pełniącym służbę w swych oddziałach macierzystych (właściwych) przydzielają ordynansów osobistych d-cy odnośnych oddziałów macierzystych (właściwych).
 - Oficerom, przydzielonym na stanowiska etatowe poza ich oddziałami macierzystymi wyznaczają ordynansów osobistych D. O. Geny.
 5. Oficer, zmieniający swój przydział służbowy, korzysta nadal z usług ordynansa osobistego ostatnio do niego przydzielonego, w razie zaś zmiany własnego przydziału ewidencyjnego ma prawo prosić również o zmianę przydziału ewidencyjnego swego ordynansa osobistego.

Liczba kandydatów do przyjęcia będzie ustaloną stosownie do liczby ewentualnych wakansów.

Mianowania na stopień majora — Korpusu Kontrolerów będą dokonane w porządku klasyfikacji ustalonej przez Komisję egzaminacyjną.

Art. 23. Przez pierwsze dwa lata, które nastąpią po nominacji uskutecznionej w warunkach wymienionych w art. 22 i dla zapewnienia ich zawodowego wyszkolenia, majorzy Korpusu Kontrolerów będą przydzieleni do oficerów Korpusu Kontrolerów i nie będą mogli osobiście pełnić funkcji tych ostatnich.

Art. 24. Począwszy od 1923 roku, będą mogli ponadto być przyjmowani wprost do Korpusu Kontrolerów, na własną prośbę, ppułkownicy ze stopniem pułkownika - Korp. Kontr. i pułkownicy ze stopniem generała podporucznika - Korpusu Kontrolerów.

Bezpośrednie zaliczania te poza konkursem będą mogły być czynione tylko w stosunku 1/5 wakansów w każdym z wymienionych stopni i nie inaczej, jak za zgodą Komisji składającej się z Szefa Korpusu Kontrolerów i wszystkich generałów Korpusu Kontrolerów.

Minister może, według uznania swego, nie przyjmować poza konkursem do Korpusu Kontrolerów kandydatów uznanych przez Komisję za odpowiednich. W tym wypadku wszystkie wakansy przyznawane są oficerom Korpusu Kontrolerów.

Rozdział III-ci Awans Korpusu Kontrolerów Wojskowych.

Art. 25. Awans w Korpusie Kontrolerów Wojskowych odbywa się wyłącznie na podstawie wyboru.

Art. 26. W okresie początkowego formowania Korpusu Kontrolerów Wojskowych, przyjęci doń oficerowie stopnia kapitana są niezwłocznie awansowani do stopnia majora. Oficerowie zaś stopni od majora włącznie do pułkownika włącznie mogą być awansowani do stopnia wyższego albo z chwilą przyjęcia ich do Korpusu, albo też w ciągu dwu lat od dnia ogłoszenia niniejszego dekretu.

Art. 27. Po upływie tych pierwszych dwu lat, dla mianowania na wyższy stopień wymagane będą dwa lata starszeństwa w każdym stopniu, zaś awans będzie się odbywał według warunków wymienionych poniżej.

Art. 28. Nikt z oficerów Korpusu Kontrolerów stopni majora, ppułkownika i pułkownika, posiadających warunki starszeństwa ustalone w art. 27. nie może być awansowanym do stopnia wyższego, jeżeli nie zostanie uznany za godnego tego stopnia przez Komisję złożoną z Szefa Korpusu Kontrolerów i wszystkich generałów Korpusu Kontrolerów pod przewodnictwem Sekretarza Generalnego.

Komisja ta wypowiada swą opinię powziętą większością głosów. Głosy ujemne muszą być umotywowane.

Art. 29. Komisja generałów Korpusu Kontrolerów ustala listę kwalifikacyjną dla każdego stopnia, na której oficerowie Korpusu Kontrolerów uznani za godnych awansu są klasyfikowani według starszeństwa.

Komisja zbiera się następnie pod przewodnictwem Ministra i ustala powtórna listę dla każdego stopnia, na której oficerowie Korp. Kontrol. są klasyfikowani według pierwszeństwa.

Powtórna ta lista, po zatwierdzeniu jej przez Ministra, staje się listą awansów dla odpowiedniego stopnia. Mianowania na wyższy stopień dokonywane są w porządku ściśle według tej listy awansów. Wyjątek czynionym być może tylko w wypadku choroby uniemożliwiającej dalsze pełnienie służby, zawieszenie w czynnościach służbowych i t. p. wypadkach, mogących wpłynąć na ewentualny awans oficera, które miały miejsce już po ustaleniu listy awansów. W tym wypadku wykreślenie z listy awansów odnośnego oficera Korpusu Kontrolerów może być zarządzone tylko po uprzednim wypowiedzeniu się Komisji generałów Korpusu Kontrolerów.

Art. 30. Mianowania generałów-pporuczników Korpusu Kontrolerów, posiadających warunki starszeństwa wymienione w art. 27 na stopień generała-porucznika Korpusu Kontrolerów dokonywane są wyłącznie z wyboru Ministra.

6. Wszyscy ordynansi osobiści winni odbywać ćwiczenia conajmniej dwa razy w tygodniu w godzinach wyznaczonych przez dowódcę.

7. Na ordynansów osobistych należy wyznaczać szeregowców niezdolnych lub mniej zdolnych do służby frontowej, którzy odbyli conajmniej wyszkolenie rekruckie.

Rzemieślników nie wolno wyznaczać na ordynansów osobistych.

8. Urzędnikom wojskowym prawo do ordynansów osobistych w żadnej formie nie przysługuje.

9. Rozkaz niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 maja b. r. Z tym dniem winni oficerowie nieuprawnieni do korzystania z usług ordynansa osobistego oddać go do właściwej formacji macierzystej. Równocześnie tracą ważność wszystkie inne rozkazy z rozkazem niniejszym sprzeczne.

Niewykonanie rozkazu pociągnie za sobą karę dyscyplinarną, oraz potrącenie kosztów utrzymania za cały czas umyślnego przetrzymania ordynansów.

O. III Szt. 146.Reg.

299.

Wprowadzenie w życie podstawowych regulaminów broni i służb.

1. W celu ustalenia dla wojsk Rzeczypospolitej jednolitej doktryny taktycznej, ujednostajnienia zasad, metod i wskazań, według których mają one żyć, maszerować, spoczywać i bić się, przystępuje M. S. Wojsk. (Sztab Generalny) przedewszystkiem do wydania regulaminów broni głównych, służby polowej, oraz służby wewnętrznej.

2. Regulaminy te opracowane pośpiesznie, ażeby jak najrychlej uczynić zadość potrzebie palącej wojska młodego, które po odbytej wojnie, wśród niepewnego położenia międzynarodowego, musi jak najrychlej stanąć na wysokości swych zadań, jako tarcza i obrona Ojczyzny.

Są one wynikiem współpracy oficerów polskich z oficerami sławnej i zwyciężkiej armii francuskiej. Nawiązując gdzie tylko możliwe do tradycji narodowej, uwzględniają one doświadczenia francuskie zdobyte w Wojnie Światowej, doświadczenia innych wojsk, które brały w niej udział, w szczególności zaś doświadczenia dwuletniej Wojny Polskiej.

Regulaminy te starano się postawić w zupełności na wysokości dzisiejszej wiedzy wojennej.

Dalsze opracowywanie tych doświadczeń zagranicą i u nas jest w toku. Wyniki tych prac mogą jeszcze oddziaływać na zasady i wskazania, zawarte w poszczególnych regulaminach. Jednakże życiowe potrzeby naszego wojska nie pozwalają czekać, aż prace te dadzą pełne wyniki.

Regulaminy liczą się z warunkami wojny nowoczesnej, takiej, jaką się stała światowa na zachodnim froncie. Zarazem jednak liczą się one z warunkami, w jakich rozgrywać się mogą działania na teatrze wojennym polskim na Wschodzie, z wojną wiedzioną siłami ograniczonymi na wielkich przestrzeniach, przeciw przewadze liczebnej przeciwnika; wojny, w której inicjatywa dowódców, duch zaczepny wojsk decydują o zwycięstwie, w której przejawiają się w całej sile stare zasady sztuki wojennej, zasady ekonomji sił, swobody działania, zespolenia wysiłków; wojny, która wymaga doskonałej służby łączności, sprawnego i jednolitego działania wszelkich służb, nadewszystko zaś wojsk dobrze uzbrojonych, szybko manewrujących, zdolnych do błyskawicznego uderzenia i pościgu i do zaciętego oporu.

3. Regulaminy są przeznaczone dla wojsk młodych, o tradycji świetnej, ale przerwanej przed dziewięćdziesięciu laty wojsk, które zrosły się z żywiołów różnych, których dowódcy wychowali się w pięciu różnych szkołach sztuki wojennej. Muszą one przeto być wyczerpujące i ustalać szczegóły postępowania takie, które bywają zbędne w regulaminach obcych, tam, gdzie regulamin daje tylko główne linje postępowania, pozostawiając szczegóły obyczajowi, tradycji, oraz instrukcjom specjalnym.

4. Regulaminy wchodzi w życie częściami, w zeszytach oddzielnych, w miarę ich pojawiania się. Pojawienie się każdej części będzie podane do wiadomości wojsk.

5. Z chwilą ogłoszenia każdej części jakiegokolwiek bądź regulaminu, obowiązują one wszystkie bez wyjątku dowództwa, jednostki, władze i zakłady wojsk polskich na całym obszarze Rzeczypospolitej pod osobistą odpowiedzialnością dowódców, komendantów i kierowników.

Wszystkie postanowienia regulaminów, przepisów i instrukcji, sprzeczne z regulaminami, są nieważne i zniesione. Wszystkie regulaminy, instrukcje i podręczniki pokrewne treścią należy poprawić według postanowień regulaminów wydawanych obecnie.

6. Wszystkie Sztaby i pułki, oraz jednostki równorzędne przystąpią bezzwłocznie do studjowania każdej pojawiającej się części. Poza własną pracą wszystkich oficerów należy stosować: przepytywanie podwładnych przez dowódców, odczyty dyskusyjne, rozwiązywanie zadań na mapie i w terenie, szkolenie żołnierzy teoretyczne i praktyczne, ćwiczenia w terenie urozmaiconym, manewry broni połączonych.

Dowództwa Armji i Dowództwa Okręgów Generalnych zorganizują we wszystkich podległych im oddziałach egzaminy z zatwierdzonych niniejszym rozkazem regulaminów. Egzaminowi podlegają wszyscy oficerowie broni i służb, aż do stopnia majora z wyłączeniem dowódców pułków i równorzędnych dowództw. Szczegóły przeprowadzenia egzaminów ustalają Dowództwa Armji i Dowództwa Okręgów Generalnych we własnym zakresie. Egzaminy mają być ukończone do dnia 1-go lipca b. r.

7. Nie wolno czynić żadnych samowolnych zmian w regulaminach, jakoteż uzupełniać ich lub pojedynczych ich postanowień własnymi komentarzami lub uzupełnieniami dowódców. Jednakże postanowienia regulaminu nigdy nie mogą krępować inicjatywy dowódców. Postanowienia te nie są szablonem, który stosuje się niewolniczo w każdym położeniu. W duchu ich leży samodzielne myślenie i działanie tych, którym przyjdzie zastosować je w polu.

8. Jednocześnie zatwierdzam przedstawione mi projekty regulaminu:

Regulamin Służby Polowej 1921 r. (R. Sł. P. 21) Część I. (Ogólna organizacja Armji);

Regulamin Służby Polowej 1921 r. Część II. (Rozkazy, Sprawozdania, Służba Łączności);

Regulamin Służby Polowej 1921 r. Część III. (Rozpoznanie);

Regulamin Służby Polowej 1921 r. Część VI i VII. (Marsze i Postoje);

załączniki 2, 3, 6, 7 do Części II, VI i VII powyższego regulaminu;

Regulamin Piechoty 1921 r. Część I. (Musztra);

Regulamin Piechoty 1921 r. Część III. (Walka Oddziałów Piechoty);

Regulamin Jazdy 1921 r. Część II. (Musztra i Obroty Oddziałów Jazdy).

9. Wydane dotąd: projekty Tymcz. Reg. Sł. Pol. Część II, oraz Część VI i VII nadto dotychczasowe przepisy: „Piechota (Musztra Formalna i Szkoła Walki)“ z wyjątkiem dodatków, wrześnie przepisy p. t.: „Regulamin Kawalerji“ należy zniszczyć jako nieważne. Równocześnie polecane lub dozwolone podręczniki pomocnicze omawiające i uzupełniające wspomniany wyżej regulamin: „Piechota (Musztra Formalna i Szkoła Walki)“ lub „Regulamin Kawalerji“ stają się nieważne.

O. III Szt. 3384 O. i K.

300.

Oficerowie łącznikowi przy Y. M. C. A.

Celem unormowania przydziałów oficerów łącznikowych do Y. M. C. A. ustanawiam przy Zarządzie Głównym Y. M. C. A. I oficera łącznikowego (por. - ppor.), pozostającego na etacie Oddz. III Sztabu M. S. Wojsk.

Oficerowie przydzieleni w wyjątkowych wypadkach do innych czynności w Y. M. C. A. (fachowcy sportowi i t. p.) pozostają w ewidencji i na etacie macierzystej jednostki. Ta sama zasada stosuje się w D. O. Genach i garnizonach, gdzie Y. M. C. A. pracę swą prowadzi, a za-chodzi rzeczywista potrzeba of. łącznika. Decyzja co do konieczności odkomenderowania oficera łącznikowego do Y. M. C. A. — należy do kompetencji Oddziału III Sztabu M. S. Wojsk.

Personel szeregowy przydzielany być może tylko w koniecznych wypadkach z pozostawieniem na etacie macierzystej jednostki; o potrzebie przydziału decyduje odnośny D. O. Gen. (wydział III-b.).

1-szego każdego miesiąca wykazuje Y. M. C. A. ilość szeregowych, odkomenderowanych do niej na stałe (dłużej niż dwa tygodnie).

Jednocześnie znoszę etat of. łącznikowego przy P. B. K., jako niepotrzebnego w danej chwili. (Dz. R. tj. ex 20 § 196).

D. VI 2030. O.

301.

Zmiana terminologii przy określaniu czasowej niezdolności oficerów (równorzędnych) do służby wojskowej (zmiana „San. 6“).

Wobec używanego często w oficerskich aktach superrewizyjnych, nadsyłanych z D. O. Gen., na rozstrzygnięcie M. S. Wojsk. wyrazu „uposażenie pensyjne“ przy określaniu przysługujących poborów, polecam:

W częściowej zmianie „San 6“, czasowo, aż do uchwalenia wojskowej ustawy emerytalnej i stosownych do niej zarządzeń definitywnych, zaniechać określenia „uposażenie pensyjne“, stosowanego w tymczasowych przepisach rewizyjnych i superrewizyjnych „San. 6“ (str. 13, 14, 23, 25, 26, 30, 31, 34, 36 i 37), a używać następujących określeń:

„Czasowo do służby niezdolny — udzielić urlopu na przeciąg miesięcy,

- a) z czasowym zaopatrzeniem inwalidzkim, lub
- b) bez poborów.

U w a g a a d a: Czasowe zaopatrzenie inwalidzkie przyznawać należy w wysokości zależnej od procentu utraconej zdolności do zarobkowania.

Jednocześnie przypominam, że przed rozpoczęciem postępowania rewizyjnego i superrewizyjnego, w odpowiednich wypadkach, winny być wykorzystywane przepisy, znajdujące się w instrukcji „San 6“ (do Art. II — pkt. A, str. 23 i 24).

W związku z powyższym zarządzam:

1. Osoby wojskowe, oficerowie i szeregowi czasowo do służby niezdolni z orzeczeniem: „z czasowym zaopatrzeniem inwalidzkim“, — otrzymują zasiłki, względnie zaliczki, na renty inwalidzkie bez względu na czasokres urlopowania, o ile urlopowanie ich nastąpiło w drodze superrewizji.

2. Pobory czynne otrzymują przez czas urlopu tylko osoby wojskowe, urlopowane z powodu czasowej niezdolności do służby wojskowej na podstawie świadectwa wojskowo-lekarskiego (szpitalnego), bez postępowania rewizyjnego (superrewizyjnego), tudzież osoby wojskowe, urlopowane z powodu niemożności pełnienia służby, do czasu zatwierdzenia aktu superrewizyjnego.

D. VI 1370. O.

302.

Uzupełnienie tymcz. zaświadczeń zarządzonych przez „San. 6“.

Wobec konieczności uzupełnienia Tymczas. Zaświadczeń, sporządzanych przez Oddziały w myśl „San. 6“ str. 57 (w wypadku zwolnienia, lub urlopowania szeregowego drogą rewizji lekarskiej) zarządzam, by na będących w użyciu formularzach Tymczasowych Zaświadczeń (wzór „San. 6“, zał. 4 na str. 67) dopisywać jako rubryki:

- 5. Ścisłe rozpoznanie lekarskie cierpienia (kalectwa).
- 6. Zależność cierpienia (kalectwa) od służby wojskowej.

Ponadto przypominam, że jeden egzemplarz Tymczasowego Zaświadczenia wysyłać należy do Okr. Eksp. S. O. Dep. San. w obrębie, której zamieszkuje stale szeregowy, a nie do Sekcji Opieki Dep. San. w Warszawie.

D. VII 19709/N.

303.

Ubezpieczenia urzędników cywilnych instytucji wojskowych w Kasach Chorych.

W myśl art. 4 Ustawy z dnia 19 maja 1920 r. (Dz. Ustaw Nr. 44/20, poz. 272), urzędnicy państwowi powołani na podstawie nominacji nie podlegają obowiązkowi ubezpieczenia w Kasach Chorych.

Ponieważ urzędnicy cywilni instytucji wojskow. są urzędnikami państwowymi, aczkolwiek nieetatowymi (Dz. Rozk. Wojsk. Nr. 8/20, pkt. 161) i przyjmowani są przez nominację ogłaszaną w Rozkazie Dziennym M. S. Wojsk., względnie D. O. Genów — tem samem obowiązkowi ubezpieczenia nie podlegają.

Przepis ten jednakże nie odnosi się do urzędników kontraktowych, którzy obowiązkowi ubezpieczenia podlegają.

271

304.

Unieważnienia.

Unieważniam następujące dokumenty:

1. Książkę poborów, wystawioną na nazwisko ppor. Komara Adolfa przez Kom. Gosp. I. (l. p. a. p. Lek. za L. 80).

Ostrzegam wszystkie Komisje Gospodarcze przed czynieniem jakichkolwiek wypłat na powyższą.

W razie odnalezienia należy zwrócić do Intendentury II Armji, z powołaniem się na L. 5527/Int. III. N. (D. VII. 27820/N.).

2. Książkę mundurową, wystawioną na nazwisko por. Lubicz-Wojciechowskiego Marjana Witolda, skradzioną w drodze z Warszawy do Częstochowy za L. 24681/Komp. Gosp. Dowództwa Wojsk Samochodowych O. G. K. w dniu 20 kwietnia 1920 r.

D. VI 4003. O.

Sprośowania.

1.

W Dzienniku Rozkazów Nr. 11 z dnia 22/III.1921, poz. 216, str. 197, pkt. B.-1c) z góry wiersz 11 wydrukowano:

c) jeden oficer (pożądany oficer gosp.). Jako siły pomocnicze bez prawa głosu decyd.,
a) jeden urzędnik rejestr. Okr. Wksp. S. O. oficer (urzęd.) P. K. U.

Powinno być:

c) jeden oficer (pożądany oficer gosp.) jako siły pomocnicze bez prawa głosu decyd.,
a) Jeden urzędnik rejestr. Okr. Eksp. S. O. oficer (urzędnik) P. K. U.

D. VII 2433. Żywn.

2.

Instrukcja Gospodarcza dla Wojennych Stacji Wyżywienia, ogłoszona w Dz. R. Nr. 50/20, poz. 1044 zawiera następujące omyłki drukarskie:

1. punkt 2-gi, ustęp 2-gi, powiedziano: „Paszy treściwej Staw w zasadzie niewystarcza” — Winno być „ . . . nie dostarcza”,

2. punkt 3: za słowami „X rangi” postawić należy nawias . . .), zaś przecinek po słowach „służby gospodarczej” skreślić,

3. punkt 6, poz. 6 zamiast słów „na zasadzie tak. A” winno być „na zasadzie tab. A”,

4. punkt 7, zamiast słów „lub wskazujące dokumentami” winno być „lub wykazujące dokumentami”,

5. punkt 8, zamiast słów „o przypuszczalnym terminie nadejściu” winno być: „nadejścia”,

W ustępie 3-cim na wstępie zamiast „Wymienione pod L. 6”, winno być: „Wymienione pod L. 5”,

6. punkt 12, zamiast słów „z wyjątkiem wypadku pod L. 9”, winno być: „z wyjątkiem wypadku pod L. 10”,

7. punkt 13, ustęp 3, zacytowany tam wzór Nr. 1 oznaczony jest w załącznikach mylnie jako wzór Nr. 4; poprawić należy załącznik,

8. punkt 16, poz. b. zacytowany tam wzór Nr. 2 oznaczony jest w załącznikach mylnie jako wzór Nr. 5, poz. c, wzór Nr. 3 oznaczony w załącznikach mylnie jako wzór 6, poz. d, wzór 4 oznaczony w załącznikach mylnie jako wzór Nr. 7, poz. e, wzór 5 oznaczony w załącznikach mylnie jako wzór Nr. 3, ustęp 2-gi, należy wstawić między słowa „do” a „dokonanych”,

literę „o“, ustęp 4-ty, wzór 6-ty oznaczony w załącznikach mylnie jako wzór Nr. 9, załączniki należy poprawić. Do punktu 16-go ustępu 4-go nadmieniam że w odpisach raportów przesyłanych przez Intendenturę Dep. VII Gosp. może być opuszczane wyszczególnienie pozostałości artykułów spożywczych i paszy, ponieważ takowe wartości przedstawia tylko dla Intendentury.

Punkt 17, ustęp 2-gi, ostatnie zdanie, zamiast słów „wymienionych pod L. 15“, winno być „ pod L. 16“,

punkt 18, ustęp 2-gi, zamiast: „artykuły 6, 7, 8, 9, 10, 13 i 14“, winno być: „artykuły 5, 6, 7, 8, 9 (tylko ustęp 1-szy), 10, 11, 12, 14 i 15“.

Wszystkie Intendentury winny o powyższych poprawkach bez zwłoki powiadomić podległe im Staw.

Warszawa, dnia 19 kwietnia 1921 r.

Minister Spraw Wojskowych
(—) Sosnkowski,
generał-porucznik.

Do niniejszego numeru załącza się dodatek „Przegląd Ustaw Sejmowych i Rozporządzeń Władz Centralnych“ № 15.

Wydano w Ministerstwie Spraw Wojskowych.

Tłoczono w Zakładach Graficznych Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Za Nr. 4291. 7000. 19.IV.1921

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

273
150

D. II 4856.

OBWIESZCZENIA.

Przeprowadzenie służby telegraficznej i telefonicznej.

W urzędach pocztowych Narajów, powiatu Brzeżany i Roś, powiatu Wołkowysk zaprowadzano służbę telegraficzną i telefoniczną.

D. II 8930.

W urzędzie pocztowym Druskienniki, powiat Grodno, zaprowadzano prywatny ruch telegraficzny dnia 25 marca b. r.

MINISTER SPRAW WOJSKOWYCH

L.....

(fotografia)

Warszawa, dn.....1921 r.

P E Ł N O M O C N I C T W O .

W myśl Dekretu Naczelnego Wodza L..... z dnia..... (Dziennik
Rozkazów M. S. Wojskowych Nr..... z r. 1921 L.....) udzielam Panu.....
.....pełnomocnictwa do przeprowadzenia kontroli całokształtu
gospodarki i administracji wojskowej.

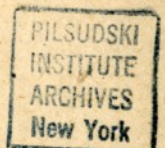
Rzeczony pełnomocnik, występujący jako mój bezpośredni wysłannik, ma prawo nieogra-
niczonej kontroli: zakres jego działania obejmuje wszystkie podległe mi instytucje wojskowe
(dowództwa, urzędy, oddziały, zakłady, fabryki, warsztaty, składy, magazyny), całą ich gospo-
darke, administrację i wykonywane przez nie roboty i przedsięwzięcia.

Rozkazuję przełożonym wszystkich stopni udzielać Panu.....
.....pomocy przy wykonaniu jego czynności, stosować się do wszelkich otrzy-
mywanych od niego wezwań i zapewnić mu wszelkie potrzebne środki lokomocji.

Minister Spraw Wojskowych

Generał-porucznik

(Własnoręczny podpis)

275
481

PRZEGLĄD USTAW SEJMOWYCH I ROZPORZĄDZEŃ WŁADZ CENTRALNYCH.

TREŚĆ:

	str.
A. 1. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 19 marca 1921 r., uzupełniające rozporządzenia z dnia 29 września 1920 r., w przedmiocie walki z księgosuszem i z dnia 26 listopada 1920 r., w przedmiocie nadzoru sanitarno-weterynaryjnego na linii kordonu, ustanowionego przez Ministerstwo Spraw Wojsk.	1
2. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego, oraz Ministrów Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Spraw Wewnętrznych z dnia 23 marca 1921 roku, w przedmiocie wykonania ustawy z d. 17 grudnia 1920 roku o nadaniu ziemi żołnierzom W. P.	2
B. Wykaz treści dzienników urzędowych	5

A.

1.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 19-go marca 1921 r.,

uzupełniające rozporządzenia z dn. 23 września 1920 r., w przedmiocie walki z księgosuszem (Dz. U. Rz. P. z r. 1920, № 94, poz. 623) i z dn. 26 listopada, 1920 w przedmiocie nadzoru sanitarno-weterynaryjnego na linii kordonu, ustanowionego przez Ministerstwo Spraw Wojskowych (Dz. U. Rz. P. z r. 1920, № 114, poz. 75).

(Dziennik Ustaw № 31 z dn. 6 kwietnia 1921 r., poz. 190)

Na podstawie art. 1099 i 1126—1148 Ustawy Lekarskiej (Zb. praw. Ces. Ros. tom. XIII, wyd. 1905 r.) i § 1 ustawy z dn. 29 lutego 1880 r., o zapobieganiu księgosuszowi i jego tępieniu (Dz. u. p. austr. Nr. 37), oraz ustawy z dnia 6 sierpnia 1909 r. zmieniającej niektóre postanowienia tej ustawy (D. u. p. austr. Nr. 180), zarządza się co następuje:

§ 1. Ograniczenia transportu produktów pochodzenia zwierzęcego, przewidziane w art. 2 ust. III rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych w przedmiocie walki z księgosuszem (Dz. U. Rz. P. z r. 1920, Nr. 94, poz. 623) dotyczą jedynie produktów, pochodzących ze zwierząt, przeżuujących, a mianowicie: bydła rogatego, owiec i kóz.

§ 2. Do przedmiotów, wymienionych w art. 2 ust. III rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych w przedmiocie walki z księgosuszem (Dz. U. Rz. P. z r. 1920, Nr. 94, poz. 623), których transport przez linię graniczną ochronną z obszarów, położonych na wschód od tej linii jest wzbroniony, zalicza się także kości w stanie nieprzerobionym i zboże w snopach.

§ 3. Do surowych produktów, pochodzących ze zwierząt przeżuujących, a mianowicie: bydła rogatego, owiec i kóz, wymienionych w art. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 26 listopada 1920 r., w przedmiocie nadzoru sanitarno-weterynaryjnego na linii kordonu, ustanowionego przez Ministerstwo Spraw Wojskowych (Dz. Ust. Rz. P. z r. 1920, Nr. 114, poz. 757), których transport na zachód od tej linii jest wzbroniony, zalicza się także kości w stanie nieprzerobionym i rogi.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej w dniu ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
J. Raczyński

Minister Spraw Wojskowych:
w z. De Henning-Michaelis.

2.

ROZPORZĄDZENIE

Prezesa Głównego Urzędu Ziemiańskiego, oraz Ministrów Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Spraw Wojskowych, w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Spraw Wewnętrznych

z dnia 23 marca 1921 r.,

w przedmiocie wykonania ustawy z dn. 17 grudnia 1920 r., o nadaniu ziemi żołnierzom W. P. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 4 z r. 1921, p. 18).

(Dziennik Ustaw № 31 z dn. 6 kwietnia 1921 r., poz. 192)

Na mocy art. 13 powołanej ustawy, zarządza się co następuje:

§ 1. Za żołnierzy W. P., którzy bronili granic Ojczyzny uważa się: szeregowców, podoficerów, oficerów i równorzędnych W. P. i tych byłych polskich formacji ochotniczych, które ustali szczegółowo Minister Spraw Wojskowych, a którzy pełnili służbę przez czas conajmniej 4-ch miesięcy lub z powodu choroby, odniesionych ran i uszkodzeń przez czas krótszy, bez względu na to, czy w chwili obecnej pozostają w W. P., czy są czasowo lub stale zwolnieni.

Za inwalidów uważa się b. żołnierzy W. P. i formacji ochotniczych, którzy wskutek uszczerbku na zdrowiu, doznanego w czasie i z powodu służby wojskowej, utracili częściowo lub względnie całkowicie zdolność zarobkowania i którzy jako inwalidzi zostali zarejestrowani przez władze wojskowe (art. 1).

§ 2. Za inwalidów i żołnierzy, którzy szczególnie się odznaczyli uważa się:

- a) kawalerów orderu „Virtuti Militari” i odznaczonych „Krzyżem Walecznych“;
- b) inwalidów i żołnierzy, których zasługi wojskowe na froncie zostały stwierdzone przez odznaczenia lub pisemne dowody uznania, rozkazyienne, przedstawienia do orderu i t. p.

Minister Spraw Wojskowych może w wyjątkowych wypadkach uznać za szczególnie odznaczonych tych żołnierzy i inwalidów, którzy z przyczyn od nich niezależnych (stan zdrowia lub względy służbowe) nie mogli pełnić służby na froncie (art. 2, p. a).

§ 3. Za żołnierzy, którzy dobrowolnie do W. P. wstąpili i odbyli służbę frontową (art. 2, p. b), uważa się: wszystkich ochotników, którzy wstąpili do W. P. w okresie od 1 listopada 1918 r., oraz żołnierzy z tych b. polskich formacji ochotniczych, które ustali szczegółowo Minister Spraw Wojskowych, a którzy służyli conajmniej cztery miesiące w oddziałach frontowych. Ograniczenie co do służby frontowej czteromiesięcznej niestosuje się do tych ochotników, którzy wstąpili do W. P. na

skutek odezwy Rady Obrony Państwa z dnia 3 lipca 1920 r., oraz tych, którzy wskutek odniesionych ran i uszkodzeń lub choroby służbę frontową opuścili (art. 2, p. b.).

§ 4. Do opłatnego otrzymania ziemi w miarę rozporządzalnego zapasu, uprawnieni są nie należący do kategorii, wymienionych w §§ 2 i 3:

- a) inwalidzi,
- b) żołnierze uzdolnieni do pracy na roli (art. 3).

§ 5. Za uzdolnionych do pracy na roli uważa się tych żołnierzy, których stan zdrowotny pozwala na prowadzenie gospodarki rolnej, chociażby nawet zawodowego wykształcenia rolniczego nie posiadali. Pierwszeństwo wśród kandydatów o jednakowych kwalifikacjach mieć będą: zawodowi rolnicy i pochodzący z powiatów, objętych ustawą z dnia 17 grudnia 1920 r., o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 4 z 1921 roku, poz. 17), (art. 3).

§ 6. Minister Spraw Wojskowych osobnym rozporządzeniem powoła do życia komisje kwalifikacyjne, które dokonają podziału ubiegających się o nadanie ziemi na kategorie §§ 1—5 wymienione (art. 9).

§ 7. Rozdział nadanej działki zemi (osady żołnierskiej), wystarczającej do prowadzenia samodzielnego gospodarstwa winien być określony ściśle według warunków lokalnych, w szczególności: rodzaju gleby, warunków zbytu, stosunków komunikacyjnych, oraz stosunków rodzinnych ubiegających się o nadanie ziemi, przyczem wielkość poszczególnej osady żołnierskiej nie może przekraczać 45 ha łącznie z ziemią dotychczas posiadaną.

O ile rozmiar osady żołnierskiej, która ma być nadana łącznie z ziemią posiadaną przez ubiegającego się, przenosić będzie 45 ha, wówczas nadanie uwarunkowaniem będzie od zbycia odpowiedniej ilości posiadanej uprzednio ziemi (art. 5).

§ 8. Powiatowy komitet nadawczy ustali szczegółowy plan kolonizacyjny, w którym uwzględnione być winny: klasyfikacja gruntów, wyłączenie z pod kolonizacji gruntów niezbędnych na przeprowadzenie komasacji i regulacji serwitutów, zachowanie i należyte zużytkowanie cennych budowli i urządzeń, podział zabudowań folwarcznych, przeprowadzenie dróg dojazdowych i polnych, sprostowanie granic, projekt zabudowania nowej osady (plan regulacyjny i zapewnienie zaopatrzenia w wodę) (art. 5).

§ 9. Osady żołnierskie nie mogą być bez zezwolenia Urzędów Ziemskich dzielone w naturze, ani aljenowane aktami prawnymi między żyjącymi i na wypadek śmierci, pod tytułem darmym i obciążającym aż do czasu spłaty ceny nabycia, w żadnym jednak razie nie przed upływem 25 lat od czasu ich nadania, a wszelkie umowy zawarte bez zezwolenia Okręgowych Urzędów Ziemskich są nieważne.

Przy dokupnie gruntów do gospodarstwa już istniejącego, mogą Urzędy Ziemskie uzależnić nabycie od zgody nabywcy na poddanie powyższym zastrzeżeniom całego gospodarstwa nabywcy.

Ograniczenia powyższe powinny być wpisane do aktu nadawczego.

Okręgowe Urzędy Ziemskie udziela zezwoleń na podział lub sprzedaż osady żołnierskiej w wypadkach, gdy stosunki gospodarcze lub rodzinne osadnika wymagają niezbędnie podziału osady na części zdolne do samoistnej egzystencji gospodarczej (art. 10).

§ 10. Spółki ziemskie, złożone wyłącznie z osadników wojskowych, uprawnionych do otrzymania ziemi, a utworzone w celu wspólnego władania i uprawiania otrzymanej ziemi, oraz przygotowania warunków dla prowadzenia samodzielnej gospodarki rolnej poszczególnych członków spółki, w przyszłości otrzymać mogą ziemię i pomoc państwową, o ile związane będą na podstawie zasad umowy takiej spółki ziemskiej, opracowanych przez Główny Urząd Ziemski w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych (art. 5).

§ 11. Obowiązek osiedlenia się w terminie rocznym od dnia nadania ziemi dotyczy w pierwszym rzędzie osadnika lub absolutnej większości członków spółki ziemskiej.

W razie niemożności osiedlenia się, obowiązek powyższy dotyczy rodziny osadnika, za którą uważa się żonę, krewnych wstępnych i zstępnych bez ograniczenia stopnia, krewnych bocznych do czwartego stopnia, powinowatych do drugiego stopnia i dzieci nieślubne.

W wypadkach wyjątkowych, gdy osadnik pełni służbę publiczną, Główny Urząd Ziemski w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wojskowych i Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych może zezwolić w każdym poszczególnym wypadku na osiedlenie przez czas trwania służby publicznej pełnomocnika lub dzierżawcy, jeśli zarówno osoby tychże, jak i warunki umowy dają rękojmię należytego zagospodarowania osady wojskowej.

Za zagospodarowanie osady uważa się uruchomienie gospodarstwa rolnego i utrzymywanie go przynajmniej na średnim stopniu intensywności przy uwzględnieniu ogólnych i specjalnych miejscowych warunków gospodarczych (art. 6).

§ 12. W każdym wypadku, w którym zachodzić będzie potrzeba usunięcia osadnika z nadanej osady, powiatowy komitet nadawczy przed wydaniem orzeczenia winien ustalić, czy zachodzi wina osadnika w niewypełnieniu obowiązku osiedlenia się lub zagospodarowania osady, zwłaszcza zaś, czy osadnik ubiegał się i otrzymał konieczną pomoc państwową do zagospodarowania osady.

Eksmisję przeprowadzają powiatowe władze administracyjne na podstawie orzeczeń i na wniosek powiatowego komitetu nadawczego, a osada wraca bezpośrednio do dyspozycji powiatowego komitetu nadawczego z równoczesnym przepisaniem tytułu własności osady w odnośnych księgach hipotecznych na rzecz Państwa.

Osadnikom należy się zwrot wpłaconej kwoty ceny nabycia, oraz koniecznych i pożytecznych wkładów (art. 6).

§ 13. Wysokość opłaty za grunta i budynki nadane sposobem opłatnym określoną będzie przez powiatowy komitet nadawczy w gotówce w rozmiarach, odpowiadających wartości 30—100 kg. żyta za hektar rocznie i winna być ściśle dostosowaną do miejscowych warunków jako to: jakości gleby, stanu kultury rolnej, konfiguracji terenu, znaczniejszych użytków klas niższych, położenia parceli, stosunku do sieci dróg komunikacyjnych, warunków zbytu i t. p.

Wartość od 30—100 kg. żyta ma być obliczoną corocznie według cen kontyngensowych, a w braku tychże według bieżących cen miejscowych w miesiącu grudniu każdego roku; ustalonych przez powiatowy komitet nadawczy (art. 7).

§ 14. Osobne rozporządzenie określi sposób, w jaki mają być pobierane opłaty od osadników, tryb postępowania przy nieterminowem uiszczaniu rat, wysokość procentów za zwłokę, warunki przyznawania ulg, zwrot poniesionych wkładów przy przymusowem usunięciu osadnika i t. d. (art. 7).

§ 15. Pomoc jakiej udzieli Państwo w miarę możliwości do zagospodarowania osad żołnierskich, nie może przekraczać następujących najwyższych norm dla poszczególnego osadnika:

- a) z inwentarza żywego i martwego, pochodzącego z demobilizacji wojska: para koni z uprzężą i wóz;
- b) materiał budowlany w ilości 80 m³ drzewa.
- c) kredyt, który ustali corocznie Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych w gotówce lub w środkach produkcji rolnej; na rok b. ustala się wysokość kredytu do 50.000 mk.
- d) kredyt na pomoc w budowie w gotówce lub materiałach po za drzewem budulcowem (p. b.) do wysokości 50.000 mk. na rok bieżący.

Celem otrzymania pomocy państwowej winni osadnicy poczynić odpowiednie zgłoszenie do właściwego Powiatowego Komitetu Nadawczego ze szczegółowym wymieniem rodzaju i zakresu pomocy rolnej.

Powiatowe Komitety Nadawcze po zbadaniu stosunków na miejscu, orzekają o niezbędności i rozmiarze udzielić się mającej pomocy państwowej.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Ziemskiego wyda szczegółowe przepisy o trybie udzielania i warunkach korzystania z pomocy państwowej (art. 8).

§ 16. Na podstawie orzeczenia powiatowego Komitetu Nadawczego o nadaniu ziemi, działki oddane będą w posiadanie osadnikom. Przy oddaniu w posiadanie winien być sporządzony i podpisany przez przedstawiciela Powiatowego Komitetu Nadawczego, wójta gminy i osadnika, protokół, oraz przeprowadzone tymczasowe pomiary na gruncie miejscowymi środkami i okopcowanie osady.

Na mocy powyższego protokołu i tymczasowych pomiarów powiatowy Komitet Nadawczy wyda osadnikowi lub spółce akt nadawczy w terminie trzech miesięcy od daty sporządzenia protokołu.

Wzory protokołu i aktu nadawczego ustali Główny Urząd Ziemski w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Akt nadawczy stanowi tytuł własności nadanej osady i winien być zarejestrowany u właściwego rejenta lub pisarza hipotecznego celem późniejszego wniesienia do ksiąg hipotecznych (art. 11).

§ 17. Powiatowe komitety nadawcze, utworzone w myśl art. 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1920 r., o przejęciu na własność Państwa ziemi w niektórych powiatach Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 4 z 1921 r., poz. 17) rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 16 marca 1921 r. dokonywać będą wszelkich czynności związanych z nadaniem ziemi (art. 11).

W szczególności należy do powiatowych komitetów nadawczych w powyższym zakresie:

- a) opracowywanie planów kolonizacyjnych (§ 8);
- b) ustalanie obszaru poszczególnych osad (§ 7);
- c) ustalanie niezbędności i rozmiaru pomocy państwowej (§ 15);
- d) wydawanie orzeczeń o nadaniu ziemi (§ 16);
- e) oddawanie osad w posiadanie (§ 16);
- f) wydawanie aktów nadawczych (§ 16);
- g) orzekanie o potrzebie usunięcia osadnika.

§ 18. Minister Spraw Wojskowych zapewni na właściwej drodze powiatowym komitetem nadawczyim niezbędną pomoc władz i urzędów wojskowych dla celów osadnictwa, w szczególności przez dostarczenie:

- a) fachowych sił mierniczych;
- b) poszczególnych żołnierzy lub oddziałów wojskowych dla przedsiębrania potrzebnych robót;
- c) środków przewozowych wszelkiego rodzaju z odpowiednią obsługą (art. 12).

§ 19. Nadzór i kontrola w najwyższej instancji w sprawach osadnictwa wojskowego przy wykonaniu niniejszego rozporządzenia należy do kompetencji i wzajemnego porozumienia Głównego Urzędu Ziemskiego, Ministerstwa Spraw Wojskowych i Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, a w szczególności:

- a) kwalifikowanie zgłoszeń i pomoc wojskowa — do kompetencji Ministerstwa Spraw Wojskowych;
- b) udzielanie pomocy państwowej (art. 8, p. 1, 2 i 3) — do kompetencji Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych;
- c) techniczne przeprowadzenie osadnictwa — do kompetencji Głównego Urzędu Ziemskiego.

§ 20. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego:
T. Wilkoński

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
w z. Z. Chmielewski

Minister Spraw Wojskowych:
Sosnkowski

Minister Spraw Wewnętrznych:
L. Skulski

Minister Skarbu:
w z. Rybarski

B.

I. DZIENNIK USTAW.

№ porządk	Dziennik Ustaw		T R E Ś Ć	Patrz
	Nr.	poz.		
998	30 6.IV.21	169	Ustawa z d. 25 lutego 21 r., w przedm. zmian w ustawodawstwie karnem. obowiązującym w b. zab. ros.	
999	30	170	Ustawa z d. 17 marca 21 r., o wykonaniu ślubu uczynionego przez Sejm Czteroletni wzniesienia w Warszawie świątyni pod wezwaniem „Opatrzności Bożej“.	
1000	30	171	Ustawa z d. 17 marca 21 r., o wzniesieniu w Warszawie przez Państwo „Domu Ludowego Rzplitej“.	
1001	30	172	Ustawa z d. 18 marca 21 r., w przedm. niektórych zmian w przep. tymcz. o urządzeniu sądownictwa w b. Król. Polskiem.	
1002	30	173	Ustawa z d. 18 marca 21 r., o wynagrodzeniu ławników sądów pokoju.	

PŁSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PŁSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

Nr. porząd.	Dziennik Ustaw		T R B Ś Ó	Patrz:
	Nr.	poz.		
1003	30	174	Ustawa z d. 18 marca 21 r., o przyznaniu kredytu trzech miliardów marek na pomoc rolną.	
1004	30	175	Ustawa z d. 18 marca 21 r., o zmianie niektórych postanowień ustawy z d. 13 lipca 20 r., o uposażeniu nauczycieli i dyrektorów państwowych szkół średnich ogólnokształcących, seminarjów nauczycielskich i preparand, oraz wizytatorów szkół.	
1005	30	176	Ustawa z d. 18 marca 21 r., w przedm. zmiany niektórych przep. niemieckiej ustawy o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych.	
1006	30	177	Ustawa z d. 18 marca 21 r., o zwalczaniu przestępstw z chęci zysku, popełnionych przez urzędników.	
1007	30	178	Rozp. R. Min. z d. 23 marca 21 r., w przedm. rozciągnięcia rozp. tymcz. R. Min. z d. 1 września 19 r., normującego przenoszenie własności nieruchomości ziemskich, oraz ustawy z d. 6 lipca 20 r., o organizacji urzędów ziemskich na ziemi przyłączone do Rzplitej na podstawie umowy o preliminaryjnym pokoju i rozejmie, podpisanej w Rydze d. 12 października 20 r.	
1008	31 6. 21	179	Ustawa z d. 17 marca 21 r., w przedm. przyznania ponownego nadzwyczajnego dod. drożyznianego dla cywilnych emerytowanych funkcjonariuszów państwowych i kolejowych, dla nauczycieli szkół powszechnych, średnich i wyższych, jakoteż dla wdów i sierot po nich, oraz księży emerytów, w końcu dla emerytów wojskowych b. państw zaborczych, tudzież wdów i sierot po nich.	
1009	31	180	Ustawa z d. 17 marca 21 r., w przedm. dod. drożyznianych do rent ubezpieczenia inwalidów, z powodu starości i dla rodzin po ubezpieczonych, zapewnionych obowiązującą w b. dz. pr. ordynacją ubezpieczeniową Rz. Niem. z d. 19 lipca 1911 r.	
1010	31	181	Ustawa z d. 18 marca 21 r., w przedm. zmiany przep. o wymiarze grzywien, nawiązek i wynagrodnego w b. dz. pr.	
1011	31	182	Ustawa z d. 18 marca 21 r., w przedm. nadzwyczajnego kredytu na zakup zagranicznego zboża siewnego.	
1012	31	183	Ustawa z d. 18 marca 21 r., w przedm. uzupełnienia ustawy z d. 15 lipca 20 r., o likwidacji majątków prywatnych w wykonaniu traktatu pokoju, podpisanego w Wersalu d. 28 czerwca 19 roku.	
1013	31	184	Rozp. Min. P. i T. z d. 24 lutego 21 r., w spr. podwyższenia opłat za telegramy zagraniczne.	

№ porządk.	Dziennik Ustaw		T R E Ś Ć	Patrz.
	№	poz.		
1014	31	185	Rozp. Min. R. i D. P. w porozumieniu z Min. Spr. Wewn. z d. 8 marca 21 r., w przedm. rozszerzenia niektórych postanowień rozp. z d. 2 czerwca 20 r., dotyczącego się walki z zarazą płucną u bydła rogatego na obszarze Wojew.: Białostockiego, Kieleckiego, Łódzkiego, Lubelskiego i Warszawskiego.	
1015	31	186	Rozp. Min. K. Ż. z d. 8 marca 21 r., w spr. przep. kolejowych ajencji celnych.	
1016	31	187	Rozp. Min. Sk. z d. 11 marca 21 r., w przedm. ograniczenia mocy obowiązującej rozp. z d. 12 maja 20 r., o rozciągnięciu na obszarze b. zab. ros. działania dekretu w przedm. wprowadzenia podatku od zysków wojennych z d. 5 lutego 19 r., na zyski, względnie dochody osiągnięte w latach 19 i 20.	
1017	31	188	Rozp. Min. K. Ż. z d. 15 marca 21 r., w spr. zaokrąglenia należności, pobieranych według taryfy osobowej i bagażowej, oraz towarowej.	
1018	31	189	Rozp. Min. Spr. Wewn. z d. 16 marca 21 r., w przedm. uchylecia rozp. o ograniczeniu urządzania przedstawień kinematograficznych.	
1019	31	190	Rozp. Min. R. i D. P. i Min. Spr. Wojsk. z d. 19 marca 21 r., uzupełniająca rozp. z d. 29 września 20 r., w przedm. walki z księgosuszem i z d. 26 listopada 20 r., w przedm. nadzoru sanitarno-weterynaryjnego na linii kordonu, ustanowionego przez M-wo Spr. Wojsk.	A. Przegląd Nr. 22.20, poz. 2.
1020	31	191	Rozp. Min. P. i O. S. z d. 22 marca 21 r., w przedm. powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej.	
1021	31	192	Rozp. Prezesa G. U. Z., oraz Min. R. i D. P., Spraw Wojsk. w porozumieniu z Min. Sk. i Spr. Wewn. z d. 23 marca 21 r., w przedm. wykonania ustawy z d. 17 grudnia 1920 roku, o nadaniu ziemi żołnierzom W. P.	A. Przegląd Nr. 3.21, poz. 2.
1022	31	193	Rozp. Min. Spr. Wewn. z d. 24 marca 21 r., w przedm. uchylecia rozp. Min. Spr. Wewn. z d. 26 sierpnia 20 r., w przedm. uregulowania ruchu ulicznego.	

2. MONITOR POLSKI

№ porządk.	Monitor		T R E Ś Ć	Patrz.
	Nr.	poz.		
1023	74 L.V.21	115	Rozp. R. Min. z d. 18 marca 21 r., w przedm. statutów organizacyjnych M-w i Urzędów Centralnych.	
1024	74	116	Rozp. Min. Sk. w przedm. dalszej zmiany rozp. z d. 5.VII.19 r. Dz. U. Min. Sk. Nr. 16 ex 19, „Monitor Polski“ Nr. 150 ex 19 w brzmieniu ustalonym rozp. z d. 18 maja 20 r. Dz. U. Min. Sk. Nr. 21 ex 20, „Monitor Polski“ Nr. 122 ex 20 o handlu cygarami, cygaretkami i tabaką na obszarze b. Król. Kongr. i obwodu Białostockiego.	

INSTITUTE ARCHIVES New York

PLISUDSKI INSTITUTE ARCHIVES

PLISUDSKI INSTITUTE ARCHIVES New York

Nr. porząd.	Monit. Pol.		T R E Ś Ć	Patrz:
	Nr.	poz.		
1025	74	117	Rozp. Min. K. Ż. z d. 9 lutego 21 r., o otwarciu przystanku „Rokiety“.	
1026	75 2.IV.21	118	Rozp. Min. R. P. w porozumieniu z Min. Spr. Wewn. z d. 28 stycznia 21 r., zawierające: Regulamin Państwowej Rady Odbudowy.	
1027	75	119	Rozp. Min. R. P. w porozumieniu z Min. Spr. Wewn. z d. 28 stycznia 21 r., zawierające: Regulamin Okręgowych Rad Odbudowy.	
1028	75	120	Rozp. Min. R. P. w porozumieniu z Min. Spr. Wewn. z d. 28 stycznia 21 r., zawierające: Regulamin Powiatowych Rad Odbudowy.	
1029	75	121	Rozp. Min. R. P. w porozumieniu z Min. Spr. Wewn. z d. 28 stycznia 21 r., zawierające: Regulamin Miejskowych Rad Odbudowy.	
1030	75	122	Rozp. Min. R. P. z d. 26-go listopada 20 r., o organizacji Dyrekcji Budowy Kanałów Żeglugi w Warszawie i Krakowie.	
1031	76 5.IV.21	123	Ok. Min. R. P. wydany w porozumieniu z Min. Spr. Wewn. w przedm. ustalenia sieci dróg wojewódzkich, powiatowych i gminnych, stosownie do ustawy z d. 10 grudnia 20 r. (Dz. Ust. Nr. 6.21, poz. 32), o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzplitej Polskiej.	
1032	77 6.IV.21	124	Rozp. Min. Sk. oraz P. i H. z d. 21 marca 21 r., w przedm. przedłużenia terminu ważności rozp. z d. 26 listopada 20 r. („Monitor Polski“ Nr. 277).	
1033	77	125	Rozp. Min. P. i H. z d. 18 marca 21 r., w przedm. wolnego handlu węglem, przewożonym drogą wodną z kopalń Zagłębia Krakowskiego i Dąbrowskiego do miejscowości położonych nad Wisłą i Przemszą.	

7. DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA KOLEI ŻELĄZNYCH.

Nr. porząd.	Dziennik		T R E Ś Ć	Patrz:
	Nr.	poz.		
1034	9 30.III.21	15	Ok. Min. K. Ż. z d. 6.III.21 r. w spr. ryczałtów na wyjazdy pracowników kolejowych, z ważnością od 1 lipca 20 r.	
1035	9	16	Ok. Min. K. Ż. z d. 9.III.21 r. w spr. podwyższenia mnożnika dla oznaczenia dod. drożyznianego od 1 marca 21 r.	
1036	9	17	Rozp. Min. K. Ż. z d. 1.III.21 r. w spr. Warunków Technicznych na dostawę materiałów konstrukcyjnych.	
1037	9	18	Pismo Min. K. Ż. do Magistratu m. Łodzi z d. 13.II.21 r. w spr. nadania inż. E. Szenfeldowi prawa zejścia na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych od Łodzi przez Rokociny do Tomaszowa.	

Wydano w Ministerstwie Spraw Wojskowych.

Tłoczono w Zakładach Graficznych Ministerstwa Spraw Wojskowych w Warszawie.

Za Nr. 4291. 7000. 19.IV.1921.

MINISTERSTWO SPRAW WOJSKOWYCH

Nr. 10

WARSZAWA,
dn. 12 maja 1921 r.

DODATEK TAJNY

DO Nr. 18
DZIENNIKA ROZKAZÓW

TREŚĆ:

II. Rozkazy Ministra Spraw Wojskowych.

105. Stopniowe przejście do ostatecznej reorganizacji najwyższych władz wojskowych.
106. Pokojowy etat szkoły O. L. K. w Poznaniu i w Krakowie.
107. Etat ofic. szkoły aeronautycznej w Toruniu — uzupełnienie.
108. Redukcja etatu Komendy naftowej w Krośnie.
109. Komisja Zakupu M. S. Wojsk. w Poznaniu.
110. D-wo Wybrzeża Morskiego — zmiana etatu.

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

PILSUDSKI
INSTITUTE
ARCHIVES
New York

284

196

II. ROZKAZY MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH.

B. P. 4164 II.

105.

Stopniowe przejście do ostatecznej reorganizacji najwyższych władz wojskowych.

Na podstawie Dekretu Naczelnego Wodza L. dz. 6922 T. z dnia 3.IV.1921 r., zarządzam w wykonaniu drugiej fazy przejścia do ostatecznej organizacji Najwyższych Władz Wojskowych:

I. Poszczególne Oddziały Nacz. D-twa i Oddziały Szt. M. S. Wojsk. ulegną reorganizacji tworząc częściowo już teraz odpowiednie oddziały przyszłego Sztabu Generalnego.

II. 1. Oddział I powstaje w swej ostatecznej formie jako Oddział I Sztabu Generalnego.

W skład jego wchodzi dotychczasowy Oddział I Szt. M. S. Wojsk. i częściowo dotychczasowy Oddz. I Nacz. Dow.

Do zakresu działania wejdą prócz dotychczasowych spraw obu I Oddziałów, sprawy likwidacyjne w odniesieniu do Armji stojących na froncie wschodnim, prowadzone przez dotychczasowy Oddz. III Nacz. Dow.

2. Oddział II M. S. Wojsk. i Nacz. Dow. pozostaje jeszcze w dotychczasowej formie.

3. Oddział III Szt. M. S. Wojsk. pozostaje w dotychczasowej formie, obejmując nadto agendy Sekcji Wyszkol. i Reg. Oddz. I. Nacz. Dow. i Sekcji Historyczno-Oper. Oddz. III Nacz. Dow.

Oddz. III Nacz. Dow. bez Sekcji historyczno-op. utworzy Oddz. IIIa. Biura Ścisłej Rady Wojennej, który będzie miał swój specjalny zakres działania. Sprawy związane z likwidacją Armji na froncie wschodnim przechodzą jak zaznaczono w pktcie 1-szym.

4. Oddział IV Szt. M. S. Wojsk. wydziela Sekcję Komunikacyjną do dotychczasowego IV. Oddz. Nacz. Dow., który w przyszłości utworzy w tej formie IV Oddział Sztabu Generalnego.

Zakresy działania obu IV Oddziałów pozostają, prócz powyższego zarządzenia, narazie bez zmiany.

5. Oddział V Nacz. Dow. utworzy częściowo Oddz. Va. Biura Ścisłej Rady Wojennej, mający specjalnie określony zakres działania, częściowo wejdzie Oddz. V Nacz. Dow. w skład V. Oddz. Szt. M. S. Wojsk.

Prócz tego wyłoni z siebie Oddz. V Nacz. Dow. Biuro Likwidacyjne Nacz. Dow., które pod kierunkiem ppłka szt. gen. Grabowskiego prowadzić będzie ostateczną likwidację Nacz. Dow. sprawy w zakresie służby wewnętrznej, wpływ i ekspedycją byłego Nacz. Dow. Oddziału Sztab. i zakładów Nacz. Dow. i obejmie pieczę nad archiwum Nacz. Dow.

Z dniem 27 b. m. zamykają Oddziały I, III i V Nacz. Dow. swoje dzienniki wpływu, Biuro Likwidacyjne Nacz. Dow. otwiera z dniem 28 b. m. swój dziennik wpływu.

III. Ostateczna organizacja Najwyższych Władz Wojskowych i ścisłe rozgraniczenie ich zakresów działania będzie podane do wiadomości osobnym rozkazem.

Wszystkie d-twa, oddziały, urzędy i zakłady wojskowe, tak w kraju jak i na froncie, od dnia 28.IV.1921 r. począwszy mają się zwracać:

- a) w sprawach dotyczących się Oddz. 1-go likwidacji Armji na froncie wschodnim do Oddz. I Sztabu Generalnego.
- b) w sprawach Oddz. II, w dotychczasowy sposób.
- c) w sprawach wyszkolenia i spraw dotyczących Sekcji operacyjno-historycznej do Oddz. III Szt. M. S. Wojsk.
- d) w sprawach dotyczących się Oddziału IV w dotychczasowy sposób.
- e) w sprawach Oddziału V do Oddz. V Szt. M. S. Wojsk.

W sprawach wątpliwych zwracają się d-twa i Oddziały frontowe do Biura likwidacyjnego Nacz. Dow.

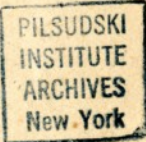
106.

O. I. Szt. 4923. Mob.

Pokojowy Etat Szkoły O. L. K. w Poznaniu i w Krakowie.
(Reorganizacja O. L. K. — Dz. Rozk. Nr. 18.21.)

WYSZCZEGÓLNIENIE	Oficerowie O. L. K.	Szeregowi O. L. K.							Koni				UWAGI			
		Sierżant sztab.	Sierżant	Plutonowy	Kapral	St. szereg.	Szeregowy	Poczt. ofic.	Suma	Sily cywilne	Juczne	Tabor. pociąg.		Suma	Bryczki i powozy	Wozy
Dowódczyni szkoły (mjr.)	1						1	1								
Adjutantka (por.-ppor.)	1															
Pisarka			1					1								
Maszynistka				1				1								
Oficer kasowy	1															
Podoficerowie rachunkowi			1	1				2								
Podoficerowie prowiantowi			1	1				2								
Podoficer mundurowy		1						1								
Personel wychowawczy																
Kapelan (VII kat. płacy)									1							
Lekarz (mjr.-kpt.)	1						1	1								
Kmdtki klas (kpt.-por.)*	*)															
Wykładowcy*)	*)															
Podof. funkcyjni*)			*)					*)								
Oddział sztabowy																
Podoficer funkcyjny		1						1								
Sanitarjuszki					1	1	1	3								
Szewcy									3							
Krawcy							3	3								
Kucharki							3	3								
Praczkі							3	3								
Woźnicy									2							
Obsługa szkoły							18	18								
Tabor													1	2		
Konie										2	2	4				
Razem:	4	2	3	3	1	1	28	2	40	6	2	2	4	1	2	

*) Zależny od ilości klas i wykładanych działów. Wykładowcy zostają w miarę potrzeby odkomenderowani.
Przewiduje się po 200 frekwentantek na każdą szkołę.
Cały wyszczególniony personel oficerski i szeregowy dostarcza O. L. K.

286
197

O. I. Szt. 4960. Org.

107.

Etat ofic. szkoły aeronautycznej w Toruniu — uzupełnienie.

W uzupełnieniu rozkazu Oddz. I Szt. M. S. Wojsk. L. 4557/org. o tymczasowym etacie oficerskiej szkoły aeronautycznej, ogłoszonego w Dz. Rozk. Taj. Nr. 7 ex 20, str. 186, dodaje do etatu szkoły:

Komendanta sterowca — (major)	.	1
i Szeregowca (pocztowy oficerski)	.	1 szeregowiec
oraz Komisję gospodarczą o następującym składzie:		
Oficer kasowy (porucznik-gosp.)	.	1
Podoficer rachunkowy (sł. gosp.)	.	1 sierżant
Pisarz	.	1 szeregowiec
Podoficer prowiantowy (sł. gosp.)	.	1 plutonowy
Szeregowiec prowiantowy	.	1 szeregowiec.

O. IV. Szt. 132. P. W.

108.

Redukcja etatu komendy naftowej w Krośnie.

W związku z przeprowadzonym zwinięciem Ekspozytury Komendy Naftowej w Limanowej (Dz. Rozk. Wojsk. Nr. 1, poz. 11 z dn. 11.I. b. r.), jak również ze względów oszczędnościowych zarządzam z dniem 1.IV b. r. redukcję etatu Komendy Naftowej w Krośnie wraz z Ekspozyturami o trzech oficerów, trzech podoficerów i trzech szeregowych i ustalam etat personalny jak następuje:

a) Komenda Naftowa w Krośnie:

Komendant.	.	1 oficer sztabowy
podoficerów	.	2*)
siła pomocnicza	.	1
kurjer	.	1
ordynans	.	1
szofer	.	1

*) Uwaga: 1 podoficer kancelaryjny, 1 podoficer kontrolny dla Rafinerji.

b) Ekspozytura Komendy Naftowej w Drohobyczu:

Podoficer	.	1
ordynans	.	1

**c) Ekspozytura Komendy Naftowej w Dziedzicach:
(zamiast w Trzebini):**

Podoficer	.	1
-----------	---	---

Zakres działania:

Komenda Naftowa w Krośnie: rafinerje naftowe w Małopolsce od Limanowej do Ustrzyk włącznie.

Ekspozytura w Drohobyczu: rafinerje w Drohobyczu i na wschód od Drohobycza.

Ekspozytura w Dziedzicach: rafinerje w Dziedzicach i Trzebini.

Ustalony ryczałt na wydatki Komendy Naftowej w wysokości 10.000 Mk. znoszą. W potrzebne przybory kancelaryjne będzie odtąd zaopatrywać odnośna Komisja Gospodarcza, która w miarę potrzeby może dać Komendzie Naftowej zaliczkę do rozliczenia się do maksymalnej wysokości 3.000 Mk. i uwzględniać ją w miesięcznych zapotrzebowaniach pieniężnych.

D. VII. 3237 Tj. Żywn.

109.

Komisja zakupu M. S. Wojsk. w Poznaniu.

(Organizacja, etat i regulamin).

Organizację, etat i regulamin Wojskowej Komisji Zakupna i Transportów Artykułów Żywnościowych przy Intendenturze O. Gen. Poznań, zatwierdzone rozporządzeniem Oddziału I Sztabu M. S. Wojsk. L. 3198. Org., ogłoszonym w Dz. Rozk. Tajnych Nr. 5.20, poz. 71, zmieniam jak następuje:

1. Komisja otrzymuje urzędową nazwę:

„Komisja Zakupu M. S. Wojsk. w Poznaniu“.

2. Zadaniem Komisji jest zakup na potrzeby armji wszelkich znajdujących się w obrębie b. Dzielnicy Pruskiej w wolnym obrocie art. spożywczych w szczególności zaś pasz, warzyw i jarzyn, włącznie ziemniaków.

3. Komisja jest instytucją przejściową do czasu ogólnego uregulowania przez M. S. Wojsk. sprawy zakupów krajowych.

Ponieważ Komisja, jako instytucja przejściowa, na czas pokoju stałego etatu mieć nie może, ustalam dla niej następujący etat tymczasowy:

a) przewodniczący	1 pułkownik
b) zastępca przewodniczącego	1 podpułkownik
c) członkowie	2 majorowie
d) referenci „Działu przyjmowania zakupionych artykułów“	7 ppor.—kpt.
e) referent do spraw ogólnych	1
f) buchalter	1 urz. cyw. VIII lub IX kat.
g) maszynistki	2 „ „ IX do XI kat.
h) podoficerów do „Działu przyjmowania zakupionych artykułów“	3
i) podoficerów kancelar. lub kanc. cyw.	3 urz. cyw. IX do XI kat.
j) ordynans lub woźny cyw.	1

4. Komisji Zakupu przysługuje wyłączne prawo dokonywania zakupu artykułów wymienionych w ustępie 2-gim na potrzeby armji na przestrzeni b. Dzielnicy Pruskiej. Na przestrzeni tej Dzielnicy nie mają prawa czynienia zakupów żadne oddziały, urzędy, zakłady i instytucje wojskowe, z wyjątkiem stale tam stacjonowanych.

Komisja Zakupu winna na życzenie Intendentur O. Gen. Poznań i Pomorze dopomagać także w miarę możliwości w zakupach oddziałów i instytucji poznańskich, wzgl. pomorskich.

5. Komisja jest ekspozyturą M. S. Wojsk. Dep. VII Gosp. i podlega Szefowi tegoż Departamentu, a tylko w sprawach lokalno-garnizonowych Dowództwu Miasta w Poznaniu.

Pod względem gospodarczym przydzielam Komisję wraz z całym personelem wojskowym i cywilnym do Intendentury O. Gen. Poznań. Intendentura ta zaopatruje Komisję również w urządzenia kancelaryjne, materiały pisemne, druki i t. p.

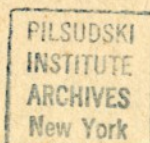
6. Przewodniczącego Komisji, jego zastępcę oraz członków Komisji mianuje M. S. Wojsk.

Referenta do spraw ogólnych, jakoteż personel podoficerski i cywilny przydziela Intendentura O. Gen. Poznań na wniosek przewodniczącego Komisji.

Na Referentów „Działu przyjmowania zakupionych artykułów“ przydzielają na wniosek przewodniczącego Komisji wszystkie Intendentury O. G. (za wyjątkiem Poznania i Pomorza) i W. C. Z. G. Warszawa — Praga po jednym oficerze towaroznawcy o wyrobionym stałym charakterze i dokładnie obznajmionego z potrzebami swej Intendentury, wzgl. W. C. Z. G.

Dotychczas istniejące delegatury poszczególnych intendentur znoszą z tem, że wszyscy delegaci wracają z chwilą wejścia w życie niniejszego regulaminu do swoich garnizonów i tam zlikwidują swoje agendy.

7. Zmiany personalne zarządzają poszczególne Intendentury tylko po porozumieniu się z przewodniczącym Komisji lub na jego wniosek.

288
108

8. Przewodniczący Komisji kieruje całą instytucją i jest przełożonym jej personelu. Zastępca przewodniczącego zastępuje przewodniczącego w czasie jego nieobecności we wszystkich wypadkach.

9. Podział wszystkich innych czynności między poszczególnych członków Komisji i referentów należy do przewodniczącego, z tem jednak, że głównem zadaniem referentów „Działu przyjmowania zakupionych artykułów” jest odbieranie towarów przeznaczonych dla oddziałów i instytucji wojskowych położonych w obrębie Okr. Gen., z którego referenci pochodzą, oraz troska o najspieszniejszy i najbezpieczniejszy transport przyjętych przez nich towarów, w stałym porozumieniu z odnośnym O. K. T. W., wzgl. podległymi mu organami.

10. Wewnętrzna organizacja Komisji winna się opierać na zasadach kupieckich nie wyłączając ksiązkowości, założonej i prowadzonej według przepisów kodeksu handlowego, obowiązującego w b. Dz. Pruskiej.

11. Komisja winna utrzymywać stały kontakt, nietylko z miejscowymi władzami apro wizacyjnymi i z giełdą, ale również z wszelkimi organizacjami producentów i ziemian i winna ponadto celem wytworzenia jaknajwiększego współzawodnictwa publikować sposobem kupieckim swoje zapotrzebowania w poczytnych dziennikach miejscowych i o ile możności w tygodnikach powiatowych.

12. Komisja decyduje o wszelkich tranzakcjach handlowych kolegjalnie większością głosów w składzie conajmniej 3-ch członków z przewodniczącym, wzgl. jego zastępcą na czele. W razie rozbieżności zdań rostrzyga głos przewodniczący.

13. Komisja zakupuje po cenach obowiązujących każdorazowo w b. Dz. Prusk. na poszczególnych rynkach zbytu z tem, że w razie przekroczenia ceny notowań giełdy poznańskiej koniecznem jest zamieszczenie w protokóle Komisji krótkiego uzasadnienia konieczności uchwalenia ceny wyższej. Cen tak zwanych maksymalnych, ustanawianych w b. Dz. Prusk. na niektóre artykuły, przekraczać niewolno.

Umotywowane sprzeciwy poszczególnych członków Komisji winny być również w protokóle zamieszczone.

Na zasadzie uchwał Komisji zawiera i podpisuje wszelkie umowy przewodniczący, wzgl. jego zastępca.

14. Korespondencję Komisji podpisuje przewodniczący albo jego zastępca.

15. Komisja wysyła zakupiony towar za pośrednictwem odnośnego O. K. T. W., wzgl. podległych mu organów bezpośrednio do poszczególnych oddziałów według komunikatów sytuacyjnych i planów zaopatrzenia przesyłanych Komisji przez Dep. VII Gosp. lub na zasadzie umyślnych rozkazów tegoż Departamentu. O dokonanych wysyłkach zawiadamia Komisja Dep. VII Gosp. natychmiast po odebraniu duplikatów poszczególnych listów przewozowych.

16. Przy zawieraniu umów należy zasadniczo dążyć do tego, aby odbiór odbywał się w Poznaniu, Skalmierzycach lub Toruniu, dla większych transportów na martwych torach tamtejszych dworców, nadających się do składania pociągów operacyjnych, albo w jednym z poznańskich, wzgl. pomorskich Wojsk. Zakładów Gospodarczych.

Odbiór uskutecznia odnośny referent lub oficer odbiorczy, przysłany przez dany oddział lub instytucję wojskową, komisyjnie, t. j. przybierając sobie do odbioru na świadków drugiego oficera o ile możności lekarza weterynarji i jednego podoficera. Zamiast jednego podoficera przybrać można na świadków dwóch szeregowych.

Na dostawę loco stacja załadowania Komisja Zakupu może się zgodzić tylko wtenczas jeżeli taka dostawa nie utrudnia komisyjnego odbioru. Miarodajną jest waga kolejowa stwierdzona przy komisyjnym odbiorze.

Troska o dostarczenie eskort i dalszy transport towaru należy do odnośnych oddziałów i instytucji wojskowych, które winny utrzymywać przez referentów swego okręgu, wzgl. przysłanych do Komisji oficerów odbiorczych stałą łączność z Komisją.

Bez eskort towaru wysyłać niewolno. W wypadkach nagłych i niecierpiących zwłoki winny dostarczyć eskort choćby minimalnych D. O. G. Poznań, wzgl. Pomorze.

Wszystkie Wojsk. Zakł. Gosp. na obszarze b. Dzielnicy Prusk. winny się ściśle stosować do wszelkich zarządzeń Komisji odnoszących się do jej transportów. Jeżeli Komisja wyda polecenie odebrania towaru, nieudzielając jednocześnie wskazówek co do dalszej wysyłki, wzgl. przeznaczenia takowego, należy towar zamagazynować w własnym zakresie. Towar w ten

sposób przyjęty należy trzymać do dyspozycji Komisji. Bezpośrednio po skutecznieniu odbioru transportów Komisji Zakupu należy teŝ Komisji przesyłać zaświadczenia Komisji Odbiorczej z dokonanego odbioru.

17. Towar należy wysyłać na listy przewozowe wystawiane i pieczętowane przez Komisję Zakupu w porozumieniu z Ministerstwem b. Dzielnicy Prusk. Towar odbierany w Wojsk. Zakł. Gosp. należy wysyłać na listy przewozowe tychŝe zakładów.

Komisja winna prowadzić ścisłą ewidencję wydanych listów przewozowych i kontrolę ich zuŝytkowania.

18. Komisja wręcza wypełnione listy przewozowe nie dostawcy, lecz referentowi, wzgl. oficerowi odbiorczemu tylko wtenczas, jeŝeli dany oddział, wzgl. instytucja wojskowa, dla których towar przeznaczony, akredytowała Komisję w dostatecznej wysokości w oddziale poznańskim Polskiej Krajowej Kasy Poŝyczkowej. Komisja opłaca dostawcę na zasadzie zaświadczenia Komisji Odbiorczej, duplikatu listu przewozowego zaopatrzonego w pieczęć stacji nadawczej i faktury przedłożonej przez dostawcę.

19. Komisja opłaca dostawców wyłącznie czekami wystawianymi na poznański oddział Polskiej Krajowej Kasy Poŝyczkowej.

Wszelkie wypłaty z konta czekowego Komisji winny się odbywać na чеки zaopatrzone w pieczęć Komisji i podpisane przez przewodniczącego i jego zastępcę, albo przez jednego z nich i jednego członka Komisji.

Wszelki gotówkowy obrót pieniężny w Komisji jest niedozwolony.

Za gospodarkę pieniężną Komisji i prawidłowość wypłat odpowiada przewodniczący Komisji, w razie jego nieobecności jego zastępca i oficer wyznaczony przez przewodniczącego Komisji do prowadzenia kasy czekowej.

20. Na cele zakupów dla W. C. Z. G. wzgl. zakupów na zapas otworzonym będzie dla Komisji w Polskiej Krajowej Kasie Poŝyczkowej w Oddz. poznańskim z kredytów ogólnych Dep. VII Gosp. kredyt bieżący do wysokości 100 — sto — milionów marek.

Otwieranie kredytu tego dla Komisji skutecznia Oddz. IV Szt M. S. Wojsk. na wniosek Komisji zaopinowany przez Dep. VII Gosp. M. S. Wojsk., rozliczenie się zaś z wydatkowanych kwot następuje przed Sekcją Rachunkowo-Kontrolną tegoŝ Oddziału.

Przekazaną kwotę traktuje Kasa M. S. Wojsk. jako zaliczkę udzieloną Komisji na Dział II/II.

Po wydatkowaniu niemniej jak połowy otwartego kredytu, składa Komisja odpowiednie rachunki Sekcji Rachunk.-Kontr. i otrzymuje dopełnienie kredytu na tą kwotę z jakiej się wyliczyła.

Kwota otwartego kredytu na zakupy dla W. C. Z. G., wzgl. na zapas nie może przekraczać 100 — sto — milionów marek polskich.

Na nadzwyczajne wydatki handlowe, naprawę pras, lokomobil, zakup ksiąg buchalteryjnych i t. p. przyznaje Komisji ryczałt do wysokości 100.000 mkp. rocznie, które Komisja pobierać może z funduszu 100 milionowego.

21. Komisja podlega kontrolom rachunkowym i gospodarczym tak, jak wszystkie inne oddziały podlegające bezpośrednio M. S. Wojsk.

22. Urzędy odbiorcze w Skalmierzycach i Toruniu znoszą z dniem wejścia w życie niniejszego regulaminu w porozumieniu z Oddziałem I Sztabu M. S. Wojsk. — W miejscowościach tych pozostaje jedynie oficer łącznikowy przydzielony do Dowództwa Dworca podlegający jednak nadal dyrektywom Komisji Zakupu, którego zadaniem będzie prowadzenie ewidencji transportów Komisji i troska, by transporty te nie ulegały najmniejszej zwłoce i jaknajprędzej dochodziły do miejsca przeznaczenia.

Uprawnionym jest również do konfiskowania transportów wojskowych wysyłanych na listy przewozowe nie odpowiadające przepisom niniejszego regulaminu. Listy przewozowe, wystawiane przez Urzędy Gospodarcze, a odnoszące się do transportów Komisji, winne być zaopatrzone wzmianką „Zezwala się na wywóz” z podpisem przewodniczącego, wzgl. jego zastępcy i pieczęcią Komisji.

Transporty na listy nie odpowiadające przepisom niniejszego regulaminu należy kierować do najbliższych zakładów gospodarczych okręgu poznańskiego, wzgl. pomorskiego przy równoczesnym zawiadomieniu Komisji. Oficer łącznikowy wykonuje powyższe czynności w porozumieniu z D-cą Dworca i występuje wobec organów kolejowych z ramienia D-wa Dworca.

23. O. K. T. W. Poznań i Pomorze winny dokładać wszelkich starań, aby za przedłożeniem listów przewozowych odpowiadających przepisom niniejszego regulaminu dostawa wagonów miała pierwszeństwo przed wszelkimi cywilnymi zapotrzebowaniami na wagony i nie ulegała najmniejszej zwłoce.

24. Intendenty O. G. Poznań i Pomorze winny okazywać Komisji Zakupu w wszelkich jej czynnościach jaknajwydatniejszą pomoc. Zakaz wywozu art. spożywczych z jednego O. G. do innego nie odnosi się do wysyłek Komisji.

25. Niniejszy regulamin wchodzi w życie z dniem 15 kwietnia 1921 roku.

D. S. M. 1522.T 21.

110

Dowództwo Wybrzeża Morskiego — zmiana etatu.

Zmieniam etat Dowództwa Wybrzeża Morskiego (Dz. Rozk. Wojsk. Nr. 5 T. 1921 r.) następująco:

Kasuję stanowisko Zastępcy D-cy Wybrzeża Morskiego płk. lub ppłk., wzamian którego ustalam Szefa Sztabu D-wa Wybrzeża Morskiego w stopniu komandora lub (komandora-por.) z uprawnieniami Szefa Sztabu D. O. G.

Warszawa, dnia 12 maja 1921 r.

Minister Spraw Wojskowych
(—) Sosnkowski,
generał-porucznik.

Wydano w Ministerstwie Spraw Wojskowych.

Tłoczono w Zakładach Graficznych Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Za Nr. 4419. 3000. 12 V.1921